

Nota van toelichting

I Algemeen

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Het is bij de bouw van een nieuw stelsel van regelgeving niet te vermijden dat de regels op onderdelen onvolkomenheden bevatten. Met het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022¹ zijn al veel technische onvolkomenheden opgelost. Met dit tweede verzamelbesluit worden resterende technische onvolkomenheden opgelost in de vier algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) onder de Omgevingswet. Ook worden in enkele andere aan de Omgevingswet gerelateerde AMvB's technische wijzigingen doorgevoerd.

1.2 Context

Het stelsel van de Omgevingswet integreert met name de "gebiedsgerichte" onderdelen van het omgevingsrecht in één samenhangend stelsel van planning, besluitvorming en uitvoering. De stelselherziening leidt daarmee tot betere mogelijkheden voor integraal beleid, tot betere bruikbaarheid en substantiële vereenvoudiging van het omgevingsrecht. Dat is nu verdeeld over 26 wetten, circa 60 AMvB's en circa 75 ministeriële regelingen. Het nieuwe juridische stelsel bestaat op rijksniveau uit de Omgevingswet, vier basis-AMvB's en de Omgevingsregeling. Samen met decentrale regels in het omgevingsplan, de waterschapsverordening en de omgevingsverordening bieden ze het juridische kader voor maatschappelijke opgaven en ontwikkelingen in de fysieke leefomgeving. Met dit nieuwe stelsel kan, beter dan voorheen, worden ingespeeld op de dynamiek in de fysieke leefomgeving en de opgaven waarvoor ons land gesteld staat.

De genoemde wettelijke regelingen zijn opgebouwd uit verschillende elementen:

- de basis: de Omgevingswet, het Besluit activiteiten leefomgeving (verder: Bal), het Besluit bouwwerken leefomgeving (verder: Bbl), het Besluit kwaliteit leefomgeving (verder: Bkl), het Omgevingsbesluit en de Omgevingsregeling;
- het invoeringsspoor: de Invoeringswet Omgevingswet, het Invoeringsbesluit Omgevingswet en de Invoeringsregeling Omgevingswet;
- de aanvullingssporen: de aanvullingswetten geluid, bodem, natuur en grondeigendom en bijbehorende aanvullings-AMvB's en -regelingen;
- wijzigingssporen: inmiddels zijn er 8 wijzigingswetten en 33 wijzigings-AMvB's gepubliceerd die (soms beperkte) wijzigingen doorvoeren in de Omgevingswet en de vier basis-AMvB's naar aanleiding van recente beleidsontwikkelingen of de implementatie van internationaalrechtelijke verplichtingen.

1.3 Reikwijdte van dit besluit

Dit besluit bevat technische wijzigingen van ondergeschikte betekenis in de vier AMvB's onder de Omgevingswet. Het gaat om wijzigingen die niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving of slechts strekken tot uitvoering van internationaalrechtelijke verplichtingen (zie artikel 23.5, derde lid, van de Omgevingswet).

In het besluit zijn onvolkomenheden meegenomen die oplosbaar zijn door een technische wijziging. Verwacht wordt dat ook de komende jaren nog onvolkomenheden gesignaleerd zullen

¹ Stb. 2022, 172.

worden. Voorzien is daarom dat er meer verzamelbesluiten zullen volgen, die mogelijk ook andere dan technische wijzigingen, en dus meer beleidsinhoudelijke wijzigingen zullen bevatten. Ook de geplande evaluaties van het stelsel kunnen leiden tot bijstelling van onderdelen van het stelsel.

Wijzigingen naar aanleiding van nieuwe beleidsontwikkelingen, bijvoorbeeld op het gebied van de energietransitie, erfgoed, infrastructuur, milieu, natuur, ruimte, water of wonen, zijn niet opgenomen in dit besluit. Als dergelijke trajecten wijzigingen van de AMvB's onder de Omgevingswet vergen, worden die niet opgenomen in een verzamelbesluit, maar in een apart wijzigingsbesluit dat door de verantwoordelijke bewindspersoon in procedure wordt gebracht. Dergelijke wijzigingen vergen immers een eigen voorbereidingstraject met consultatie van maatschappelijke partijen, een analyse van financiële effecten en milieueffecten en een politieke behandeling door middel van een voorhangprocedure bij het parlement, waarna advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State en vaststelling volgen. Bij technische verzamelsporen kan worden volstaan met internetconsultatie en advisering door deze Afdeling aangezien die alleen betrekking hebben op wijzigingen van ondergeschikte betekenis.

Dit verzamelbesluit bevat verder technische aanpassingen op AMvB-niveau naar aanleiding van het voorstel voor de Verzamelwet Omgevingswet 20xx².

1.4 Overzicht van te wijzigen algemene maatregelen van bestuur

De wijzigingen opgenomen in dit besluit betreffen:

- het Besluit activiteiten leefomgeving (artikel I);
- het Besluit bouwwerken leefomgeving (artikel II);
- het Besluit kwaliteit leefomgeving (artikel III);
- het Omgevingsbesluit (artikel IV);
- het Invoeringsbesluit Omgevingswet (artikel V);
- het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet (artikel VI);
- het Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (artikel VII);
- het Besluit bodemkwaliteit (artikel VIII);
- het Besluit van 4 maart 2020, houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012 en van enkele andere besluiten inzake de implementatie van de tweede herziening van de richtlijn energieprestatie gebouwen (artikel IX);³
- het Besluit van 11 maart 2021 tot technische aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot burgerluchthavens, militaire luchthavens en buitenlandse luchtvaartterreinen in verband met de invoering van de Omgevingswet (artikel X).⁴

2. Implementatiewetgeving

Met dit besluit worden geen nieuwe richtlijnen geïmplementeerd, maar een aantal wijzigingen betreft bepalingen die eerder (mede) ter implementatie van Europese richtlijnen zijn vastgesteld. Zo worden in het Omgevingsbesluit artikelen geactualiseerd die de richtlijn omgevingslawaaï⁵ implementeren (artikelen 10.42b en 10.42c). In het Bal wordt de definitie van een begrip geactualiseerd met een verwijzing naar stoffen die in internationale verdragen en verordeningen

² Op 15 maart 2023 is over dit wetsvoorstel advies ontvangen van de Afdeling advisering van de Raad van State, met kernmerk W04.23.00022.

³ Stb. 2020, 84.

⁴ Stb. 2021, 190.

⁵ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaï (PbEG 2002, L 189).

staan (artikel 5.22a, *zeer zorgwekkende stof*) en worden redactionele verbeteringen doorgevoerd in de implementatie van de Seveso-richtlijn.⁶

3. Hoofdpijnen van dit besluit

Dit besluit bevat zoals beschreven in hoofdstuk 1 technische wijzigingen. Deze zijn te onderscheiden in een aantal typen, die in dit hoofdstuk worden toegelicht. Het grootste deel van de wijzigingen betreft puur technische punten zoals het oplossen van verschrijvingen en inconsistenties en actualisering in verband met wijzigingen in andere regelgeving. Een kleiner deel betreft het corrigeren van inhoudelijke omissies.

3.1 Inconsistenties

Dit besluit neemt een aantal inconsistenties weg in de AMvB's. Het gaat dan om gevallen waarbij in de regelgeving verschillende formuleringen worden gebruikt terwijl hetzelfde is bedoeld. Dit omvat ook het aanpassen van formuleringen aan de vaste formuleringen die bij de bouw van het stelsel zijn gehanteerd.

Van materiële betekenis zijn de volgende punten:

- Toevoegen van een aantal instructieregels voor vergunningvoorschriften aan artikel 2.13 van het Bal, zodat zij van overeenkomstige toepassing zijn op maatwerkvoorschriften.
- Verbeteren van de consistentie van de regelgeving over CO₂-opslag in het Bal. Daarvoor geldt specifieke regelgeving en is de generieke regelgeving met betrekking tot afvalstoffen niet van toepassing.
- Schrapen van een aantal overlappende vergunningplichten in het Bal, waardoor aanvragers minder vaak met twee vergunningplichtige activiteiten te maken hebben.
- Toevoegen van relevante NEN-normen voor onderzoek aan de waterbodem aan regels over bodemonderzoek in het Bal bij activiteiten die kunnen plaatsvinden in een oppervlaktewaterlichaam.
- Uniformeren van meldingen in het Bal voor het opslaan van gevaarlijke stoffen in opslagtanks.
- Uniformeren van de regeling over maatwerkregels op het gebied van natuur in het Bal, omdat voor één artikel was nagelaten te bepalen dat maatwerkregels alleen in de omgevingsverordening mogen worden gesteld.
- Aanpassen van het Bbl en het Bkl omdat de regels in het Bbl over het feitelijk verrichten van bouw- en sloopwerkzaamheden geen onderdeel vormen van het beoordelingskader voor de omgevingsvergunning.
- Corrigeren van regels in het Bkl over het verzamelen van gegevens voor de afstanden voor het te berekenen plaatsgebonden risico bij milieubelastende activiteiten.
- Verduidelijken van de regels in het Bkl over geur, geluid en trillingen, waar de term 'doorgaand verkeer' afwijkend van het normale spraakgebied was gebruikt.
- Verduidelijken van het Besluit bodemkwaliteit, zoals ingevoegd bij het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet, door daarin direct te bepalen dat een bouwstof voldoet aan de geldende kwaliteitseisen en niet slechts indirect dat de normadressaat een milieuverklaring bodemkwaliteit bezit waaruit dit blijkt.

3.2 Omissies

Dit besluit herstelt ook omissies waarbij geconstateerd is dat onderdelen van het voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht niet of niet goed zijn omgezet naar het nieuwe stelsel, het nieuwe stelsel op ondergeschikte punten onvolledig bleek, of het overgangsrecht niet als beoogd zou gaan functioneren. Deze omissies zijn deels via het

⁶ Seveso-richtlijn: Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van Richtlijn 96/82/EG van de Raad (PbEU 2012, L 197).

Informatiepunt Leefomgeving (IPLO) en andere ambtelijke contacten naar voren gebracht door gemeenten, waterschappen, provincies, uitvoeringsdiensten van het Rijk, omgevingsdiensten en adviesbureaus die zich ten tijde van de ambtelijke voorbereiding van dit besluit voorbereidden op de invoering van de Omgevingswet.

Dit betreft de volgende punten:

- Corrigeren van de beoogde beleidsarme omzetting van onder oud recht geldende regels naar het Bal op het gebied van:
 - gasflessen met giftige of bijtende gassen en gasflessen, uit het Activiteitenbesluit milieubeheer;
 - gesloten bodemenergiesystemen, uit het Besluit lozen buiten inrichtingen;
 - het begrip 'zeer zorgwekkende stoffen', uit het Activiteitenbesluit milieubeheer en de Activiteitenregeling milieubeheer;
 - legionella, uit het Besluit hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden;
 - de uitzondering voor noodstroomvoorzieningen bij datacentra bij de aanwijzing van activiteiten die in aanzienlijke mate geluid veroorzaken, uit het Besluit omgevingsrecht.
- Corrigeren van de beoogde beleidsarme omzetting van de beoordelingsregels voor de milieubelastende activiteit, zodat net als onder het oude recht kan worden afgezien van het stellen van vergunningvoorschriften als er algemene regels gelden.
- Correctie van regels in het Bkl voor het aanleveren van gegevens aan het bevoegd gezag in verband met een te ruime omzetting van de Wet geluidhinder.
- Verbeteren en verduidelijken van het overgangsrecht voor de overgangperiode waarin voor industrieterrein, provinciale wegen en emplacementen in hoofdspoorwegen nog geen geluidproductieplafonds zijn vastgesteld.
- Toevoegen van overgangsrecht voor lokale spoorwegen en provinciale wegen waarvoor al geluidproductieplafonds zijn vastgesteld op grond van de Wet milieubeheer.
- Verduidelijken van de regeling voor vrijwillige sanering van geluidgevoelige gebouwen in paragraaf 12.1 van het Bkl.
- Toevoegen van een overgangsrechtelijke regeling voor het aanwijzen van brand- en explosievoorschriftgebieden in paragraaf 12.4 van het Bkl.
- Corrigeren van de omzetting uit de Wet natuurbescherming van enkele procedurele regels over de bevoegdheden van de Minister voor Natuur en Stikstof.
- Verkorten van de proceduretijd voor het verstrekken van gegevens voor het register externe veiligheidsrisico's in verband met de invoering van het Informatiemodel Externe Veiligheid.
- Toevoegen van enkele artikelen aan hoofdstuk 10 van het Omgevingsbesluit in verband met de gegevensverstrekking voor het geluidregister.
- Corrigeren van de beoogde beleidsarme omzetting van de toedeling van de bestuursrechtelijke handhaving voor enkele bijzondere bevoegdheden in artikel 13.1 van het Omgevingsbesluit.
- Verbeteren van de overgangsrechtelijke regeling voor vergunningvoorschriften bij complexe bedrijven in artikel 8.1.7 van het Invoeringsbesluit Omgevingsbesluit.
- Corrigeren van de beoogde beleidsarme omzetting van het begrip 'geluidgevoelig gebouw' in het Luchthavenbesluit Lelystad.
- Toevoegen van begripsbepalingen voor enkele afkortingen.

3.3 Actualisering

De vier AMvB's zijn gepubliceerd in 2018. Met het in 2020 gepubliceerde Invoeringsbesluit Omgevingswet en eerdere verzamelbesluiten⁷ is het stelsel waar nodig geactualiseerd in verband met wijzigingen in de regelgeving die in de tussentijd hebben plaatsgevonden. Ook zijn recente wijzigingen van regelgeving als "dubbelbesluit" vormgegeven, waarbij beleidsrijke wijzigingen

⁷ Stb. 2021, 200, en Stb. 2022, 172.

zowel in de bestaande regelgeving als in het nieuwe stelsel zijn doorgevoerd. Toch blijken in verband met enkele van die tussentijdse wijzigingen nog aanpassingen nodig te zijn.

Dit betreft:

- Actualiseren van regels over milieubelastende activiteiten in het Bal, met name enkele regels die niet bij dubbelbesluit gewijzigd konden worden omdat ze onder het voorheen geldende recht waren geregeld in op het niveau van een ministeriële regeling.
- Aan laten sluiten van een verslagdatum in het Bkl op de cyclus van de richtlijn omgevingslawaaai⁸ in verband met een eenmalige verlenging van de cyclus op Europees niveau.
- Actualisatie van regels in het Omgevingsbesluit over gegevensverstrekking door bestuursorganen in verband met de invoering van het Informatiemodel Externe Veiligheid (IMEV).
- Schrappen van een bepaling in het Omgevingsbesluit die ondernemingen en rechtspersonen verplicht tot het elektronisch indienen van aanvragen om omgevingsvergunningen en meldingen, dit in verband met het aangenomen amendement-Leijten⁹ bij de behandeling van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer¹⁰. Overigens was al voorzien dat deze bepaling nog niet in werking zou treden.
- Schrappen of aanpassen van overgangsrecht dat inmiddels is uitgewerkt, bijvoorbeeld omdat daarin opgenomen tijdstippen inmiddels gepasseerd zijn.
- Wijzigen van verwijzingen naar de Wet openbaarheid van bestuur in verwijzingen naar de Wet open overheid.

Daarnaast zijn wijzigingen doorgevoerd die betrekking hebben op de aanduiding van de ministers in verband met de huidige portefeuillevverdeling. Gelet op de huidige portefeuillevverdeling worden de taken en bevoegdheden uit de betreffende artikelonderdelen namelijk niet langer vervuld door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit maar door respectievelijk de Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en de Minister voor Natuur en Stikstof. Strikt genomen hoeven de aanduidingen niet te worden aangepast. De ministers kunnen vanaf het moment dat daarvoor op grond van de artikelen 43 en 44 van de Grondwet de koninklijke besluiten zijn vastgesteld en gepubliceerd de taken en bevoegdheden uitoefenen die aan hen toekomen. Niettemin is het voor de gebruiker van de wetgeving inzichtelijk als de wetgeving op dit punt zo veel mogelijk is geactualiseerd, zeker wanneer het een nieuw stelsel betreft.

3.4 Andere technische verbeteringen

Enkele andere technische verbeteringen zijn:

- Opheffen van een grondslaggebrek voor artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet.
- Corrigeren van enkele foutieve artikelverwijzingen, die soms zijn ontstaan doordat parallel aan diverse wetgevingsproducten is gewerkt.
- Alsnog doorvoeren van een eerder beoogde wijzigingen die niet bleken aan te grijpen omdat de tekst die vervangen had moeten worden verkeerd was aangehaald.
- Mogelijk maken om in veehouderijen debietmeters te gebruiken die gelijkwaardig zijn aan een elektromagnetische flowmeter.

Naast de bovenstaande wijzigingen zijn andere technische verbeteringen van ondergeschikte aard doorgevoerd. Deze technische verbeteringen brengen de betreffende artikelen nader in lijn met de

⁸ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaai (PbEG 2002, L 189).

⁹ Kamerstukken II 2021/22, 35261, nr. 16.

¹⁰ Het bij koninklijke boodschap van 18 juni 2019 aanhangig gemaakte voorstel tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht in verband met de herziening van afdeling 2.3 van die wet (Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer) (Kamerstukken 35261).

terminologische en wetstechnische ontwerpkeuzes die bij de bouw van het stelsel van de Omgevingswet zijn gehanteerd (stelselspecifieke ontwerpkeuzes) en met algemene ontwerpkeuzes (Aanwijzingen voor de regelgeving). Denk aan verbeteringen in de interpunctie, het toevoegen van een ontbrekend lidwoord of weglatingsstreepje en het technisch correct verbinden van onderdelen van een opsomming. Deze verbeteringen vergroten de technische en tekstuele consistentie van het stelsel. Het besluit corrigeert verder enkele verschrijvingen in artikelteksten, bijvoorbeeld een ontbrekend woord in een zin of een typefout. De technische verbeteringen waar het hier om gaat, worden in het artikelsgewijs deel van deze nota van toelichting niet allemaal afzonderlijk toegelicht.

4. Verhouding tot hoger recht

De grondslag voor deze AMvB vormt de Omgevingswet, inclusief de inmiddels vastgestelde aanvullingen en wijzigingen daarvan.

Dit verzamelbesluit bevat enkele technische aanpassingen op AMvB-niveau naar aanleiding van het voorstel voor de Verzamelwet Omgevingswet 20xx. Deze bepalingen zullen niet eerder in werking kunnen treden dan deze Verzamelwet en daarmee mogelijk later dan de andere bepalingen van dit besluit. Dit zal bij koninklijk besluit worden geregeld.

Enkele bepalingen vinden hun grondslag in andere wetten, omdat zij eerdere wijzigingen in de op grond van die wetten vastgestelde AMvB's corrigeren of omissies oplossen. Het gaat om de Kaderwet subsidies I en M, de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken, de Wet milieubeheer en de Woningwet.

5. Gevolgen (met uitzondering van financiële gevolgen)

Dit besluit bevat verbeteringen en verduidelijkingen van ondergeschikte betekenis. Die verbeteringen hebben slechts als gevolg dat gebruikers na inwerkingtreding minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen dan wanneer de onvolkomenheid niet zou zijn hersteld.

De wijzigingen die omissies herstellen leiden ertoe dat onbedoelde en onvoorziene gevolgen van die omissies worden teruggedraaid. Dit voorkomt ongewenste gevolgen van de overgang naar het nieuwe stelsel.

6. Uitvoering, toezicht en handhaving

De hier opgenomen technische verbeteringen en verduidelijkingen dragen bij aan de uitvoerbaarheid van het stelsel voor uitvoerende bestuursorganen, voor de normadressaat van regels over activiteiten en voor toezichthouders en handhavers. Dit besluit bevat op het gebied van toezicht of handhaving geen materiële wijzigingen.

7. Financiële gevolgen

Het spreekt voor zich dat de correctie van verschrijvingen en het verwijderen van inconsistenties geen directe financiële gevolgen heeft. Wel zullen besparingen optreden omdat gebruikers van de wetgeving minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen waarin een onvolkomenheid zat. Deze technische wijzigingen hebben in het algemeen geen significante gevolgen. Wel worden in enkele gevallen onvoorziene aanscherpingen of onvoorziene versoepelingen ten opzichte van de voor de Omgevingswet geldende regelgeving teruggedraaid. Die zouden als besparingen respectievelijk lasten van dit besluit kunnen worden gezien, maar ten opzichte van de voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende regelgeving is er geen lasteneffect. Die besparingen en lasten kunnen ook niet worden betrokken bij financiële berekeningen over de kosten en opbrengsten van de stelselherziening. Bij dergelijke berekeningen

is immers uitgegaan van de beoogde werking van de regelgeving en is geen rekening gehouden met de nu opgeloste onvolkomenheden.

Een technische aanpassing in het Bal leidt wel tot een lastenbesparing. Daarop wordt nader ingegaan in paragraaf 9.2.

8. Evaluatie

Deze wijzigingen vergen geen aparte evaluatie. Evaluatie vindt plaats als onderdeel van de evaluatie van het wettelijke stelsel van de Omgevingswet.

9. Advies en consultatie

Op grond van artikel 23.4, eerste lid, van de Omgevingswet wordt eenieder in de gelegenheid gesteld om gedurende een periode van ten minste vier weken langs elektronische weg opmerkingen te maken over het ontwerp van een AMvB. Deze internetconsultatie van dit besluit heeft plaatsgevonden in de periode van 20 oktober tot 17 november 2022.

Er zijn bij de internetconsultatie opmerkingen ontvangen van twee gemeenten, vijf omgevingsdiensten, twee ambtelijke samenwerkingsverbanden, twee burgers en een adviesbureau. Ook zijn reacties ontvangen van de Vakgroep Bitumineuze Werken van Bouwend Nederland en de Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio - Brandweer Nederland (verder: RCDV – Brandweer Nederland). Tot slot is een reactie ontvangen van de VNG. De UvW en het IPO hebben geen gebruik gemaakt van de geboden mogelijkheid tot een reactie. In totaal betrof het 16 reacties met circa 70 individuele opmerkingen. Het ontwerp van dit besluit is daarnaast voorgelegd aan het Adviescollege toetsing regeldruk (verder: ATR).

Voorhang van dit besluit bij beide Kamers van de Staten-Generaal is op grond van artikel 23.5, derde lid, van de Omgevingswet niet vereist. Voorhang betekent dat de voordracht van een besluit aan de Raad van State niet eerder plaatsvindt dan nadat het ontwerp van een besluit gedurende vier weken is overgelegd aan beide Kamers van de Staten-Generaal. Dit besluit bevat zoals beschreven in hoofdstuk 1 slechts wijzigingen van ondergeschikte betekenis die niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving of die strekken tot uitvoering van internationaalrechtelijke verplichtingen, zodat voorhang in dit geval niet vereist is. Voor enkele besluiten die in dit verzamelbesluit worden gewijzigd geldt dat zij niet hun grondslag vinden in de Omgevingswet, maar in andere wetten, zoals de Wet milieubeheer. Voor zover die andere wetten een andere voorbereidingsprocedure voorschrijven, gelden die vereisten in dit geval niet. Dit volgt uit artikel 5.2 van de Invoeringswet Omgevingswet. Hierin is bepaald op de voorbereiding van een AMvB in verband met de invoering van de Omgevingswet onder meer artikel 23.5 van de Omgevingswet van overeenkomstige toepassing is en de wettelijke voorschriften omtrent voorpublicatie, voor- en nahang niet gelden.

9.1 Reacties op het in consultatie gebrachte ontwerp van dit besluit

Emplacementen

De gemeente Gouda, de gemeente Rotterdam, de RUD Zuid-Limburg en de Omgevingsdienst West-Holland erkennen in vrijwel gelijklopende reacties dat met de voorgestelde wijziging van artikel 3.295b en het voorgestelde nieuwe artikel 3.295d van het Bal uitvoering wordt gegeven aan een bestuurlijke afspraak. Wel verzoeken deze partijen, net als de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied en de VNG, om deze wijzigingen pas in werking te laten treden als ook de beleidsvernieuwing voor externe veiligheid bij emplacementen is afgerond en geïmplementeerd. Zoals de insprekers aangeven, was aanvankelijk sprake van een gecombineerd beleidsvernieuwingstraject voor de aspecten externe veiligheid en geluid van emplacementen. Al een aantal jaren geleden heeft de Bestuurlijke tafel emplacementen echter ingestemd met het gescheiden voortzetten van deze deeltrajecten. Inmiddels is de beleidsvernieuwing voor geluid uitgewerkt in het in 2020 gepubliceerde Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet, dat net als dit

besluit op hetzelfde moment als de Omgevingswet in werking treedt. De beleidsvernieuwing voor externe veiligheid wordt uitgewerkt in een separaat wijzigingsbesluit dat later in werking treedt. Mede vanwege die latere inwerkingtreding is met het Invoeringsbesluit Omgevingswet de gereserveerde paragraaf 3.8.9 "Spoorwegemplacements" van het Bal vooralsnog ingevuld met regels die zo dicht mogelijk bij het recht voorafgaand aan de Omgevingswet liggen. Dit om te voorkomen dat er twee keer kort achter elkaar beleids- of systeemwijzigingen zouden optreden. Beoogd is dus dat de regels – inclusief vergunningplicht – zoals nu opgenomen in paragraaf 3.8.9 van het Bal een tijdelijk karakter zullen hebben.

Nu de beleidsvernieuwingstrajecten voor geluid en externe veiligheid niet meer synchroon lopen, kan het gebeuren dat de beleidsvernieuwing voor geluid ook in de praktijk op een eerder moment wordt geëffectueerd. Dat gebeurt namelijk op het moment dat de geluidproductieplafonds rond een emplacement worden gewijzigd met toepassing van artikel 12.5 van het Bkl. Wanneer zo'n besluit wordt genomen, kan per emplacement verschillen.

In zijn bevindingen en aanbevelingen heeft de Bestuurlijke tafel emplacementen geluid aangegeven dat gemeenten behoefte hebben aan verduidelijking over de verdeling van de bevoegdheden voor het aspect geluid tussen Rijk en gemeenten in de overgangsfase nadat de Omgevingswet in werking is getreden, maar voordat er op basis van die wet gewijzigde geluidproductieplafonds zijn vastgesteld. Om aan die behoefte tegemoet te komen, wordt met de voorgestelde wijziging van artikel 3.295b en het nieuwe artikel 3.295d van het Bal geregeld dat de vergunningplicht van paragraaf 3.8.9 van het Bal en daarbij horende bevoegdheden niet meer gelden voor het reguleren van het geluid van rijdende en stilstaande treinen op een emplacement vanaf het moment dat met toepassing van artikel 12.5 van het Bkl daadwerkelijk gewijzigde geluidproductieplafonds rond dat emplacement zijn vastgesteld en in werking zijn getreden. Op deze manier wordt ook geëxpliciteerd dat de vergunningplicht en de daarbij horende bevoegdheden blijven gelden tot aan het moment dat de geluidproductieplafonds zijn gewijzigd. Op deze wijze voorzien de regels van genoemde Bal-paragraaf in continuïteit zowel voor het aspect geluid als voor andere aspecten zoals externe veiligheid totdat de voorgenomen beleidswijziging voor de verschillende aspecten daadwerkelijk zijn beslag krijgt.

De insprekers verzochten om de aanvullingen die met het Verzamelbesluit worden ingevoegd in paragraaf 3.8.9 van het Bal pas in werking te laten treden gelijktijdig met de inwerkingtreding van de nieuwe wet- en regelgeving voor externe veiligheid. Deze aanvullingen voorzien echter in een verduidelijking van de bevoegdheidsverdeling juist voor de fase direct na inwerkingtreding van de Omgevingswet, maar voor de vaststelling van gewijzigde geluidproductieplafonds rond de emplacementen. Zoals gezegd heeft de Bestuurlijke tafel emplacementen geluid expliciet de behoefte aan deze verduidelijking geuit in zijn aanbevelingen. Door tegemoet te komen aan het verzoek van de insprekers, zou aan deze bestuurlijke behoefte juist voorbijgegaan worden en zou die verduidelijking worden uitgesteld. Aan dit verzoek wordt dan ook geen gevolg gegeven. Dat het kan voorkomen dat er voor verschillende milieubelastende activiteiten binnen een bepaald gebied – in dit geval een emplacement – verschillende bestuursorganen bevoegd zijn, is een inherent gevolg van het verlaten van het begrip 'inrichting' met de Omgevingswet. Dat zal zich niet alleen bij emplacementen voordoen, en ook niet alleen tijdelijk. Overigens is een emplacement – anders dan de insprekers suggereren – ook niet één "bedrijf", maar kunnen er meerdere bedrijven actief zijn, waarbij te denken valt aan wasstraten, werkplaatsen enzovoort. Tegen die achtergrond voorziet het stelsel van de Omgevingswet in onder meer artikel 2.2 dan ook bewust en nadrukkelijk in afstemming en samenwerking door bestuursorganen met andere bestuursorganen bij de uitoefening van hun taken en bevoegdheden. Voor de volledigheid wordt vermeld dat ondernemers ook onder de voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende wet- en regelgeving al regelmatig te maken hadden met verschillende bevoegde instanties voor verschillende activiteiten (water, natuur, milieu enzovoort).

Ook de Omgevingsdienst Achterhoek heeft vragen gesteld over de werking van de nieuwe regels in artikel 3.295b, tweede lid, en artikel 3.295d van het Bal voor emplacementen. Gevraagd werd hoe lokale overheden kunnen weten op welk moment de vergunningplicht en de vergunningvoorschriften voor het onderdeel geluid van rechtswege vervallen. Daarnaast verzocht men de vergunningplicht nader te bezien voor emplacementen zonder gevaarlijke stoffen. Ook de VNG had enkele vragen over de procedure.

De wijziging van de geluidproductieplafonds voor emplacementen met toepassing van artikel 12.5 van het Bkl wordt door ProRail technisch voorbereid volgens een vaste werkwijze. Onderdeel van

die werkwijze is een analyse van de geldende vergunning(en) om daaruit het geluid door (rijdende en stilstaande) spoorvoertuigen te extraheren, want alleen dat geluid wordt met de geluidproductieplafonds gereguleerd. Bij deze technische voorbereiding treedt ProRail in ieder geval in overleg met de gemeentelijke vergunningverlener als er sprake is van onduidelijkheden of vragen rond de geldende vergunning(en). In alle gevallen informeert ProRail de gemeentelijke vergunningverlener na afloop van deze technische voorbereiding over het resultaat daarvan, en biedt daarbij de mogelijkheid tot nader overleg voordat de formele besluitvorming over de geluidproductieplafonds in gang wordt gezet. Na de technische voorbereiding brengt de Minister van Infrastructuur en Waterstaat het besluit tot vaststelling van geluidproductieplafonds als omgevingswaarden in procedure. Het doorloopt op grond van artikel 16.24a van de Omgevingswet de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure. Na vaststelling wordt het besluit bekendgemaakt door plaatsing in de Staatscourant. Op grond van artikel 16.78, vijfde lid, van de Omgevingswet treedt het besluit vier weken na bekendmaking in werking. Vanaf dat moment ziet de omgevingsvergunning niet langer op het laten rijden met of op opstellen van spoorvoertuigen voor zover het gaat om het veroorzaken van geluid. Naar aanleiding van de reactie is dit moment verduidelijkt in het artikel.

Voor de volledigheid wordt hierbij opgemerkt dat de aangehaalde bepalingen die met dit besluit worden ingevoegd in het Bal alleen zien op het geluid door (rijdende en stilstaande) spoorvoertuigen op een emplacement, en niet op het geluid door andere activiteiten, zoals wasstraten en werkplaatsen. Daarvoor blijven – ook na wijziging van de geluidproductieplafonds met toepassing van artikel 12.5 van het Bkl – in eerste instantie de gemeentelijke vergunningvoorschriften van kracht. Op termijn zal de gemeente voor de regulering van het geluid van die activiteiten regels moeten opnemen in het definitieve omgevingsplan met toepassing van paragraaf 5.1.4.2 van het Bkl. In het stelsel van de Omgevingswet wordt het geluid van activiteiten in algemene zin gereguleerd in het omgevingsplan, en niet – of hoogstens aanvullend – in een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit. Het moment waarop de vergunningplicht voor emplacementen in paragraaf 3.8.9 van het Bal zal vervallen, staat daar los van.

Andere punten Bal

De Vakgroep Bitumineuze Werken van Bouwend Nederland reageerde op het *schrappen van de erkende maatregel BRL 9320* uit artikel 4.128 van het Bal. Dit is een methode voor de beperking van de emissie van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) bij het hergebruik van oud asfalt dat mogelijk teerresten bevat. Deze wijziging is volgens de vakgroep niet goed onderzocht en biedt de sector onvoldoende mogelijkheid om op een verantwoorde manier om te schakelen. Deze erkende maatregel is echter al ingetrokken door de wijziging van het Activiteitenbesluit milieubeheer en in werking getreden op 1 oktober 2022.¹¹ De toenmalige Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat heeft deze wijziging aangekondigd in een kamerbrief van 15 december 2021¹². Omdat deze regeling in het stelsel van de Omgevingswet op AMvB-niveau wordt geregeld, betreft dit slechts een technische aanpassing aan al geldende regelgeving. De achtergrond daarvan is dat het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat eind augustus 2021 een brief heeft ontvangen van Kiwa, dat de certificering van asfaltcentrales uitvoert. Kiwa gaf aan dat er sterke twijfels zijn over de erkende maatregel voor emissies van PAK's bij asfaltcentrales. Na gesprekken met de sector, gemeenten en uitvraag aan de omgevingsdiensten bleek in de praktijk dat de erkende maatregel niet waarborgde dat aan de emissiegrenswaarde van PAK's werd voldaan. De emissienorm voor PAK's is in 2016 vastgesteld en deze norm wijzigt niet met intrekking van de erkende maatregel. De erkende maatregel beperkte de mogelijkheid tot handhaven door het bevoegd gezag. Zo konden vergunningverleners bijvoorbeeld geen monitoringsverplichting opleggen voor PAK's en kon evenmin worden gehandhaafd op overschrijdingen van de emissienorm. De erkende maatregel is dus ingetrokken omdat deze regel niet het beoogde maatschappelijke effect bereikte en de schijnzekerheid creëerde met het beeld dat de asfaltcentrales aan geldende emissiewaarde zouden voldoen.

¹¹ Stcrt. 2022, 25973.

¹² Kamerstukken II 2021/22, 28089, nr. 212.

En anonieme inzender reageerde op de in consultatie gebrachte wijziging van artikel 4.830, eerste lid, van het Bal dat regels bevat voor *debietmeting van spuiwater bij dierenverblijven*. In de consultatieversie van het besluit was een wijziging opgenomen die het mogelijk maakte dat naast de elektromagnetische flowmeter ook een vortexmeter of een ultrasoonmeter gebruikt zou kunnen worden. De inzender gaf dat een vortexmeter het debiet niet goed meet in situaties met trillingen. Aandachtspunt bij een vortexmeter zijn inderdaad trillingen. Een vortexmeter werkt op basis van trillingen en geeft geen betrouwbaar resultaat als de meter onder invloed is van trillingen van de pomp. Om te voorkomen dat elk keer toestemming van het bevoegd gezag nodig is voor gebruik van een andere meter dan een elektromagnetische flowmeter is artikel 4.830, eerste lid, zo gewijzigd zodat dat ook andere geschikte debietmeters kunnen worden gebruikt. Voor alle debietmeters geldt dat ze een betrouwbaar resultaat moet geven, rekening houdend met de omstandigheden waarin de debietmeter is geplaatst.

De RCDV - Brandweer Nederland maakte redactionele opmerkingen over de wijzigingen van de artikelen 4.897 en 4.903 van het Bal die regels bevatten over het *opslaan van gassen in opslagtanks*. Deze hebben geleid tot enkele verduidelijkingen. Ook stelde zij voor de vervanging van "UN-nummer" door "VN-nummer" terug te draaien die was opgenomen in de consultatieversie van dit besluit. Ook daaraan is gevolg gegeven. Hoewel het uitgangspunt bij regelgeving is om de Nederlandse taal te gebruiken, ook bij afkortingen, is de afkorting "UN-nummer" zo ingeburgerd in de uitvoeringspraktijk dat deze is gehandhaafd.

Het IPO-Deskundigenberaad zwemwater reageerde op de voorstellen voor de *overgangperiode voor het van toepassing worden van kwaliteitseisen voor bepaalde parameters voor zwemwater*. In het in consultatie gebrachte ontwerp van dit besluit was bepaald dat tijdens deze periode ook niet hoeft te worden bemonsterd of gemeten op deze parameters. Dat is naar aanleiding van deze reactie teruggedraaid. Zoals het deskundigenberaad terecht aangaf, was beoogd dat de nieuwe parameters direct vanaf inwerkingtreding van de Omgevingswet bemonsterd en gemeten worden, zodat de normadressaat kan wennen aan de nieuwe parameters en inzicht kan verkrijgen in de resultaten van de metingen getoetst aan de nieuwe normen. Conform de artikelen 15.28, 15.44 en 15.61 van het Bal hoeft in het eerste jaar na inwerkingtreding niet te worden voldaan aan de kwaliteitseisen voor de nieuwe parameters. Er ontstaat zo tijd voor de normadressaat om zo nodig verbeteringen door te voeren aan de waterbehandeling. De gewenningsperiode aan de nieuwe parameters voorkomt dat de normadressaat na dat jaar verrast wordt wanneer niet aan de nieuwe kwaliteitseisen wordt voldaan en direct de voorgeschreven maatregelen zoals sluiting van bassins moet uitvoeren of geconfronteerd wordt met handhavingsmaatregelen opgelegd door de toezichthouder.

Andere punten Bkl

De Omgevingsdienst Achterhoek reageerde op de in consultatie gebrachte toevoegingen aan de artikelen 8.26, 8.29 en 8.33 van het Bkl. In deze nieuwe leden werd gesteld dat bij de *voorschriften van een omgevingsvergunning kan worden volstaan met een verwijzing naar algemene regels*. Uit de parlementaire geschiedenis blijkt echter dat het niet gaat om een verwijzing bij de voorschriften, maar uit om een verwijzing in de motivering. Dat is conform de geldende praktijk bij vergunningverlening waarbij in de motivering wordt stilgestaan bij algemene regels en wordt aangegeven dat daarom geen voorschriften over een bepaald onderdeel in de vergunning worden opgenomen. Het voorstel om beter aan te sluiten bij deze bestaande praktijk is overgenomen.

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied vroeg om de werking van artikel 12.2a van het Bkl, dat met dit besluit wordt ingevoegd, facultatief te maken. Dit nieuwe artikel bevat *overgangsrecht voor de regel die vereist dat het omgevingsplan regels bevat over activiteiten om te voldoen aan de geluidproductieplafonds voor een industrieterrein*. Men is niet tegen een mogelijkheid om in een later stadium het omgevingsplan te vervolmaken, maar meent dat dit niet dwingend voorgeschreven zou moeten worden. De omgevingsdienst stelde dat dit gemeenten de mogelijkheid ontnemt om de toepassing van artikel 12.2 en artikel 5.78f van het Bkl in één besluit te combineren. Dat is echter niet het geval. Enerzijds schrijft artikel 12.2 van het Bkl voor op welke wijze in het omgevingsplan voor een industrieterrein de eerste geluidproductieplafonds

als omgevingswaarden worden bepaald. Anderzijds schrijft artikel 5.78f van het Bkl voor dat het omgevingsplan regels moet bevatten gericht op het voldoen aan deze geluidproductieplafonds. Afhankelijk van de bestaande regels voor activiteiten op industrieterreinen die op grond van het overgangsrecht overgaan naar het tijdelijke deel van het omgevingsplan, zal het omgevingsplan soms wel en soms niet voldoen aan artikel 5.78f van het Bkl op het moment dat de geluidproductieplafonds worden vastgesteld. Met het nieuwe artikel 12.2a van het Bkl dat met dit besluit wordt ingevoegd, wordt beoogd geluidregels in het tijdelijke deel van het omgevingsplan die niet voldoen aan artikel 5.78f geen belemmering te laten zijn voor de eerste vaststelling van de geluidproductieplafonds met toepassing van artikel 12.2 van het Bkl. Artikel 12.2a zorgt daarom voor uitgestelde werking van artikel 5.78f. Dat een instructieregel nog niet van toepassing is, betekent geenszins dat het bevoegd gezag verplicht is om de toepassing daarvan uit te stellen en de besluitvorming over de geluidproductieplafonds en de regels over activiteiten ter uitvoering van die geluidproductieplafonds in twee stappen te doen. Het bevoegd gezag kan dus desgewenst gelijktijdig met de vaststelling van de eerste geluidproductieplafonds op grond van artikel 12.2 van het Bkl ook de geluidregels in het omgevingsplan in overeenstemming te brengen met artikel 5.78f van het Bkl, maar daartoe bestaat – door het ingevoegde artikel 12.2a van het Bkl – geen verplichting. Dat is naar aanleiding van de reactie verduidelijkt in de artikelsgewijze nota van toelichting. Waar deze inspreker in zijn reactie overigens teruggrijpt op de toelichting bij artikel 5.78f van het Bkl, wordt opgemerkt dat noch in dat artikel, noch – anders dan inspreker veronderstelt – in de toelichting daarbij eisen worden gesteld aan de inhoud van de regels die op grond van genoemd artikel in het omgevingsplan moeten worden opgenomen. Het is aan de gemeente om te bepalen welke geluidregels gesteld moeten worden om te voldoen aan de geluidproductieplafonds.¹³ Dat in de tekst van de nota van toelichting vervolgens enkele mogelijkheden als voorbeeld worden beschreven, doet daar niet aan af.

9.2 Advies Adviescollege toetsing regeldruk over het ontwerpbesluit

Het ATR geeft in haar advies aan dat de gevolgen van het besluit kwalitatief zijn beschreven. Het ATR geeft ook aan dat in enkele gevallen onvoorziene aanscherpingen en onvoorziene versoepelingen ten opzichte van de voor de Omgevingswet geldende regelgeving worden teruggedraaid, maar dat de toelichting deze gevolgen niet kwantificeert. Dit maakt het volgens het college onvoldoende duidelijk wat de regeldrukgevolgen zijn van het voorstel ten opzichte van de becijferde lasteneffecten bij de Omgevingswet. Als bij de AMvB's destijds een besparing is becijferd die nu op grond van geactualiseerde inzichten gedeeltelijk of geheel wordt teruggedraaid, heeft dit volgens het ATR gevolgen voor de lasteneffecten van de Omgevingswet.

Bij correctie van onvolkomenheden is er echter geen lasteneffect ten opzichte van het voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht. Waar wijzigingen worden teruggedraaid gaat het om onvolkomenheden die per abuis zijn ontstaan bij de omzetting van de voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende regelgeving of het vormgeven van overgangsrecht. Het is niet goed denkbaar dat de extra lasten of besparingen als gevolg daarvan tijdens de voorbereiding van de AMvB's becijferd zouden zijn. Als de onvolkomenheid in de fase van lastenonderzoek van een AMvB al aan het licht was gekomen, zou deze direct zijn gecorrigeerd voorafgaand aan publicatie van de desbetreffende AMvB. De juridische onvolkomenheid heeft dus geleid tot een onvolkomenheid in de lastenberekening van de Omgevingswet, en met het terugdraaien ervan wordt het lasteneffect weer neutraal. Dit betreft bijvoorbeeld de wijziging van artikel 4.1012, tweede lid, van het Bal, die het ATR noemt. Dit artikel heeft betrekking op de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen (geregeld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15, PGS 15). De toelichting bij deze wijziging wordt door het ATR gelezen als een versoepeling. Gasflessen die als werkvoorraad worden aangehouden hoeven namelijk niet te voldoen aan de verplichtingen uit de PGS 15. Het ATR vraagt naar het aantal bedrijven dat profiteert van deze versoepeling en de omvang van de besparing. Er is echter geen besparing ten opzichte van de regelgeving zoals die gold voor inwerkingtreding van de Omgevingswet. Onder de Activiteitenregeling milieubeheer geldt een uitzondering voor brandblusmiddelen die zijn opgesteld met het doel van de bestrijding van een eventuele brand binnen de inrichting zelf. Dat geldt niet voor een grote voorraad gasflessen met brandblusmiddelen

¹³ Zie Stb. 2020, 557, p. 277 e.v.

die zijn opgesteld met het doel om ze binnen afzienbare termijn te verkopen. Dit blijkt zowel uit de Activiteitenregeling milieubeheer als uit de PGS 15.

Het ATR noemt echter ook enkele punten die meer zijn dan een verbetering van de omzetting van het voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht, zodat er wel een lasteneffect kan optreden.

Ten eerste gaat het om de lasteneffecten van het schrappen van de erkende maatregel BRL 9320 in beeld te brengen. De erkende maatregel is ingetrokken omdat deze de uitvoering van de reguliere taken op het gebied van vergunningverlening, toezicht en handhaving door de omgevingsdiensten belemmerde. De geldende emissienorm voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) is in 2016 vastgesteld en deze norm is niet gewijzigd toen de erkende maatregel werd ingetrokken op 1 oktober 2022. Uitgaande van naleving van de geldende normering zijn de effecten beperkt tot extra metingen. Er zijn in Nederland 29 asfaltcentrales. Door het vervallen van de BRL moeten daar – afhankelijk van de situatie – eenmalig, een maal per drie jaar, een maal per jaar of tweemaal per jaar metingen worden gedaan. Combinatie met een andere meting is wellicht denkbaar, maar het Bal verplicht voor andere stoffen slechts tot een eenmalige meting. Als speciaal voor deze PAK-metingen een meetploeg wordt ingeschakeld bedragen de kosten 5.000 euro. In het worstcasescenario dat alle asfaltcentrales tweemaal per jaar meten, zonder combineren met andere metingen, bedragen de jaarlijkse kosten voor de sector 0,3 miljoen euro.

Ten tweede voegt dit besluit enkele bepalingen toe aan het Omgevingsbesluit die bevoegde gezagen de mogelijkheid geven om informatie op te vragen bij partijen voor een correcte uitoefening van de regelgeving. Het gaat hierbij om extra gegevensuitvraag bij luchthavens (nieuw artikel 10.39c van het Omgevingsbesluit) en partijen die te maken hebben met geluidproductieplafonds op industrieterreinen (nieuw artikel van het 10.39b van het Omgevingsbesluit). De toelichting maakte inderdaad niet duidelijk hoeveel bedrijven hier mogelijk de gevolgen van zullen ondervinden en wat de omvang is van de extra lasten. Voor wat betreft luchthavens gaat het om de circa 25 luchthavens met een luchthavenbesluit. Deze zullen op verzoek informatie uit akoestische berekeningen die bij hen of door hen ingeschakelde adviesbureaus beschikbaar is, bijvoorbeeld uit de milieueffectrapportage, moeten overhandigen aan het verantwoordelijk bestuursorgaan. Hiervoor worden meer gegevens uitgevraagd dan voor de voorbereiding van een luchthavenbesluit, namelijk een groter aantal geluidcontouren. Maar deze contouren worden uitgerekend met hetzelfde geluidmodel en dezelfde berekening als de contouren die nu al berekend moeten worden. De rekensoftware levert de output die wordt gevraagd, en het maakt niet uit of er één of meer contouren wordt gevraagd. Dus dit geeft nauwelijks extra administratieve lasten. Verder gaat het om windturbines en militaire schietbanen en springterreinen die liggen op een industrieterrein met geluidproductieplafonds. Het gaat daarbij alleen bij windturbines om bedrijven. Het aantal windturbines is niet in beeld gebracht omdat er nauwelijks kosten zullen zijn. Deze zullen variëren van € 0 tot een niet-significant bedrag omdat de gegevens meestal al bij het bevoegd gezag beschikbaar zijn, en anders in een al bestaand akoestisch rapport of databestand dat het bedrijf kan toesturen.

Ten derde vraagt het ATR naar de lastenverlichting van de wijziging in artikel 4.830 van het Bal. Dat artikel schreef een flowmeter voor en door de wijziging worden andere geschikte debietmeters mogelijk. De toelichting maakt niet duidelijk in hoeverre hierbij sprake is van een lastenverlichting als gevolg van de aanpassing. Andere debietmeters zijn inderdaad voordeliger zijn in aanschaf. De kosten van een vortexmeter zijn minder dan 10% van die van een elektromagnetische flowmeter (circa € 120 ten opzichte van € 1.200). Ervan uitgaande dat er circa 3.000 veehouderijen zijn met een luchtwasser en een vervangingstermijn van 10 jaar, gaat het om een lastenverlichting qua nalevingskosten van € 3 miljoen voor bestaande luchtwassers. De komende jaren zullen nog meer bedrijven luchtwassers gaan plaatsen. Uitgaande van 1.000 bedrijven geeft dit een additionele lastenverlichting qua nalevingskosten van € 1 miljoen. De aangepaste regeling kan ook anders worden uitgelegd, in de zin dat de betrokken ondernemers geen verzoek meer hoeven te doen voor het treffen van een gelijkwaardige maatregel. En dat het bevoegd gezag daarop geen besluit meer hoeft te nemen. Vanuit die benadering zouden de administratieve lasten voor bedrijven afnemen met € 3 miljoen en de bestuurslasten voor het bevoegd gezag afnemen met € 5 miljoen.

Dit is gebaseerd op 4.000 bedrijven, een kostprijs van € 800 voor een aanvraag tot het treffen van een gelijkwaardige maatregel en € 1.360 aan bestuurslasten voor het behandelen van die aanvraag.

9.3 Voorstellen tot aanvulling van dit besluit

Een aantal inbrengers heeft voorstellen gedaan tot aanvulling van dit besluit met onderwerpen die naar hun aard binnen reikwijdte van het besluit vallen, in het bijzonder omissies bij de omzetting van oud recht of ontbrekend overgangsrecht.

Besluit activiteiten leefomgeving

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied geeft aan dat bij een verandering van een activiteit meerdere meldplichten en meerdere informatieplichten kunnen gelden. In de Omgevingswet is niet geregeld is dat de *samenhang moet worden aangegeven tussen de verschillende voor één verandering benodigde meldingen en/of informatieplichten*. De omgevingsdienst acht een samenhangende beoordeling daardoor erg moeilijk. Zij verzoekt een om een bepaling op te nemen die de initiatiefnemer verplicht om de samenhang tussen verschillende voor een verandering benodigde meldplichten en informatieplichten aan te geven. Dit voorstel is niet overgenomen. De indieningsvereisten bij meldingen moet zo specifiek mogelijk zijn. Een algemeen vereiste om de samenhang aan te geven past daar niet bij. Specifieke vereisten die een samenhangende beoordeling bevorderen zijn de te melden algemene gegevens. De gegevens over de exploitant en de locatie zullen bij samenlopende meldingen overeenkomen. Verder geldt voor vrijwel alle meldingsplichten een termijn van vier weken voor het begin van de activiteit, net als voor de meeste informatieverplichtingen die voorafgaand aan de activiteit van toepassing zijn. Ook de vragenbomen in het Digitaal stelsel Omgevingswet dragen bij aan samenhang. Overigens heeft het instrument van de melding ook niet het karakter van een integrale samenhangende beoordeling.

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied stelde voor de *opslag van LPG bij tankstations* uit te zonderen in artikel 3.21 van het Bal omdat daarvoor in artikel 3.23 van het Bal geen algemene regels zijn aangewezen. Op zich is de constatering juist dat de algemene regels, bedoeld in artikel 3.23 van het Bal, niet zien op het opslaan van LPG bij tankstations. Dat is evenmin het geval als het betreft opslag van LPG los van een tankstation. De activiteiten geregeld in afdeling 3.2 betreffen activiteiten die bedrijfstakken overschrijden. Uit artikel 3.21, eerste lid, van het Bal volgt dat het opslaan van LPG in een opslagtank een milieubelastende activiteit is. Deze activiteit omvat niet alleen de opslag van LPG bij een tankstation, maar ook opslag zonder combinatie met tanken, zoals de opslag bij een distributiedepot of brandstoffenhandel. Uit artikel 3.22, eerste lid, onder e, van het Bal volgt dat voor het opslaan van LPG in een opslagtank een vergunningplicht geldt. De opslag van LPG bij een tankstation is uitgezonderd van de vergunningplicht (tweede lid). Er is onvoldoende reden om de systematiek van deze artikelen te wijzigen. Het uitzonderen van de opslag van LPG bij tankstations in artikel 3.21 nu de activiteit tanken en opslaan van LPG is aangewezen als aparte milieubelastende activiteit zou de systematiek niet minder complex maken. Er zijn overigens wel algemene regels voor de opslag van LPG bij een tankstation opgenomen in paragraaf 4.35 van het Bal.

Deze omgevingsdienst stelde verder voor in artikel 3.33 van het Bal een *ondergrens op te nemen voor de opslag van ontplofbare stoffen waardoor geringe hoeveelheden bij particulieren niet vallen onder de aanwijzing van de milieubelastende activiteit*. Door het vervallen van het inrichtingenbegrip omvat de milieubelastende activiteit ook de opslag bij particulieren van geringe hoeveelheden ontplofbare stoffen, zoals munitie van sportschutters en noodsignalen van booteigenaren, in woningen of op schepen. Deze opmerking heeft de aandacht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, maar de benodigde wijzigingen op dit punt zijn naar hun aard te ingrijpend om door te voeren naar aanleiding van consultatie-inbreng op het ontwerp van dit besluit.¹⁴

¹⁴ PM bij nader rapport eventueel vervolgtraject duiden

Deze omgevingsdienst verzocht tevens om artikel 7, eerste lid, onder c, van de Seveso III-richtlijn strikt te volgen en in de tekst van artikel 4.5, eerste lid, onder a, van het Bal over te nemen. *In het Bal werd de formulering "de bestuurder van de Seveso-inrichting" gehanteerd en in de richtlijn "de met de leiding van de inrichting belaste persoon".* Bij het toezicht op de Seveso-bepalingen en bij incidenten moet er een duidelijk aanspreekpunt op de inrichting aanwezig zijn, dus een operationeel leidinggevende en geen bestuurder. Dit voorstel is overgenomen.

Deze omgevingsdienst plaatste verder opmerkingen bij artikel 5.3 van het Bal. Dit betreft regels over het eindonderzoek bodem. *De aldaar voorgeschreven NEN-normen betreffen alleen het bodemonderzoek naar bodemverontreiniging van de landbodem en niet bodemonderzoek naar waterbodemverontreiniging.* De inspreker merkte op dat bij het opslaan van grond of baggerspecie ook bodemverontreiniging van de waterbodem kan ontstaan. Nadat de activiteit is beëindigd zou een eindonderzoek conform artikel 5.3 van het Bal uitgevoerd moeten worden. Naar aanleiding van de opmerking is artikel 5.3 aangepast en zijn gerelateerde verbeteringen in artikel 5.6 van het Bal doorgevoerd.

Deze omgevingsdienst verzocht tot slot om overgangsrecht toe te voegen op grond waarvan *bodemregels op grond van het oude recht blijven gelden voor bestaande bedrijven met ippc-installaties.* Voor een aantal verplichtingen geldt echter dat die als zodanig niet terugkomen onder de Omgevingswet maar onder de specifieke zorgplicht vallen, zoals de verplichting om verwaarloosbaar bodemrisico te bereiken in artikel 2.9 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Als beschermingsniveau blijft het uitgangspunt van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming van een verwaarloosbaar bodemrisico overeind. Volgens de zorgplicht moeten alle passende preventieve maatregelen tegen milieuverontreiniging worden getroffen. Daarbij is concreet bepaald dat voor zover verontreiniging van de bodem ontstaat herstel van de bodem redelijkerwijs mogelijk moet blijven. Ook zal het weghalen van fysieke voorzieningen of het niet meer uitvoeren van beheersmaatregelen in strijd zijn met die zorgplicht. Onder het oude recht geldt dat naast het kwalitatieve doelvoorschrift van artikel 2.9 Activiteitenbesluit milieubeheer concrete bodembeschermende voorzieningen kunnen worden voorgeschreven. Bestaande vergunningvoorschriften blijven ook na inwerkingtreding van de Omgevingswet gelden op grond van artikel 4.13 van de Invoeringswet Omgevingswet. Voor de regels over het eindonderzoek bodem (§ 5.2.1 van het Bal) zijn voor ippc-installaties waar relevant wel de regels over het eindonderzoek bodem van toepassing verklaard ter implementatie van Europese regels. De paragraaf over bodembeschermende voorzieningen (§ 5.4.2) geldt alleen voor activiteiten waarvoor in hoofdstuk 4 is bepaald dat een bodembeschermende voorziening wordt toegepast (deze paragraaf bevat zelf geen verplichting om zo'n voorziening toe te passen).

Besluit kwaliteit leefomgeving

De VNG stelde voor om het mogelijk te maken *in een omgevingsvergunning een brand- of explosievoorschriftengebied aan te wijzen zonder daarvoor eerst het omgevingsplan te hoeven wijzigen.* In deze voorschriftengebieden geldt op grond van paragraaf 4.2.14 van het Bbl een aantal aanvullende bouwregels om de gevolgen van een brand of explosie te beperken. Artikel 5.14 van het Bkl, dat de grondslag biedt voor het aanwijzen van die gebieden, gelezen in samenhang met genoemde paragraaf 4.2.14, biedt de mogelijkheid om deze gebieden bij omgevingsvergunning aan te wijzen bewust niet, omdat uitgangspunt van beleid is dat gemeenten gebiedsgewijs en niet op gebouwniveau keuzes maken of de bedoelde aanvullende voorschriften gelden. Erkend wordt dat dit in de overgangsfase tot belemmeringen kan leiden als gemeenten nieuwe kwetsbare, beperkt kwetsbare of zeer kwetsbare gebouwen willen toelaten met een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit, terwijl voor het desbetreffende deel van het omgevingsplan nog geen uitvoering is gegeven aan artikel 5.14. Daarom wordt een overgangsrechtelijke regeling getroffen voor deze situatie (nieuw artikel 12.27b). De VNG vroeg verder te verduidelijken dat afzien van het aanwijzen van een voorschriftengebied op grond van artikel 5.14, derde lid, een motiveringsvereiste is en geen expliciete regeling in het omgevingsplan vergt. Dat blijkt echter al duidelijk genoeg uit de toelichting bij dat lid, met onder andere de frase "De gemeenteraad heeft hier beleidsvrijheid om

wel of niet een kleiner of geen voorschriftengebied aan te wijzen. De gemeenteraad dient de gemaakte keuze deugdelijk te motiveren.”¹⁵

De VNG stelde voor *de term 'woonschip' die wordt gebruikt in enkele instructieregels in hoofdstuk 5 van het Bkl te vervangen door 'woonboot'*, dit omdat sommige gemeenten de term 'woonschip' alleen gebruiken voor drijvende woningen die het uiterlijk hebben van een van origine varend schip. Deze gemeenten gebruiken de term 'woonboot' voor de bredere categorie drijvende woningen. Dit voorstel is niet overgenomen, ook omdat in de gemeentelijke praktijk op dit punt geen uniformiteit bestaat. Dat één of enkele gemeenten nu een andere begripsindeling hanteren kan geen argument zijn om een AMvB aan te passen. Er zijn bovendien meer dan tien wettelijke regelingen op rijksniveau, ook in het sociale en fiscale domein, waarin de term 'woonschip' in de brede betekenis wordt gebruikt die ook in Bkl wordt gehanteerd.

De Omgevingsdienst Achterhoek vroeg om de *bescherming tegen geluidhinder van incidentele situaties of regelmatige afwijkingen* een plaats te geven in paragraaf 5.1.4.2.2. De bescherming tegen geluidhinder van incidentele situaties of regelmatige afwijkingen is onderdeel van de opdracht tot regelstelling aan gemeenten die is opgenomen in paragraaf 5.1.4.2.1. Via het Invoeringsbesluit Omgevingswet is hierbij naar aanleiding van signalen uit de uitvoeringspraktijk echter geregeld dat daarbij de standaardwaarden en grenswaarden van paragraaf 5.1.4.2.2 niet van toepassing zijn. Daarbij is wel beklemtoond dat het omgevingsplan er op grond van artikel 5.59 van het Bkl in moet voorzien dat ook het niet-representatieve geluid aanvaardbaar is.¹⁶ Het bevoegd gezag kan zo nodig bijvoorbeeld waarden verbinden aan het geluid dat niet representatief is of er andere regels aan verbinden, bijvoorbeeld over tijdstippen en werkwijzen voor de gebeurtenissen die het niet-representatieve geluid veroorzaken. De omgevingsdienst kan de gemeente adviseren over de te stellen regels over dit geluid.

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied gaf aan dat via het voorstel voor de Verzamelwet Omgevingswet 20xx artikel 5.20 van de Omgevingswet wordt gewijzigd in de zin dat de *beoordelingsregels voor het verlenen van een vergunning slechts betrekking mogen hebben op de kwaliteit van bouwwerken en niet op regels die alleen in de bouwfase gelden*, zoals de regels in afdeling 7.1 van het Bbl. De inbrenger merkte terecht op dat de uitwerking van dit wetsartikel nog niet in het in consultatie gebrachte ontwerp van dit besluit was opgenomen. Die uitwerking heeft inmiddels plaatsgevonden door de wijziging van artikel 8.3b van het Bkl.

Deze omgevingsdienst wees er verder op dat het vereiste van artikel 5.7 van het Besluit omgevingsrecht, dat bepaalt dat *aan een omgevingsvergunning in ieder geval de in aanmerking komende voorschriften worden verbonden met betrekking tot een doelmatig gebruik van energie en grondstoffen, niet terugkeert*. Zij wees erop dat en dat "het zuinig gebruik van energie en grondstoffen" wel is opgenomen in artikel 4.22, eerste lid, van de Omgevingswet. Ook wees zij erop dat in artikel 8.10, tweede lid, van het Bkl is bepaald dat bij het bepalen van de beste beschikbare technieken in ieder geval rekening wordt gehouden met het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie. De inbrenger stelde terecht dat de bepaling dat er voorschriften gesteld moeten worden niet op dezelfde wijze is teruggekeerd in het Bkl. Dat is een gevolg van de keuze in het Bkl dat om de beoordelingsregels nog strakker te laten aansluiten op het systeem van de richtlijn industriële emissies.¹⁷ In het systeem van de richtlijn industriële emissies werkt dit belang door via het begrip 'beste beschikbare technieken' en heeft het daarmee een meer indirecte positie in het beoordelingskader.¹⁸ Artikel 5.34 van de Omgevingswet bepaalt dat aan een omgevingsvergunning de voorschriften worden verbonden die nodig zijn voor de op grond van artikel 5.18 van die wet gestelde beoordelingsregels. Een van die regels is artikel 8.9 van het Bkl dat bepaalt dat een omgevingsvergunning alleen wordt verleend als de voor de activiteit in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Het belang is daarmee nog steeds onderdeel van het beoordelingskader, maar op een andere

¹⁵ Stb. 2018, 292, p. 677.

¹⁶ Stb. 2020, 400, p. 1564-1565.

¹⁷ Zie Stb. 2018, 292, p. 429-430.

¹⁸ Bijlage III bij Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PbEU 2010, L 334).

wijze, en er is dus geen sprake van een technische onvolkomenheid bij de omzetting van oud recht die zich via dit besluit laat corrigeren.

Een anonieme inzender vroeg een overgangsrechtelijke bepaling in het Bkl op te nemen die erin voorziet dat een in het tijdelijk deel van het omgevingsplan opgenomen verbodsbepaling voor inrichtingen als bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) tevens van toepassing is op activiteiten als bedoeld in bijlage VII bij het Bkl voor zover het andere activiteiten betreft dan die waarop het Bevi van toepassing was. Dat voorstel is niet overgenomen. Tot de inwerkingtreding hadden gemeenten desgewenst kunnen anticiperen op het verschil tussen de inrichtingen waarop het Bevi van toepassing is en de activiteiten uit bijlage VII bij het Bkl door de verbodsregels in het bestemmingsplan te verbreden naar de genoemde activiteiten. Het zijn niet puur juridische bezwaren die kleven aan een verbreding van de betekenis van een gemeentelijke verbodsbepaling via een rijksregel (bijvoorbeeld via gelijkstelling). Bij zo'n aanpak zou de sturingsfilosofie over de gekozen centrale en decentrale regeling door elkaar lopen. Ook zou dat ten koste gaan van de inzichtelijkheid van het omgevingsplan. Ten slotte is het voorstel niet praktisch uitvoerbaar omdat dit besluit om technische redenen de bruidsschat niet meer wijzigt.

Omgevingsbesluit

De Omgevingsdienst Achterhoek verzocht om de regeling voor de *reikwijdte van de complexe milieubelastende activiteiten of de regeling 'eens bevoegd, altijd bevoegd' voor complexe milieubelastende activiteiten te vereenvoudigen*, dit vanuit de veronderstelling dat op grond van artikel 4.16 van het Omgevingsbesluit alleen vergunningplichtige niet-complexe milieubelastende activiteiten op dezelfde locatie onder het bevoegd gezag van gedeputeerde staten kunnen vallen. De niet-complexe meldingsplichtige milieubelastende activiteiten op dezelfde locatie van hetzelfde bedrijf (nu behorend tot de inrichting waarvoor gedeputeerde staten het bevoegd gezag zijn) zouden dan vallen onder de bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Deze zienswijze lijkt voorbij te gaan aan artikel 2.9 van het Bal waarin het bevoegd gezag voor algemene regels in combinatie met een omgevingsvergunning is geregeld. Gelet op dit artikel vallen ook de algemeen geregelde milieubelastende activiteiten op een locatie van een complex bedrijf onder gedeputeerde staten als bevoegd gezag. De reactie heeft daarnaast betrekking op situaties waarbij de begrenzing van een complex bedrijf kleiner is dan de voormalige inrichting, omdat een deel van die voormalige inrichting geen onderdeel is van de betreffende installatie, en daar ook op geen enkele wijze functioneel ondersteunend aan is. Dit kan zich inderdaad in specifieke situaties voordoen, maar het gaat niet om een groot aantal bedrijven. In het genoemde voorbeeld van grootschalige energieopwekking (paragraaf 3.3.2 van het Bal) moet in de beschouwing worden betrokken dat die opwekking veelal onderdeel zal zijn van een van de andere complexe activiteiten, zoals raffinaderij of basismetale. Het complexe bedrijf zal daardoor vaak groter zijn dan vanuit alleen de grootschalige energieopwekking geredeneerd. In de spaarzame gevallen dat de regeling van complexe bedrijven uit oogpunt van bevoegdheidstoedeling onhandig zou uitpakken kunnen de artikelen 4.13a en 5.16 van de Omgevingswet (flexibiliteitsregeling bevoegd gezag) uitkomst bieden.

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied verzocht verder om op grond van artikel 13.3, eerste lid, onder b, van het Omgevingsbesluit *een medehandhavingstaak toe te kennen voor de adviezen met instemming over het aanleggen of gebruiken van een open bodemenergiesysteem en het exploiteren van een ippc-installatie voor het afvangen van CO₂-stromen voor geologische opslag*. Voor een goed begrip van dit verzoek is in de eerste plaats van belang dat geen van beide milieubelastende activiteiten die worden genoemd zijn aangewezen als magneetactiviteit van de provincie. Zie voor de ter zake gemaakte afweging de nota van toelichting op artikel 4.6, tweede lid, van het Omgevingsbesluit.¹⁹ In verband hiermee is aan gedeputeerde staten in artikel 4.25 van het Omgevingsbesluit een advies- en instemmingsrecht toegekend in het geval de genoemde milieubelastende activiteiten onderdeel zijn van een meervoudige aanvraag. Gedeputeerde staten zijn door het ontbreken van de aanwijzing als magneetactiviteit in die situatie geen bevoegd gezag (meer) voor de aanvraag. Vervolgens staat ter beoordeling of er aanleiding is om in deze situatie

¹⁹ Stb. 2018, 290, p. 277.

gedeputeerde staten als instemmingsorgaan op grond van artikel 18.3, eerste lid, van de Omgevingswet in artikel 13.3 van het Omgevingsbesluit aan te wijzen als mede-handhavingorgaan naast het bevoegd gezag. Daarin is inderdaad niet voorzien. Het verzoek, zoals toegelicht, wekt de suggestie dat het hier om een omissie zou gaan en dat het enkele feit dat gedeputeerde staten optreden als instemmingsorgaan voor de betreffende activiteiten maakt dat zij hier een mede-handhavingstaak hadden moeten krijgen. Dat berust echter op een misverstand. Bij de totstandkoming van het Omgevingsbesluit is op restrictieve wijze invulling gegeven aan de mogelijkheid die artikel 18.3, eerste lid, van de Omgevingswet biedt. Aan deze invulling, die in nauwe samenspraak met de betrokken overheden tot stand is gekomen, ligt ten grondslag dat binnen de Omgevingswet zoveel mogelijk wordt gestreefd naar één bevoegd gezag voor zowel vergunningverlening als handhaving. Bij een aanwijzing op grond van artikel 18.3 van de Omgevingswet moet het vooral gaan om gevallen waarin handhaving door het instemmingsorgaan een duidelijke meerwaarde heeft, bijvoorbeeld omdat het instemmingsorgaan ook al is aangewezen als toezichthouder voor de betreffende activiteit of beheerder is van het gebied waar die activiteit plaatsvindt en dus veelal degene zal zijn die de overtreding constateert. Zie hierover verder de memorie van toelichting op het wetsvoorstel voor de Invoeringswet Omgevingswet²⁰ en de nota van toelichting bij het Omgevingsbesluit.²¹

De VNG merkte op dat het overgangsrecht in artikel 10.27a van het Omgevingsbesluit al *uitgewerkt zou zijn op de datum van inwerkingtreding*. Deze datum is verzet. Daarbij is ook de verwijzing naar artikel 10.27 aangepast.

De VNG merkte op dat een datum voor het *indienen van actieplannen geluid* ontbreekt. Dat is echter geregeld in artikel 10.27, tweede lid, van het Omgevingsbesluit, dat bepaalt dat een actieplan elke vijf jaar geactualiseerd wordt.

Overige punten

De Omgevingsdienst Noorseekanaalgebied wees er verder op dat een *overgangsregeling ontbrak voor wasplaatsen bij complexe bedrijven*. Daardoor gelden vanaf inwerkingtreding van de wet geen voorschriften meer voor bodembeschermende voorzieningen bij deze activiteit. Dit is onwenselijk gezien de activiteiten en stoffen die bij deze bedrijven (kunnen) voorkomen, bijvoorbeeld bij IPPC-installaties voor afvalverwerking. Zij verzochten om in artikel 8.1.7 van het Invoeringsbesluit ook paragraaf 4.44 Wasstraat of wasplaats van het Bal op te nemen. Dit voorstel is overgenomen.

De Omgevingsdienst Achterhoek en de VNG merkten op dat artikel 2.4.1 van de (model)bouwverordening is opgenomen in de artikelen 22.29 en 22.30 van de bruidsschat omgevingsplan. Deze artikelen voorzien (materieel) in een *voortzetting van het verbod op bouwen als de toelaatbare kwaliteit van de bodem wordt overschreden*. Een omzetting van artikel 2.4.2 van de (model)bouwverordening ontbreekt echter. Dat is overigens een bewuste keuze geweest, die verband houdt met het feit dat het artikel de basis biedt voor voorschriften die verder strekken dan de beoordelingsregels. Dit verdraagt zich niet met het stelsel van de Omgevingswet en kan bovendien tot rechtsonzekerheid bij een initiatiefnemer leiden. Omdat dit besluit de bruidsschat niet meer wijzigt, kan ook anderszins niet meer via de bruidsschat omgevingsplan in de behoefte van maatwerk van gemeenten bij het reguleren van bouwen op een bodemgevoelige locatie worden voorzien. Gemeenten kunnen dat echter wel zelf doen door het nemen van een voorbereidingsbesluit met voorbeschermingsregels, waarmee het kader uit de bruidsschat omgevingsplan binnen de grenzen van de instructieregels uit het Bkl kan worden aangepast. Ook bestaat de mogelijkheid om op grond van artikel 5.32 van de Omgevingswet in bijzondere omstandigheden de omgevingsvergunning te weigeren vanwege ernstige gezondheidsrisico's. Los van deze mogelijkheden bestaat ook de bereidheid om samen met gemeenten te onderzoeken of met een aan het Bal of Bbl toe te voegen grondslag om een maatwerkvoorschrift over dit onderwerp te stellen hun hier een extra instrument kan worden geboden.

²⁰ Kamerstukken II 2017/18, 34986, nr. 3, p. 290.

²¹ Stb. 2018, 290, p. 369-371.

De Omgevingsdienst Noorseekanaalgebied verzocht verder om de bruidsschat omgevingsplan aan te vullen met een *mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen voor onderwerpen als geluid en geur bij activiteiten die onder het Bal vallen*, dit omdat voor die aspecten van die activiteiten de zorgplicht van de bruidsschat niet geldt, en dus geen grondslag kan bieden voor het stellen van maatwerkvoorschriften. In de reactie wordt wat betreft de inhoud van de maatwerkvoorschriften met name gedacht aan het vereisen van geluidonderzoek of geuronderzoek. Aan dit verzoek is geen gevolg gegeven. Voor zover voor de activiteiten die onder het Bal vallen bruidsschatregels gelden over de genoemde onderwerpen, kunnen op grond van artikel 22.45 van de bruidsschat omgevingsplan over die regels maatwerkvoorschriften worden gesteld die zo nodig ook een verplichting kunnen inhouden onderzoek te verrichten of aan de desbetreffende bruidsschatregel wordt voldaan. Als het omgevingsplan (waarvan de bruidsschat onderdeel uitmaakt) geen regels bevat met betrekking tot een onderwerp, en de activiteit valt onder het Bal, dan kan een maatwerkvoorschrift of vergunningvoorschrift worden gesteld over een regel (waaronder de specifieke zorgplicht) van dat besluit. Dit kan ook voor onderwerpen zoals geluid en geur. Deze mogelijkheid wordt adequaat bevonden. Immers, als het omgevingsplan met betrekking tot een activiteit die onder het Bal valt over een bepaald onderwerp geen regels bevat, vormt het Bal het enige kader waaraan dat onderwerp wordt getoetst, en is het ook logisch dat eventuele maatwerkvoorschriften of vergunningvoorschriften op grond van artikel 2.13 van dat besluit worden gesteld. Voorgaande laat onverlet, dat de gemeente ook kan kiezen voor het stellen van maatwerkregels op grond van artikel 2.12 van het Bal. Verder geldt de zorgplicht van de bruidsschat wel voor het verkeer van en naar de activiteit, waarbij het gaat om hinder door bezoekersverkeer en indirecte geluidhinder (zoals bepaald in artikel 22.44, derde lid, bruidsschat omgevingsplan).

9.4 Verzoeken tot verduidelijking

Een aantal reacties is afkomstig van professionals die zich voorbereiden op de komst van de Omgevingswet en daarbij tegen vragen oplopen. Waar een bepaling zich eenvoudig zou laten verduidelijken wordt daaraan tegemoet te komen, maar vaak zijn middelen zoals informatievoorziening via IPLO sneller en effectiever dan aanpassingen van de formulering van de regelgeving.

Een anonieme inzender stelde *dat de opdracht in het Bkl om het gezamenlijke geluid te bepalen en in het omgevingsplan vast te leggen in de weg staat aan het vastleggen daarvan in een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit*. Hetzelfde probleem zag de inzender als een gevel wordt aangewezen als niet-geluidgevoelige gevel. Deze inbreng berust op een misverstand. Op een besluit over een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit zijn de regels van hoofdstuk 5 niet van toepassing, maar van overeenkomstige toepassing. Dit is geregeld in artikel 8.0b van het Bkl. In de nota van toelichting op het Invoeringsbesluit Omgevingswet, waarmee dat artikel is ingevoegd, is beschreven hoe de instructieregels over het omgevingsplan bij de overeenkomstige toepassing worden gelezen in de context van vergunningverlening.²² Een instructieregel die vereist dat het omgevingsplan bepaalde regels bevat over een activiteit wordt – als de aanvraag ziet op die activiteit – gelezen als een plicht tot het verbinden van voorschriften over die activiteit aan de omgevingsvergunning. Dat geldt ook voor een vereiste aanduiding als het gezamenlijke geluid of een niet-geluidgevoelige gevel. Aan IPLO wordt gevraagd hierover nadere informatie te verstrekken. Onderzocht wordt nog of het mogelijk is om via een volgend verzamelbesluit meer handvatten op te nemen in het Bkl zelf.

De VNG had enkele vragen over de toepassing van artikel 5.78ad van het Bkl, dat bepaalt dat *het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen wordt bepaald en in het omgevingsplan wordt vastgelegd*. De waarde van dat gezamenlijk geluid is nodig voor het toepassen van de regels van het Bkl over de geluidwering van het nieuwe geluidgevoelige gebouw. De VNG vroeg om verduidelijking van de mogelijkheid tot doorschuiven van deze regel naar de

²² Stb. 2020, 400, p. 1080-1081.

binnenplanse vergunningplicht, waarop ook is ingegaan in de toelichting op het Omgevingsbesluit.²³ De instructieregels over het omgevingsplan in hoofdstuk 5 van het Bkl zijn gericht tot het bevoegd gezag voor het omgevingsplan. De planwetgever moet ook bij het inrichten van binnenplanse vergunningstelsels en daarbij horende beoordelingsregels en regels over te stellen voorschriften voldoen aan de instructieregels. Het is zo bedoeld dat een instructieregel die vereist dat het omgevingsplan iets regelt over een activiteit, ook zo gelezen kan worden dat de beoordelingsregels en regels over voorschriften voor de binnenplanse omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit dat mogen regelen. De vraag wordt gesteld of deze regel zich daar naar de letter naar verzet. Deze regel wordt door het kabinet niet zo gelezen. Er zijn wel andere instructieregels die voorschrijven dat het omgevingsplan bepaalde inhoud moet bevatten waarbij doorschuiven bewust niet beoogd is, bijvoorbeeld in verband met de derdenwerking van de vereiste inhoud van het omgevingsplan. Dit onderwerp vergt nog nadere analyse en afstemming en vervolgens informatieverstrekking via IPLO. Wellicht is het ook mogelijk hiervoor verduidelijkende bepalingen op te nemen in het Bkl, maar dat leent zich gezien de complexiteit beter voor een volgend verzamelbesluit zodat de betreffende wijziging aan consultatie kan worden onderworpen. De VNG stelde daarnaast dat het gezamenlijk geluid geen norm zou zijn, maar een feitelijke toestand die pas bepaald wordt op het moment dat er gebouwd wordt. Wetssystematisch is dit echter niet veranderd ten opzichte van het Hogerewaardebesluit van de Wet geluidhinder, met dien verstande dat de Omgevingswet geen zelfstandige besluitfiguur meer kent, maar dat het besluit onderdeel wordt van het omgevingsplan, de omgevingsvergunning voor de (binnenplanse of buitenplanse) omgevingsplanactiviteit of het besluit tot vaststelling van geluidproductieplafonds. Voor wat betreft de gemeentelijke bevoegdheid sluit die keuze aan bij de lijn dat gemeentelijke regels over activiteiten die onderdelen van de fysieke leefomgeving wijzigingen – waaronder bouwactiviteiten – alleen in het omgevingsplan opgenomen mogen worden.²⁴ Bij een besluit over het toelaten van een woning of een besluit over een geluidbron wordt het gezamenlijk geluid bepaald. Dat is voor bronnen zoals gemeentewegen gebaseerd op het geluid in een maatgevend jaar. Het feitelijke geluid in een nieuwe wijk is op het moment dat de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het bouwen wordt gedaan immers zelden representatief voor de toekomst.

De Werkgroep Bal Fryslân, een ambtelijk samenwerkingsverband van gemeenten en de omgevingsdienst, *ervoert een onduidelijkheid bij de aanwijzing van het basistakenpakket in het Bal*. Vergelijkbare signalen hebben de Staatssecretaris voor Infrastructuur en Waterstaat eerder bereikt. Dit was onder andere de aanleiding om de Circulaire basistakenpakket op te stellen.²⁵ Deze tool moet in de basis voldoende tekst en uitleg geven aan de bevoegde instanties voor het inregelen van de basistaken en daarmee ook aan de omgevingsdiensten als opdrachtnemer. Daarnaast is de tool behulpzaam voor provincies bij het houden van interbestuurlijk toezicht op het onderbrengen van gemeentelijke basistaken bij een omgevingsdienst.

De Omgevingsdienst Achterhoek verzocht verder om artikel 10.24, vierde lid, van het Omgevingsbesluit te verduidelijken of op landelijk niveau te voorzien in een handreiking. *Dit lid regelt dat de reguliere procedure geldt als er sprake is van "een wijziging die naar het oordeel van het bevoegd gezag geen significante nadelige gevolgen heeft voor de gezondheid of het milieu"*. Destijds is bij de invulling van 'significante gevolgen' in artikel 10.24, vierde lid, van het Omgevingsbesluit aansluiting gezocht bij de mer-beoordeling, omdat dit een vergelijkbare beoordeling is. Er moet bij een mer-beoordeling immers worden beoordeeld of een activiteit aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Als dat het geval is, moet er een milieueffectrapport (MER) worden gemaakt en is de uitgebreide procedure van toepassing. Omdat de terminologie in de richtlijn industriële emissies²⁶ en het verdrag van Aarhus²⁷ net anders is, is de tekst van artikel

²³ Stb. 2018, 290, p. 106-109.

²⁴ Artikel 2.1, eerste lid, van het Omgevingsbesluit.

²⁵ Zie <https://iplo.nl/regelgeving/instrumenten/vergunningverlening-toezicht-handhaving/het-basistakenpakket-btp-van-de-omgevingsdiensten/>.

²⁶ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PbEU 2010, L 334).

²⁷ Het op 25 juni 1998 te Aarhus tot stand gekomen Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Trb. 1998, 289).

10.24, vierde lid, van het Omgevingsbesluit zoals die aanvankelijk in het ontwerp-Omgevingsbesluit luidde, met daarin het criterium 'niet-belangrijke wijziging', daarop aangepast met het criterium 'significante gevolgen'. Inhoudelijk gaat het hier om eenzelfde soort beoordeling als die bij de mer-beoordeling; als de activiteit milieueffecten (milieugevolgen) kan hebben, maar deze zijn niet aanzienlijk (significant) dan is er geen MER nodig en is toepassing van de uitgebreide procedure niet vereist. Het standpunt van de Omgevingsdienst "Een significant nadelig effect hoeft niet zodanig te zijn dat er een MER noodzakelijk is, maar kan wel vereisen dat er inspraak geldt als bedoeld in artikel 6 Verdrag van Aarhus" en de daaraan ten grondslag liggende uitleg van artikel 6 van het verdrag van Aarhus worden daarom niet gedeeld. Er wordt dan ook geen aanleiding gezien artikel 10.24, vierde lid, van het Omgevingsbesluit te verduidelijken. De toepassing van dat lid is uit de aard der zaak casuïstisch van karakter en moet daarmee zoals de Omgevingsdienst ook zelf al opmerkt inderdaad nader vorm krijgen in de jurisprudentie, net zoals dat bij de uitleg van het criterium van de 'milieu-neutrale wijziging' uit de Wabo het geval is. Om die reden wordt evenmin aanleiding gezien om een handreiking op te stellen.

Tot slot verzocht de Omgevingsdienst Achterhoek om een verduidelijking van het opschrift van paragraaf 5.2.1 van het Bal. *Het opschrift "eindonderzoek bodem" zou niet corresponderen met de inhoud omdat er ook een informatieplicht wordt opgelegd voor het aanleveren van gegevens vier weken voor het begin van de activiteit.* Uit interne trainingen bij de omgevingsdienst blijkt dat niet herkend wordt dat deze informatie gevraagd wordt via deze paragraaf. Het doel van de genoemde informatieverplichting is echter dat het bevoegd gezag bij het eindonderzoek bodem gericht op de locatie van de potentiële verontreiniging kan controleren. In zoverre sluit het kopje wel aan bij het onderwerp. Verder moet het kopje § 5.2.1 Eindonderzoek bodem onderscheidend zijn ten opzichte van § 5.2.2 Voorafgaand bodemonderzoek en niet te lang worden.

De Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied stelde dat onder het voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht milieugevolgen van *activiteiten buiten de grens van de inrichting (op de openbare weg of openbaar vaarwater)* worden toegerekend aan de inrichting. Het ging bijvoorbeeld om geluid van laden en lossen komende en gaande bezoekers. De inspreker verzocht om te verduidelijken of bij het aangeven van de begrenzing van de locatie van de activiteit al dan niet de activiteiten op de openbare weg moeten worden meegenomen. Voorts werd gevraagd om te verduidelijken hoe moet worden omgegaan met de milieugevolgen van activiteiten die de openbare weg plaatsvinden. Onder het nieuwe stelsel hangt het af van de omschrijving van de milieubelastende activiteit in het Bal of de activiteiten op de openbare weg moeten worden meegenomen. De daarbij behorende activiteiten vallen hier ook onder, tenzij ze zijn uitgesloten. Onder de activiteit opslaan van gevaarlijke stoffen in verpakking valt bijvoorbeeld ook het overslaan en laden en lossen.²⁸ Al de activiteiten op de openbare weg moeten worden meegenomen. Het laden en lossen op de openbare weg in de onmiddellijke nabijheid van een winkel, of het verkeer van en naar het bedrijf valt verder onder het toepassingsbereik van de afdeling over milieubelastende activiteiten in de bruidsschat, zoals ook aangegeven in de toelichting bij artikel 22.41 van de bruidsschat omgevingsplan.²⁹ In de toelichting bij artikel 22.56 van de bruidsschat omgevingsplan³⁰ is bovendien aangegeven dat activiteiten die niet hoofdzakelijk op de locatie van het terrein van een bedrijf plaatsvinden, maar in de onmiddellijke nabijheid daarvan, onderdeel kunnen zijn van een activiteit in de zin van dit artikel. Dit wordt beschouwd als 'directe hinder'. Een voorbeeld hiervan zijn laad- en losactiviteiten die op de openbare weg worden uitgevoerd. Het geluid van dit laden en lossen moet dus ook voldoen aan de waarde voor geluid van een activiteit, zoals die zijn opgenomen in de bruidsschat. Onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer golden de geluidnormen ook voor deze activiteiten in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting.

De Omgevingsdienst Noorzeekanaalgebied stelde dat er *geen rechtstreekse handhaving van de regels over het in stand houden van bestaande bouwwerken in hoofdstuk 3 van het Bbl mogelijk is* door het ontbreken van een koppeling van de regels over de kwaliteit van bestaande bouwwerken

²⁸ Zie ook de nota van toelichting op het Bal bij de artikelen 3.27, 3.30, 3.33, 3.36, Stb. 2018, 293, p. 789 e.v.

²⁹ Stb. 2020, 400, p. 853.

³⁰ Stb. 2020, 400, p. 865.

die niet in uitvoering zijn aan enig handelen of nalaten door een (rechts)persoon. Uit artikel 4.3 van de Omgevingswet blijkt dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de daar aangewezen activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving. Uit artikel 1.2, derde lid, onder d, van de Omgevingswet blijkt dat gevolgen voor de fysieke leefomgeving ook kunnen voortvloeien uit het nalaten van activiteiten. Artikel 4.3 geeft aan dat onder meer regels worden gesteld over "bouwactiviteiten, sloopactiviteiten en het gebruik en het in stand houden van bouwwerken". De regels in hoofdstuk 3 van het Bbl zien op de activiteit "in stand houden van een bouwwerk", zoals bepaald in artikel 3.1 van het Bbl. Uit artikel 3.3 van het Bbl blijkt dat aan de regels in hoofdstuk 3 wordt voldaan door de eigenaar van het bouwwerk of degene die uit anderen hoofde bevoegd is tot het treffen van voorzieningen aan dat bouwwerk. In combinatie moet dit zo worden gelezen dat de degene die bevoegd is tot het treffen van voorzieningen aan een bouwwerk, maar het wettelijk vereiste nalaat, en het gebouw wel in stand houdt, de regels overtreedt.

De VNG achtte de *verhouding tussen artikel 3.6, eerste lid, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet en artikel 12.13f van het Bkl onduidelijk*. Artikel 12.13f van het Bkl heeft tot gevolg dat bij het toelaten van een nieuw geluidgevoelig gebouw in de geluidzone van een provinciale weg of industrieterrein waarvoor nog geen geluidproductieplafonds zijn vastgesteld geen gebruik kan gemaakt worden van de aanduiding 'dove gevel', maar de aanduiding 'niet-geluidgevoelige gebouw met bouwkundige maatregelen' moet worden toegepast. De vraag is terecht, want uit het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet blijkt niet dat artikel 12.13f van het Bkl een nadere uitwerking is van de artikelen 3.5 en 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, dat gebaseerd is op de vangnetbepaling in artikel 3.7 van die wet. Die omissie is hersteld door artikel 12.13f opnieuw vast te stellen en daarbij dit verband toe te lichten.

9.5 Reacties die niet dit besluit betreffen

Een substantieel deel van de opmerkingen die zijn gemaakt bij de internetconsultatie betroffen niet zozeer het in consultatie gebrachte ontwerpbesluit, maar onderdelen van het stelsel van de Omgevingswet die naar het oordeel van de inbrenger verbetering zouden behoeven. Vaak ging het dan om beleidsrijke wensen, die soms ook bij eerdere consultaties zijn ingebracht of aansluiten bij lopende beleidsontwikkelingen op parallelle wetgevingstrajecten. Wijzigingen naar aanleiding van dergelijke opmerkingen, die vanwege hun inhoudelijke karakter tot discussie met andere betrokken partijen aanleiding kunnen geven, passen niet in dit besluit. Ze strekken namelijk niet tot herstel van omissies of wetstechnische fouten en zouden ook geen onderwerp van consultatie zijn geweest wanneer ze alsnog zouden worden meegenomen. Dergelijke opmerkingen hebben geen aanleiding gegeven tot aanvulling van dit besluit. Deze inbreng is onder de aandacht gebracht van de verantwoordelijke beleidsdirecties bij de verschillende departementen en zal door hen, waar nodig, worden betrokken bij de verdere ontwikkeling van de regelgeving op hun terrein. Het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat bereidt inmiddels een inhoudelijk verzamelbesluit voor. Bij het opstellen daarvan worden niet-technische opmerkingen uit deze consultatie en de consultatie op het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022 betrokken.

Een anonieme inzender stelde dat de *normering voor de luchtemissies van PAK's een onvolkomenheid bevat*. Deze inzender stelde dat bepaalde PAK's vluchtig zijn (met name de twee- en drierings PAK's). Deze vluchtige verbindingen worden bijvoorbeeld niet door een doekfilter afgevangen. Als reactie hierop kan worden gesteld dat het hier zeer zorgwekkende stoffen betreft, waarvoor een wettelijke minimalisatie-verplichting geldt, maar dat er geen voornemens zijn om de normering op dit punt aan te scherpen.

De Omgevingsdienst Achterhoek stelde voor dat de *emissie van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) bij het reinigen, lijmen en coaten van diverse materialen* (paragraaf 4.21 van het Bal) niet goed geregeld is. Paragraaf 5.4.4 met emissiegrenswaarden voor ZZS geldt alleen bij bepaalde vergunningplichtige activiteiten en daarmee niet voor het vrijwel altijd meldingsplichtige coaten van metalen, kunststof of hout. De afgelopen jaren bleek dat diverse meldingsplichtige bedrijven in het werkgebied van deze omgevingsdienst zeer zorgwekkende stoffen uitstoten. Deze omgevingsdienst stelde ook voor een emissie-eis voor styreen te verbinden aan paragraaf 4.27 van het Bal dat de regels bevat voor verwerking van polyesterhars. Deze opmerkingen hebben de

aandacht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, maar de noodzakelijke wijzigingen zijn naar hun aard te ingrijpend om door te voeren naar aanleiding van consultatie-inbreng op het ontwerp van dit besluit.³¹

Het IPO-Deskundigenberaad zwemwater deed *aanvullende voorstellen voor hoofdstuk 15 van het Bal (gelegenheid bieden tot zwemmen en baden)*, waaronder het toevoegen van te meten parameters, het uitbreiden van het toepassingsbereik met badwaterbassins in spray parks, waterspeeltuinen, vakantieboerderijen of groepsaccommodaties en het aanscherpen van de regels voor bemonstering bij langere openstelling. Deze inhoudelijke wijzigingen worden in dit besluit niet overgenomen omdat dit besluit slechts gericht is op wijzigingen van ondergeschikte betekenis. Ten aanzien van het voorstel om de regels voor bemonstering aan te scherpen bij een langere openstelling kan bovendien het volgende worden opgemerkt. Degene die gelegenheid biedt tot zwemmen en baden moet zelf het moment bepalen waarop nogmaals wordt gemeten. Het is in lijn met een goede bedrijfsvoering te meten op het moment of de momenten die de meeste informatie over de waterkwaliteit geven, en waarbij de mogelijkheid bestaat om in te grijpen als het resultaat van de meting niet voldoende blijkt te zijn. De momenten waarop wordt gemeten moeten worden vastgelegd in het beheersplan.

De VNG en de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied plaatsen diverse opmerkingen van beleidsmatige aard over al afgeronde of parallelle wetgevingssporen. Naar hun aard vallen die buiten de reikwijdte van dit besluit. Dit betreft de volgende onderwerpen:

- *De beperkte maatwerk mogelijkheden voor gemeenten zoals die zijn opgenomen in de Raad van State-versie van het Besluit tot wijziging van het Bal in verband met de actualisatie van de energiebesparingsplicht.*³² Die tekst zou – in situaties dat de rijksregels voor energiebesparing van toepassing zijn – gemeenten beperken in de mogelijkheid om met maatwerkregels of maatwerkvoorschriften afwijkende of aanvullende eisen te stellen vanuit het motief energiebesparing.
- *Bepaalde gemeentelijke regels over de kwaliteit en het gebruik van bouwwerken komen op grond van artikel 122 van de Gemeentewet te vervallen omdat het Bbl uitputtend is.* De omgevingsdienst noemt als voorbeeld een bestemmingsplanregel die de eigenaar verplicht om een woongebouw geschikt te maken voor waterberging, een groen dak of zonnepanelen. Een gelijksoortige reactie is gegeven tijdens de initiële consultatie van het Bbl. In de nota van toelichting is naar aanleiding van die opmerkingen al getracht duidelijkheid te geven omtrent de uitputtendheid en de reikwijdte van de regelgeving in relatie tot de bevoegdheden die gemeenten hebben om in het omgevingsplan regels te stellen. Artikel 122 van de Gemeentewet blijft echter onverkort gelden.
- *De mogelijkheden voor het bevoegd gezag om te sturen op de technische bouwkwaliteit bij wijziging van een gebruiksfunctie, bij tijdelijke bouw en bij verbouw.* Zo zijn bij een verbouwing alleen onderdelen die door de verbouwing fysiek worden gewijzigd onderworpen aan toetsing en kwaliteitsborging. Opgemerkt wordt nog dat op grond van artikel 3.7 van het Bbl maatwerkvoorschriften kunnen worden gesteld. In de systematiek van de Omgevingswet kan dit zowel bij bestaande bouw in het kader van handhaving, als bij (een omgevingsvergunning voor) verbouw worden toegepast. Daarmee kan hetzelfde worden bereikt als met de verbouwregel in artikel 1.12, eerste lid, onder b, van het Bouwbesluit 2012.
- *De regeling in het Bbl over het aantal personen in een bouwwerk en het schrappen van de regels over de bruikbaarheid van utiliteitsgebouwen.* In de nieuwe opzet is het aan de aanvrager en niet aan het bevoegd gezag om bij het ontwerp van een gebouw het aantal personen te bepalen dat in gebouw aanwezig zal zijn als het klaar en in gebruik is. De aantallen personen die daadwerkelijk gebruik maken van een gebouw moeten wel overeenstemmen met de aantallen waarvan is uitgegaan bij de bouwaanvraag. Voor wat betreft de bruikbaarheid van utiliteitsgebouwen is in het Bbl gekozen voor deregulering.
- *De regelgeving over het meenemen van het zgn. nestgeluid, dat is het geluid van afgemeerde scherpen.* Dat geluid is onder de Wet geluidhinder niet in alle gevallen toegerekend aan een inrichting. Daarover is jurisprudentie ontstaan. Voor zover voor industrieterreinen nog oud

³¹ PM bij nader rapport eventueel vervolgtraject duiden

³² Openbaar gemaakt via <https://wetgevingskalender.overheid.nl/Regeling/WGK012495>.

recht wordt toegepast op grond van artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet zullen gemeenten deze jurisprudentie in acht moeten nemen bij hun besluitvorming. Onder het nieuwe recht zal dit geluid steeds betrokken moeten worden bij het geluid van een haven-industrieterrein. Het overgangsrechtelijke artikel 12.2, vierde lid, aanhef en onder b, van het Bkl ziet op bestaande situaties waar voorafgaand aan de uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State nestgeluid niet is meegerekend, omdat bestuursorganen dachten dat dat rechtmatig kon. Waar dat historisch altijd wel is meegenomen of recent conform de uitspraken besluiten zijn vastgesteld grijpt dat onderdeel niet aan.

- *De VNG vroeg ook aandacht voor het lopende proces voor de nog te vernieuwen saneringsregeling onder de Kaderwet subsidies I en M.*
- *De VNG wees op de complexiteit van de geluidregels voor geluid door gemeentewegen en lokale spoorwegen in het Bkl, waarvoor voor verschillende situaties verschillende regels zijn opgenomen.*
- *De VNG wees verder op enkele specifieke punten in het geluidstelsel waar naar haar idee een verruiming wenselijk zou zijn om woningbouw mogelijk te maken op locaties waar de grenswaarden vooralsnog worden overschreden. Dit betreft onder meer transitiegebieden en nieuwbouw nabij hoofdspoorwegen waarvan de geluidproductieplafonds hoger zijn dan het actuele geluidniveau.*
- *De VNG wenste procedurebepalingen om een verzoek tot verlaging van geluidproductieplafonds te kunnen indienen. De Omgevingswet kent echter geen procedure voor het aanvragen van ambtshalve besluiten, noch voor besluiten over geluidproductieplafonds, noch voor omgevingsplannen of projectbesluiten. Overigens bevat artikel 11.31 van de Wet milieubeheer ook geen procedurele regels. Er is dus geen sprake van een omissie bij de omzetting van oud recht.*
- *De VNG wees er verder op dat de bruidsschatregels verwijzingen naar NEN-normen en Europese of internationale normen bevatten. De verantwoordelijkheid voor het actueel houden en het ter beschikbaar stellen verschuift deels naar gemeenten en waterschappen. Dit besluit wijzigt echter niet de bruidsschat. Gemeenten kunnen kiezen in hoeverre zij bij het stellen van regels voor het nieuwe deel van het omgevingsplan verwijzen naar NEN-normen. Doen zij dat, dan is het wel aan hen om bij actualisering van die normen al dan niet te besluiten om te verwijzen naar de nieuwere versie. Er loopt overleg over de mogelijkheden om in de overgangsfase gemeenten eventueel te ondersteunen bij het signaleren van een nieuwe versie van de normen waar de bruidsschat naar verwijst. Daarnaast is er afstemming gaande over de gevolgen van de eis dat verwijzende bestuursorganen eenieder op verzoek kosteloos inzage moeten verlenen in deze normen (artikel 14a, vierde lid, van de Bekendmakingswet).*

Daarnaast had de VNG ook enkele vragen van meer technische aard over parallelle sporen.

- *Zij vroeg of de basisgeluidemissie van een gemeenteweg en een lokale spoorweg die grotendeels zijn verweven of gebundeld gebaseerd kan worden op het geluid door die gemeenteweg en die lokale spoorweg gezamenlijk. Daarin voorziet artikel 3.27, tweede lid, van het Bkl. Wel is geconstateerd dat een afdoende regeling voor het samennemen van een gemeenteweg en een lokale spoorweg die grotendeels zijn verweven of gebundeld bij besluitvorming over (één van) die beide geluidbronsoorten voorafgaand aan het bepalen van de basisgeluidemissie, nog ontbreekt. De Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat zal dit punt betrekken bij een voorgenomen wijziging van de geluidregelgeving in het Bkl, dit om de aansluiting op andere voorgenomen wijzigingen rond de basisgeluidemissie te bewaken.*
- *De VNG vroeg of de wijziging van artikel 12.1 van het Bkl ook zou vereisen dat in artikel 3.6, eerste lid, onder a, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet ook de zinsnede "of in het omgevingsplan is bepaald dat een activiteit als bedoeld in artikel 5.78b niet wordt verricht" zou moeten worden toegevoegd. Dat is echter geregeld via artikel 3.6, zesde lid, van de Aanvullingswet geluid, zoals te voegen bij de Verzamelwet Omgevingswet 20xx, waarin is bepaald dat het overgangsrecht eindigt op het moment dat de gemeente bepaalt dat de op grond van artikel 2.11a van de Omgevingswet aangewezen activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken niet worden verricht. Die aanwijzing gebeurt met artikel 5.78b van het Bkl. Op wetsniveau wordt immers niet verwezen naar AMvB-niveau, maar naar de grondslag daarvoor.*

10. Overgangsrecht en inwerkingtreding

Het overgangsrecht voor het stelsel is opgenomen in de Invoeringswet Omgevingswet, het bijbehorende Invoeringsbesluit Omgevingswet en in de aanvullingswetten en -besluiten. Een deel van de wijzigingen in voorliggend besluit corrigeert omissies in dat overgangsrecht of actualiseert het, maar het besluit zelf bevat geen overgangsrecht.

Er is voorzien in inwerkingtreding op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor verschillende artikelen en onderdelen van artikelen verschillend kan worden bepaald. Dit kan bijvoorbeeld nuttig zijn in verband met de samenloop met andere wijzigingen van het stelsel op de beoogde datum van inwerkingtreding van dit besluit (1 januari 2024).

II Artikelsgewijs

ARTIKEL I (Besluit activiteiten leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 4.3, eerste lid.

Onderdeel A (artikel 1.1a Bal)

Artikel 1.1a van het Bal betreft de zogeheten grondslagbepaling van dat besluit. In de opsomming van grondslagen in het eerste lid is een ontbrekende grondslag ingevoegd, te weten artikel 16.1, tweede en derde lid, van de Omgevingswet. Deze artikelleden vormen de grondslag voor de artikelen 4.1188b, 4.1199b, 4.1207b en 5.15c van het Bal.

Onderdeel B (artikel 2.13 Bal)

In het vijfde lid wordt een aantal aanvullende instructieregels voor vergunningvoorschriften van overeenkomstige toepassing verklaard op het stellen van maatwerkvoorschriften. Bedoeld is dat alle relevante dwingende bepalingen over het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunning ook van toepassing zijn op die maatwerkvoorschriften.³³ Per abuis zijn bij het opstellen van het Bal enkele van deze regels over het hoofd gezien.

Onderdelen D, F, L en R (artikelen 3.39, 3.40b, 3.84 en 3.184 Bal)

De wijzigingen van de artikelen 3.39, tweede lid, 3.40b, tweede lid, 3.84, derde lid, en 3.184, derde lid, van het Bal beogen omissies in de regelgeving met betrekking tot het permanent opslaan van CO₂ (kooldioxide) in de zin van artikel 1, onder u, van de Mijnbouwwet (hierna: CO₂-opslag) te corrigeren. Deze bepalingen zijn namelijk niet allemaal op consistente wijze geformuleerd volgens het uitgangspunt van de regelgeving met betrekking tot CO₂-opslag. Dit uitgangspunt is dat bepalingen met betrekking tot CO₂-opslag in specifieke, daarop betrekking hebbende regelgeving worden opgenomen en, voor zover zij daar ook onder zouden kunnen vallen, worden uitgezonderd van generieke bepalingen met betrekking tot (het afvangen, afgeven, ontvangen, verwerken, opslaan of storten van) afvalstoffen. Dit uitgangspunt is gevolgd in paragraaf 3.5.11 van het Bal over de milieubelastende activiteit 'verwerken van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen' (namelijk in artikel 3.184, derde lid, onderdelen e en f) en in paragraaf 3.2.19 van het Bal over de milieubelastende activiteit 'afvangen van kooldioxide voor ondergrondse opslag', en ook in hoofdstuk 10 (Afvvalstoffen) van de Wet milieubeheer (namelijk in artikel 10.1a, eerste lid, onder a). In enkele andere paragrafen van het

³³ Zie hierover de nota van toelichting op het Bal, Stb. 2018, 293, p. 773-774.

Bal zijn echter bepalingen opgenomen waar onbedoeld ook CO₂-opslag-gerelateerde activiteiten onder zouden kunnen vallen, maar er is geen uitdrukkelijke uitzondering met betrekking tot CO₂-opslag is opgenomen. Daarom wordt voor de duidelijkheid alsnog ook een uitzondering van activiteiten ten behoeve van CO₂-opslag van de aanwijzing van milieubelastende activiteiten in die paragrafen opgenomen. Het betreft de paragrafen 3.2.3 ('Opslaan, mengen, scheiden en verdichten van bedrijfsafval of gevaarlijk afval voorafgaand aan inzameling of afgifte'), 3.2.14 ('Op of in de bodem brengen van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen buiten stortplaatsen') en 3.3.12 ('Stortplaats of winningsafvalvoorziening').

De wijzigingen van artikel 3.184 van het Bal beogen alleen consistentie te bewerkstelligen in de terminologische opzet van vergelijkbare bepalingen. Daarbij wordt telkens terugverwezen naar de omschrijving van een milieubelastende activiteit in het opschrift van de desbetreffende paragraaf in hoofdstuk 3 die op die activiteit betrekking heeft en paragraaf 3.5.11 ('Verwerken van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen').

In de gewijzigde artikelen 3.39, 3.40b, 3.84 en 3.184 van het Bal moet worden aangesloten bij de specifieke terminologie van de Mijnbouwwet, die in het hiernavolgende wordt toegelicht. Daarom is in genoemde artikelen sprake van 'permanent opslaan van CO₂ als bedoeld in artikel 1, onder u, van de Mijnbouwwet'.

In algemene zin wordt bij de hiervoor weergegeven wijzigingen het volgende opgemerkt. Het uitgangspunt van de regelgeving met betrekking tot CO₂-opslag houdt in dat die activiteit niet vanuit de primaire invalshoek 'verwijdering van afvalstoffen' in de generieke regelgeving met betrekking tot afvalstoffen wordt geregeld. CO₂-opslag wordt geregeld vanuit de primaire invalshoek 'tegengaan van klimaatverandering' in specifieke regelgeving die bescherming van het milieu en de volksgezondheid tegen de risico's van CO₂-opslag waarborgt. Zij wordt daarom uitgezonderd van de generieke afvalstoffenregelgeving.³⁴

Dit uitgangspunt van de Nederlandse regelgeving is op haar beurt afgeleid van de opzet van de Europese regelgeving, waarin voor CO₂-opslag eveneens specifieke regelgeving is vastgesteld. Op deze Europeesrechtelijke achtergrond zal hier voor het goede begrip kort worden ingegaan. Het generieke afvalstoffenbeleid is op EU-niveau ondergebracht in de Kaderrichtlijn afvalstoffen van de EU.³⁵ Voor CO₂-opslag, dat als verwijdering van afvalstoffen kan worden gezien, is echter een specifieke richtlijn vastgesteld, namelijk de zogenaamde CCS-richtlijn (CCS staat voor *Carbon Capture and Storage*) omdat in die richtlijn de positieve bijdrage aan het klimaatbeleid de voornaamste drijfveer voor regelgeving is en in een specifieke richtlijn beter op de bijzondere aspecten van deze activiteit kan worden ingespeeld om bescherming van het milieu en de volksgezondheid te waarborgen.³⁶ Anders dan verwijdering van afvalstoffen, moet ondergrondse opslag van vrijkomend CO₂ (dat daarmee een afvalstof is, die op zichzelf doorgaans niet nuttig kan worden toegepast) als specifieke vorm van verwijdering van afvalstoffen juist worden gestimuleerd, omdat hiermee CO₂-emissies die optreden, niet in de atmosfeer terechtkomen. Daarbij wordt aangetekend dat op dit moment geen uitdrukkelijke verplichting bestaat om CO₂-emissies te voorkomen of om CO₂-emissies af te vangen en daarmee te voorkomen dat zij in de atmosfeer terechtkomen.

³⁴ In artikel 10.1a, onder a, van de Wet milieubeheer is geregeld dat CO₂, voor zover afgevangen of getransporteerd ten behoeve van geologische opslag en de geologische opslag van CO₂ zelf, buiten de werkingssfeer van hoofdstuk 10 van die wet valt. Dit hoofdstuk blijft, met inbegrip van genoemde bepaling, ook na inwerkingtreding van de Omgevingswet bestaan.

³⁵ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PbEU 2008, L312).

³⁶ Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2009, L 140).

Een standaardbenadering van CO₂-opslag onder de noemer 'verwijdering van afvalstoffen' zou niet het meest geëigend zijn om rekening te houden met de bijzondere achtergrond en specifieke kenmerken van deze activiteit en ook niet geschikt om de specifieke risico's voor milieu en volksgezondheid die hieraan verbonden zijn, voldoende te beperken.

Artikel 35 van de CCS-richtlijn wijzigt de reikwijdtebepaling van de Kaderrichtlijn afvalstoffen³⁷ in die zin dat CO₂-opslag buiten het toepassingsbereik van de Kaderrichtlijn afvalstoffen valt.³⁸ De CCS-richtlijn is ten opzichte van de generieke regeling over het omgaan met afvalstoffen in de Kaderrichtlijn afvalstoffen te zien als een specifieke regeling over CO₂-opslag. In artikel 36 van de CCS-richtlijn is ook een specifieke regeling voor CO₂ getroffen ten opzichte van de generieke regeling van de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen in Verordening (EG) nr. 1013/2006 (EVOA).³⁹

In het licht van het voorgaande wordt over de gebruikte begrippen nog het volgende opgemerkt. In de Mijnbouwwet wordt onder permanent opslaan van CO₂, voor zover hier van belang, verstaan: "permanent opslaan van CO₂ en stoffen die daarmee in directe samenhang worden opgeslagen (...)". Het begrip 'opslaan van stoffen' is in artikel 1, onder 1, van de Mijnbouwwet omschreven. Hieronder wordt, voor zover hier van belang, verstaan: "opslaan van stoffen: het brengen of houden van stoffen op een diepte van meer dan 100 meter beneden de oppervlakte van de aardbodem (...)".

Dit betekent dat het permanent opslaan van CO₂ ook het in de bodem brengen van CO₂ omvat. Er vinden ook andere activiteiten plaats ten behoeve van het opslaan van CO₂, zoals het afvangen van CO₂ aan de bron en het transport van CO₂ naar de plaats waar het vervolgens in de bodem wordt gebracht.

Ter voorkoming van misverstanden wordt opgemerkt dat het begrip opslaan in de samenstelling 'permanent opslaan' in de Mijnbouwwet een andere betekenis heeft dan in het Bal. In het Bal is opslaan van afvalstoffen een tijdelijke activiteit. In geval van een permanente activiteit wordt gesproken van storten. De bewoordingen in de Mijnbouwwet hebben de EU-regelgeving als achtergrond. In de CCS-richtlijn wordt echter niet gesproken van 'permanent opslaan van CO₂' maar van 'geologische opslag van CO₂'.

Daarnaast is aan artikel 3.184, derde lid, van het Bal een nieuw onderdeel n toegevoegd. Dit artikel is aangepast gelet op de sterke samenhang en overlap die kan ontstaan tussen de paragrafen 3.3.10 (Afvalbeheer ippc-installaties) en 3.5.11 (Verwerken van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen) van het Bal. Onderdeel m van het derde lid is in overeenstemming

³⁷ Deze wijziging betrof de eerdere versie van de Kaderrichtlijn afvalstoffen: Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen (PbEU 2006, L114).

³⁸ Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad. Hierin werd artikel 2, eerste lid, punt a), van de toenmalige kaderrichtlijn afvalstoffen 2006/12/EG aangepast. In die bepaling was aangegeven dat 'gasvormige effluënten die in de atmosfeer worden uitgestoten' buiten de werkingssfeer van Richtlijn 2006/12/EG vielen. Bij de wijziging is daaraan ook een uitzondering toegevoegd voor 'kooldioxide dat wordt afgevangen en getransporteerd met het oog op geologische opslag en dat geologisch is opgeslagen overeenkomstig in Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide, dan wel op grond van artikel 2, lid 2, van die richtlijn buiten de werkingssfeer van die richtlijn valt'. Deze wijziging had nog betrekking op Richtlijn 2006/12/EG omdat de intrekking bij Richtlijn 2008/98/EG pas in 2010 van kracht werd. Op het moment waarop Richtlijn 2009/31/EG van kracht werd gold derhalve nog Richtlijn 2006/12/EG. Er lijkt hier iets verkeerd te zijn gegaan bij de omzetting naar Richtlijn 2008/98/EG, omdat bij het van kracht worden van die richtlijn in 2010 de recente wijziging die in 2009 in Richtlijn 2006/12/EG was aangebracht daarin toen niet is overgenomen.

³⁹ Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PbEU 2006, L190/1).

daarmee ook aangepast. Voor een nadere toelichting wordt hiervoor verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij onderdelen K, M, O en U van dit artikel.

Onderdelen K, M, O en U (artikelen 3.103, 3.111, 3.122 en 3.225 Bal)

Er is een sterke samenhang tussen de paragrafen 3.3.6 (Basismetale) en 3.4.4 (Metaalproductenindustrie) van het Bal, waardoor er vaak overlap zou kunnen zijn tussen deze twee paragrafen. Met deze wijziging verdwijnen deze overlappende vergunningplichten. Door de overlap zouden voor vergelijkbare activiteiten specifieke vergunningplichten in paragraaf 3.4.4 gelden naast de vergunningplicht in paragraaf 3.3.6 die de hele aangewezen activiteit omvat. Deze overlap is niet nodig omdat de specifieke vergunningplichten betrekking hebben op activiteiten die ook al onder de brede vergunningplicht van het complexe bedrijf vallen. Bij samenloop zijn zouden er dus op dezelfde (deel)activiteit twee of meer aanwijzingen van de vergunningplicht van toepassing zijn. Het beoordelingskader voor de vergunningen is hetzelfde, zodat het bevoegd gezag feitelijk met het beoordelen van de aanvraag voor de brede vergunning voor het complexe bedrijf ook een oordeel zou geven over de specifieke vergunningen voor activiteiten die daar deel van uitmaken.

De wijziging van artikel 3.103 van het Bal leidt daardoor tot een vereenvoudiging van het systeem voor aanvrager en vergunningverlener, ook in de vragenbomen in het Digitaal Stelsel Omgevingswet. Aangezien aannemelijk is dat in geval van overlappende vergunningplichten op samenhangende activiteiten de aanvraag toch al gecombineerd zouden worden, is het effect op de administratieve en bestuurlijke lasten verwaarloosbaar.

Vergelijkbare wijzigingen zijn doorgevoerd in artikelen 3.111, 3.122 en 3.225 van het Bal, gelet op de sterke samenhang tussen de paragrafen 3.3.7 (Complexe minerale industrie) en 3.4.5 (Minerale producten industrie) van het Bal, tussen de paragrafen 3.3.9 (Complexe papierindustrie, houtindustrie en textielindustrie) en 3.4.7 (Papierindustrie, houtindustrie, textielindustrie en leerindustrie) van het Bal, respectievelijk tussen de paragrafen 3.3.14 (Grootschalige mestverwerking) en 3.6.8 (Bedrijf voor mestbehandeling) van het Bal.

Onderdeel F (artikel 3.105 Bal)

Het is mogelijk de formulering van artikel 3.105, onder a en b, van het Bal te versimpelen zonder een verschuiving in de vergunningplicht. Dit komt door de overlap in de aanwijzing van vergunningplicht in artikel 3.105, onder a of b, van het Bal en de aanwijzing van de vergunningplicht in artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal.

Artikel 3.105, onder a en b, van het Bal stelt een vergunningplicht in voor het smelten, met inbegrip van het legeren, of het gieten van non-ferrometalen anders dan aluminium, lood, zink, tin, koper (zuiver of in gangbare legeringen) of edele metalen (onder a) en bij het gebruik van bepaalde technieken rond het gieten (onder b).

Artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal stelt een vergunningplicht in voor het exploiteren van een andere milieubelastende installatie voor het smelten, met inbegrip van het legeren, van non-ferrometalen, met uitzondering van edele metalen, en met inbegrip van terugwinningproducten.

Om metalen te gieten is het noodzakelijk ze eerst te smelten. De vergunningplicht in artikel 3.105, onder a en b, van het Bal wekte wellicht de indruk dat gieten los kan voorkomen van smelten, maar dat is niet het geval. Als een bedrijf non-ferrometalen, anders dan edele metalen, smelt of giet, zijn beide aanwijzingen van de vergunningplicht relevant.

De aanwijzing in artikel 3.105, onder a of b, van het Bal zag alleen op "het smelten, met inbegrip van het legeren, of het gieten". De aanwijzing van artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal ziet op "het exploiteren van een andere milieubelastende installatie voor: (...) het smelten, met

inbegrip van het legeren". In bijlage I bij de Omgevingswet is "andere milieubelastende installatie" als volgt gedefinieerd:

andere milieubelastende installatie: vaste technische eenheid waarin een milieubelastende activiteit, anders dan een activiteit als bedoeld in bijlage I bij de richtlijn industriële emissies, wordt verricht en ook andere activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie die met die activiteit rechtstreeks samenhangen, in technisch verband staan en gevolgen kunnen hebben voor de emissies en verontreiniging.

Gezien deze definitie en gezien het feit dat het gieten rechtstreeks met het smelten samenhangt, daarmee in technisch verband staat en gevolgen heeft voor de emissies en verontreiniging, omvat de aanwijzing in artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal ook altijd het gieten, als dat bij het smelten plaatsvindt. De aanwijzing in artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal omvat bovendien nog andere activiteiten op dezelfde locatie die aan de in de definitie gegeven criteria voldoen. De aanwijzing in artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal is dus breder dan de aanwijzing in artikel 3.105, onder a of b, van het Bal. Als beide aanwijzingen van toepassing zijn, omvat de aanwijzing in artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal altijd de aanwijzing in artikel 3.105, onder a of b, van het Bal.

Bij nadere analyse van de overlap tussen beide artikelen blijkt een groot deel van artikel 3.105, onder a of b, van het Bal al te zijn ondervangen door artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal. Artikel 3.105, onder a, van het Bal stelt simpel gezegd een vergunningplicht in voor het smelten, met inbegrip van het legeren, of het gieten van:

1. andere non-ferrometalen dan aluminium, lood, zink, tin, koper of edele metalen;
2. afwijkende legeringen van aluminium of koper;
3. legeringen van lood, zink en tin, anders dan met nikkel;
4. legeringen van goud, zilver of platina met minder dan 30% van deze metalen;
5. 500 kg/jaar of meer goud, zilver of platina.

De eerste drie categorieën metalen zijn volledig ondervangen door artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal en kunnen dus vervallen. Alleen de metalen genoemd onder 4 en 5 worden niet door artikel 3.106, eerste lid, onder b, van het Bal ondervangen en worden dus niet geschrapt. De aanwijzing in artikel 3.105, onder b, van het Bal is alleen nodig voor het smelten of gieten van edele metalen tot ten hoogste 500 kg/jaar. De in dat onderdeel genoemde technieken worden niet toegepast voor edele metalen in die schaalgrootte. Dat onderdeel kan om die reden vervallen.

Onderdeel N (artikel 3.118 Bal)

Er is een sterke samenhang tussen de paragrafen 3.3.8 (Basischemie) en 3.4.6 (Chemische producten industrie) van het Bal, waardoor er vaak overlap zou kunnen zijn tussen deze twee paragrafen. Met deze wijziging verdwijnen deze overlappende vergunningplichten. Door de overlap zouden voor vergelijkbare activiteiten specifieke vergunningplichten uit paragraaf 3.4.6 gelden naast de vergunningplicht van paragraaf 3.3.8 die de hele aangewezen activiteit omvat. Deze overlap is niet nodig omdat de specifieke vergunningplichten betrekking hebben op activiteiten die ook al onder de brede vergunningplicht van het complexe bedrijf vallen.

Bij samenloop zijn zouden er dus op dezelfde (deel)activiteit twee of meer aanwijzingen van de vergunningplicht van toepassing zijn. Het beoordelingskader voor de vergunningen is hetzelfde, zodat het bevoegd gezag feitelijk met het beoordelen van de aanvraag voor de brede vergunning voor het complexe bedrijf ook een oordeel zou geven over de specifieke vergunningen voor activiteiten die daar deel van uitmaken.

Deze wijziging leidt daardoor tot een vereenvoudiging van het systeem voor aanvrager en vergunningverlener, ook in de vragenbomen in het Digitaal Stelsel Omgevingswet. Aangezien aannemelijk is dat in geval van overlappende vergunningplichten op samenhangende activiteiten de aanvraag toch al gecombineerd zou worden, is het effect op administratieve en bestuurlijke lasten verwaarloosbaar.

De activiteiten die onder de basischemie vallen zijn ippc-installaties voor de activiteiten genoemd in categorie 4 van bijlage I bij de richtlijn industriële emissies. Wat precies onder deze activiteiten valt volgt uit de tekst van de richtlijn, wat verduidelijkt wordt in enkele vragen en antwoorden van de Europese Commissie. Daarin wordt onder andere verduidelijkt wat er in de richtlijn bedoeld wordt met productie "op industriële schaal", "chemische producten" en met productie "met een chemisch of biologisch proces".⁴⁰

Elementen uit deze toelichting zijn helaas terecht gekomen in de toelichting op artikel 3.118.⁴¹ Daar werd ten onrechte gezegd: "De chemische producten industrie maakt en bewerkt grondstoffen en producten door chemische veranderingen aan bestaande stoffen". Dat is karakteristiek aan de basischemie, niet de chemische producten industrie. Ook de uitspraak op diezelfde plek "Het samenstellen van producten, bijvoorbeeld door alleen te mengen, valt niet onder het begrip «maken» en valt dus buiten de in deze paragraaf aangewezen activiteit" is alleen juist voor ippc-categorie 4 waar in de richtlijn bij vermeld staat dat het gaat om productie met een chemisch of biologisch proces.

In paragraaf 3.4.6 (en elders in het Bal) wordt "maken" in de betekenis van produceren of vervaardigen gebruikt. Er is sprake van het maken van een product als dat gebeurt in een proces waar grondstoffen in gaan en dat een product, anders dan de grondstoffen, oplevert. Voor het van toepassing zijn van paragraaf 3.4.6 is niet relevant via welk proces het product gemaakt wordt. Na deze wijziging omvat paragraaf 3.4.6 dus alle vormen van maken die niet onder paragraaf 3.3.8 vallen.

Na deze wijziging zou duidelijk moeten zijn dat het maken van een chemisch product waarbij een chemische omzetting plaatsvindt door een chemisch of biologisch proces valt onder paragraaf 3.3.8, en niet onder paragraaf 3.4.6. Het maken van een chemisch product door alleen te mengen valt onder paragraaf 3.4.6, voor zover het gaat om de in artikel 3.118 genoemde producten. Het maken van bijvoorbeeld verf valt onder paragraaf 3.3.8 Basischemie, als bij het proces een chemische omzetting plaats vindt, zoals de polymerisatie van een bindmiddel. Dit zal bij de meeste verffabrieken niet het geval zijn. Meestal wordt verf gemaakt door het mengen en roeren van grondstoffen zoals bindmiddelen, pigmenten, vulmiddelen en oplosmiddelen. Dit valt onder paragraaf 3.4.6 Chemische producten industrie.

Daarbij is het tenslotte nog goed om op te merken dat het in de eerdere toelichting genoemde voorbeeld van het op kleur brengen van verf bij de bouwmarkt niet het maken van verf is en dus niet onder paragraaf 3.4.6 valt, omdat het startpunt daar al verf is, waarvan alleen de kleur wordt aangepast door verf met pigment of andere verf te mengen.

Onderdeel V (artikel 3.265 Bal)

Deze wijziging vormt een tekstuele correctie op de wijzigingsopdracht opgenomen in artikel I, onderdeel Y, onder 2, van het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022.

Onderdelen X en Y (artikelen 3.295b en 3.295d Bal) [artikelen 4.3, eerste lid, en 5.1, tweede lid, Omgevingswet]

Onder het stelsel van geluidbeheersing wordt het geluid door hoofdspoorwegen en een deel van de lokale spoorwegen beheerst met geluidproductieplafonds (hierna: gpp's). Dat geldt, anders dan onder de Wet milieubeheer, ook voor delen van die spoorwegen die onderdeel zijn van een

⁴⁰ Zie: <https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/faq.htm>

⁴¹ Stb. 2018, 293, p. 838.

emplacement.⁴² Het emplacement is echter ook een in het Bal een aangewezen milieubelastende activiteit. Voor die milieubelastende activiteit geldt – vooruitlopend op de lopende beleidsvernieuwing voor externe veiligheid bij emplacementen – ook een vergunningplicht.⁴³ Per abuis geldt daardoor naast het nieuwe regime, geluidbeheersing met gpp's, ook nog het oude regime, geluidbeheersing met omgevingsvergunningen. De in artikel 3.295b van het Bal toegevoegde uitzondering lost die onvolkomenheid op. In paragraaf 9.1 van het algemeen deel van de toelichting wordt nader ingegaan op de achtergrond van deze wijziging.

De uitzondering geldt voor spoorwegemplacementen die onderdeel zijn van een hoofdspoorweg of een bij omgevingsverordening aangewezen lokale spoorweg. Dit sluit aan op de formulering in de artikelen 3.25, derde lid, onder d, en 5.55, tweede lid, onder e, van het Bkl, waar al geregeld is dat het geluid door spoorvoertuigen op spoorwegemplacementen niet wordt betrokken bij het geluid van industrieterreinen. Voor een lokale spoorweg die niet bij omgevingsverordening wordt aangewezen – het gaat dan om emplacementen voor trams en metro's – blijft de omgevingsvergunning ook zien op geluid en verandert er dus niets.

Artikel 3.295d bevat het overgangsrecht bij deze toevoeging. De volledige omgevingsvergunning, inclusief voorschriften over het geluid van spoorvoertuigen, blijft van toepassing totdat het geluid door spoorvoertuigen op spoorwegemplacementen is toegevoegd aan de gpp's voor een hoofdspoorweg. Op dat moment vervallen de vergunningvoorschriften over geluid van spoorvoertuigen van rechtswege. Het vergunningvereiste vervalt immers en dit besluit voorziet niet in overgangsrecht waardoor die voorschriften rechtskracht zouden houden.

Onderdeel Z (artikelen 4.5, eerste lid, onder a, en artikel 4.6, eerste lid, onder f, Bal)

Met deze wijziging wordt nauwer aangesloten bij de terminologie van artikel 7, eerste lid, onder c, van de Seveso-richtlijn. De regels in het Bal blijven gelden voor degene die de activiteit verricht (artikel 2.10 van het Bal). Deze activiteit is dat het exploiteren van een Seveso-inrichting (artikel 3.50, eerste lid, van het Bal). Daarnaast gelden een aantal regels in paragraaf 4.2 van het Bal ook voor de werkgever.

Onderdeel AB (artikel 4.24, derde lid, Bal)

In artikel 4.24, derde lid, van het Bal worden twee wijzigingen aangebracht. De wijziging in onderdeel d betreft een redactionele wijziging waarmee wordt aangesloten bij de gebruikelijke afkorting van de verwijzing naar de Verenigde Naties in het stelsel van de Omgevingswet. Met de wijziging in onderdeel e is verduidelijkt dat met "gevaarsidentificatienummer" het nummer wordt bedoeld uit hoofdstuk 3.2 van bijlage A bij de ADR.⁴⁴

Onderdeel AG (artikelen 4.73a, 4.1303a en 4.1349a Bal)

Deze wijziging harmoniseert de opschriften van deze artikelen met dat van de andere 50 artikelen over de afbakening van maatwerk. Het oogmerk kan vervallen in het opschrift, omdat dat telkens bij de regel staat waar het maatwerk over gaat.

Onderdeel AH (artikel 4.76 Bal)

⁴² Zie hierover verder de nota van toelichting op het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet, Stb. 2018, 292, p. 122-123.

⁴³ Zie hierover verder de nota van toelichting op het Invoeringsbesluit Omgevingswet, Stb. 2020, 400, p. 1037-1038.

⁴⁴ De ADR (de Franse afkorting voor het *Accord européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par Route*) is volgens bijlage I bij het Bal de op 30 september 1957 te Genève tot stand gekomen Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg (Trb. 1959, 171).

In de begripsbeschrijving van C_{proces} in artikel 4.76, eerste lid, van het Bal ontbreekt per abuis een verwijzing naar paragraaf 4.3 van het Bal die de regels over grote stookinstallaties bevat. Dit wordt met deze wijziging hersteld en daarmee wordt dit artikel inhoudelijk in lijn gebracht met artikel 5.23 van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Onderdeel AK (artikelen 4.103a tot en met 4.103g Bal)

De artikelen 4.103a tot en met 4.103c van het Bal hebben betrekking op overgangsrecht voor afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties. Deze overgangsrechtelijke regels gelden tot 3 december 2023. In verband met de wijziging van de geplande datum van inwerkingtreding van het stelsel van 1 juli 2023 naar 1 januari 2024 worden deze artikelen daarom geschrapt.

Onderdeel AL (artikel 4.128 Bal)

De erkende maatregel die was opgenomen in artikel 4.128, eerste lid, van het Bal, voor het bijbehorende doelvoorschrift voor de emissiegrenswaarden voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) uit artikel 4.127 van het Bal komt te vervallen. Met deze wijziging wordt het Bal in lijn gebracht met de regelgeving uit de Activiteitenregeling milieubeheer. De erkende maatregel voor PAK's is in die regeling al vervallen met de Verzamelwijziging IenW vanwege invoering Ow 2022.⁴⁵ In paragraaf 9.1 van het algemeen deel van de toelichting wordt nader ingegaan op de achtergrond van deze wijziging.

Onderdeel AN (artikelen 4.199, tweede lid, onder b, 4.229, tweede lid, onder c, 4.271, tweede lid, onder b, 4.300, tweede lid, onder b, en 5.31, tweede lid, onder f, Bal)

In de artikelen 4.199, tweede lid, onder b, 4.229, tweede lid, onder c, 4.271, tweede lid, onder b, 4.300, tweede lid, onder b, en 5.31, tweede lid, onder f, van het Bal ontbrak per abuis "NEN" bij de vermelding van de NEN-norm. Dit is aangepast.

Onderdelen AS en BF (artikel 4.430e en 4.829 Bal)

Dit zijn redactionele wijzigingen.

Onderdelen AY, BI en BJ (artikelen 4.482, 4.897 en 4.903 Bal)

In de gegevens die de melding voor het tanken van CNG moet bevatten ontbraken enkele gegevens die van belang zijn voor de toepassing van de veiligheidsafstanden. Met de wijziging van artikel 4.482, tweede lid, van het Bal wordt de meldingsverplichting aangevuld met de gegevens genoemd in de onderdelen b en c.

Daarnaast waren de gegevens die een melding voor het opslaan van gevaarlijke stoffen in opslagtanks moet bevatten niet uniform geregeld in het Bal. In sommige gevallen is wel een opgave van de maximale tankinhoud of van de vulfrequentie verplicht, in andere gevallen niet, terwijl die gegevens wel van belang zijn voor de toepassing van de veiligheidsafstanden.

Met de wijziging van artikel 4.897, tweede lid, van het Bal wordt de meldingsverplichting voor het opslaan van propaan of propeen in opslagtanks aangevuld met respectievelijk de maximale inhoud van de opslagtank en een opgave of het aantal bevoorradingen per jaar niet meer dan 5 of meer dan 5 bedraagt. Evenzo moet de melding voor het opslaan van oxiderende en verstikkende gassen in opslagtanks ook een opgave van de maximale inhoud van de opslagtank bevatten. Dit is gewijzigd in artikel 4.903, tweede lid, van het Bal. Met de inhoud wordt – net als in andere

⁴⁵ Stcrt. 2022, 25973.

artikelen in het Bal – bedoeld op de zgn. ‘waterinhoud’, dat wil zeggen het volume water in kubieke meters waarmee de tank zou kunnen worden gevuld.

De wijziging van bovengenoemde artikelen houdt weliswaar een aanscherping in ten opzichte van de huidige tekst van het Bal, maar niet ten opzichte van het oude recht, te weten artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Dat artikel omvatte een generiek geformuleerd inhoudsvereiste van de melding. Hier is conform het uitgangspunt van het Bal gekozen voor zo specifiek mogelijke indieningsvereisten.

Onderdeel AZ (artikel 4.592 Bal)

In het eerste lid, onder e, wordt de informele term ‘chassisnummer’ vervangen door de preciezere term ‘voertuigidentificatienummer’, geregeld door artikel 2.1 van de Regeling voertuigen. Daarin is wel voorgeschreven dat dit voertuigidentificatienummer (VIN) in het chassis, frame of soortgelijke structuur moet zijn ingeslagen.

Onderdeel BH (artikel 4.830 Bal)

Deskundigen van de Technische advies pool (TAP) bij de Rijksdienst van Ondernemend Nederland (RVO) hebben beoordeeld dat er debietmeters zijn die gelijkwaardig zijn aan een elektromagnetische flowmeter. De reden voor een elektromagnetische flowmeter is dat deze meter vervuilingbestendig is en daardoor een betrouwbaar resultaat geeft. Zonder wijziging zou voor gebruik van een andere meter toestemming nodig zijn voor het treffen van die gelijkwaardige maatregel. Daarom is het eerste lid van artikel 4.830 van het Bal gewijzigd zodat dat ook andere debietmeters die geschikt zijn voor het meten van vervuild water kunnen worden gebruikt. Andere geschikte debietmeters zijn in elk geval een ultrasoonmeter en een vortexmeter. Aandachtspunt bij een vortexmeter zijn trillingen. Een vortexmeter werkt op basis van trillingen en geeft geen betrouwbaar resultaat als de meter onder invloed is van trillingen van de pomp. Gewaarborgd moet zijn dat er geen trillingen zijn die de meting beïnvloeden. Het geldt uiteraard voor alle debietmeters dat ze een betrouwbaar resultaat moet geven, rekening houdend met de omstandigheden waarin de debietmeter is geplaatst. Dat volgt uit de zorgplicht.

Het tweede lid is verduidelijkt. Het is nu duidelijk dat het gaat om de sensoren die nodig zijn om de pH en geleidbaarheid te meten. Het meten van de pH en de geleidbaarheid is onderdeel van de elektronische monitoring in artikel 4.829 van het Bal.

Onderdeel BL (artikelen 4.1012 Bal)

Dit onderdeel bevat twee wijzigingen in artikel 4.1012, tweede lid, van het Bal.

De eerste wijziging heeft betrekking op het vervallen van onderdeel c, dat betrekking had op gasflessen met giftige of bijtende gassen. Artikel 3.27 van het Bal wijst het opslaan van giftige of bijtende gassen van ADR-klasse 2 vanaf 25 liter aan als milieubelastende activiteit. Voor het opslaan van meer dan 1.500 liter giftige of bijtende gassen in gasflessen geldt een vergunningplicht (artikel 3.28, onder a). Voor het opslaan van ten hoogste 1.500 liter ammoniak of ethyleenoxide in gasflessen geldt PGS 15 (artikel 3.29, onder a, in samenhang met artikel 4.1012, tweede lid, onder c). Voor hoeveelheden tussen 25 en 1.500 liter geldt voor overige giftige en bijtende gassen alleen een meldplicht en een zorgplicht. In het voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht gold voor het opslaan in gasflessen van andere giftige of bijtende stoffen dan ammoniak en ethyleenoxide een vergunningplicht (categorie 2.7 van bijlage I, onderdeel C, bij het Besluit omgevingsrecht).

Met het oog op het waarborgen van de veiligheid is er geen reden om voor de toepasselijkheid van PGS 15 onderscheid te maken tussen gasflessen met ammoniak en ethyleenoxide enerzijds en andere giftige en bijtende gassen anderzijds. Het is daarom wenselijk de uitzondering voor gasflessen met andere giftige en bijtende stoffen van ADR-klasse 2 dan ammoniak en

ethyleenoxide, genoemd in artikel 4.1012, tweede lid, onder c, te laten vervallen. Het toepassingsgebied van de versie van PGS 15 die in bijlage II van de Omgevingsregeling is aangewezen (de INTERIM PGS 15) sluit hierop aan.

De tweede wijziging heeft betrekking op gasflessen met blusgassen. In het tweede lid, onderdeel d, was het opslaan van gasflessen met blusgassen uitgezonderd van de verplichting om te voldoen aan PGS 15. Volgens het oude recht, te weten artikel 4.4a, vierde lid, onder d, van de Activiteitenregeling milieubeheer, gold de uitzondering alleen voor gasflessen met blusgassen voor direct gebruik. Het gaat hierbij om gasflessen die als werkvoorraad worden aangehouden. Deze versoepeling is uit oogpunt van externe veiligheid verdedigbaar gelet op de doorgaans beperkte gevaarzetting van blusgassen als werkvoorraad. Voor gasflessen die worden opgeslagen voor handelsdoeleinden moet worden voldaan aan PGS 15.

Onderdeel BM (artikel 4.1031 Bal)

Met deze wijziging wordt een verkeerde verwijzing hersteld. Artikel 4.1031 van het Bal is gewijzigd in artikel 1.1, onderdeel AHC, van het Invoeringsbesluit Omgevingswet, waarbij verschillende leden zijn vernummerd. Verzuimd was het vierde lid van artikel 4.1031 van het Bal overeenkomstig die vernummering aan te passen. Dit is hersteld.

Onderdelen BN, BO, BP en EO (artikelen 4.1057, 4.1058, 4.1059, tweede lid, en bijlage IVa Bal)

Met deze wijzigingen wordt bewerkstelligd dat verwijzingen naar een vervallen bepaling worden hersteld. In artikel 1.1, onderdelen AID en AIE, van het Invoeringsbesluit Omgevingswet is de inhoud van het oorspronkelijke artikel 4.1058 van het Bal toegevoegd aan artikel 4.1057 van het Bal, en is artikel 4.1058 van het Bal komen te vervallen. Per abuis is in het Invoeringsbesluit nagelaten de verwijzing naar artikel 4.1058 in andere artikelen aan te passen. Met deze wijzigingen wordt dit hersteld, waarbij is gekozen de inhoud van artikel 4.1057 te verplaatsen naar artikel 4.1058 van het Bal. Op deze manier blijft ook de verwijzing in artikel 2.32 van de bruidsschat waterschapsverordening kloppend.

Onderdeel BR (artikel 4.1143 Bal)

In artikel 4.1143, vierde lid, van het Bal is bij de omzetting van regels voor gesloten bodemenergiesystemen uit de eerdere regelgeving naar het Bal onbedoeld een inhoudelijke wijziging opgetreden. In artikel 3a.6 van het Besluit lozen buiten inrichtingen was geregeld dat op een aantal verplichtingen die in dat artikel werden gesteld met betrekking tot het te behalen energierendement van een gesloten bodemenergiesysteem, een uitzondering gold voor "bodemenergiesystemen die uitsluitend worden gebruikt ten behoeve van afzonderlijke woningen". Onder een "afzonderlijke woning" werd verstaan een woning die onderdak biedt aan één huishouden. In de formulering van artikel 4.1143, vierde lid, van het Bal was de reikwijdte van de uitzondering voor kleine bodemenergiesystemen onbedoeld uitgebreid tot gesloten bodemenergiesystemen die aan verschillende woningen in een woongebouw ten dienste staan, voor zover hun vermogen niet groter is dan 70 kW. Omdat de eisen met betrekking tot het energierendement een belangrijk aspect van het goede functioneren van gesloten bodemenergiesystemen betreffen, was het niet de bedoeling om de reikwijdte van de eerdere uitzondering op te rekken. Dit zou het geval zijn omdat een gesloten bodemenergiesysteem voor een afzonderlijke woning doorgaans een vermogen van niet meer dan 10 kW heeft. Het is de bedoeling dat de uitzondering alleen voor dergelijke kleine bodemenergiesystemen blijft gelden. De wijziging maakt de onbedoeld opgetreden inhoudelijke wijziging weer ongedaan.

Een vergelijkbare wijziging is in artikel I, onderdeel BH, van het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022 doorgevoerd in artikel 4.1138, tweede lid, van het Bal. Per abuis is nagelaten dezelfde wijziging door te voeren in artikel 4.1143, vierde lid, van het Bal. Dit wordt hierbij aangepast.

Onderdeel BT (artikelen 4.1199a en 4.1199b Bal)

De artikelen 4.1199a en 4.1199b van het Bal hebben betrekking op overgangsrecht voor het emissiearm aanwenden van meststoffen. Deze overgangsrechtelijke regels gelden alleen voor de jaren 2022 en 2023. In verband met de wijziging van de geplande datum van inwerkingtreding van het stelsel 1 juli 2023 naar 1 januari 2024 worden deze artikelen daarom geschrapt.

Onderdeel CG (artikel 4.1267 Bal)

Met deze wijziging worden een verkeerde verwijzingen hersteld. Daarnaast zijn enkele redactionele wijziging doorgevoerd.

Onderdeel CI (artikelen 4.1275, 4.1277, 4.1279, 4.1289 en 4.1291 Bal)

Deze wijziging harmoniseert de opschriften van deze artikelen met dat van de andere 50 artikelen over de afbakening van maatwerk.

Onderdeel CL (artikelen 4.1296 en 4.1340 Bal)

Deze artikelen bevatten overgangsrecht dat was gebaseerd op inwerkingtreding van het Bal per 1 januari 2022. Ze worden gewijzigd in verband met de wijziging van de geplande datum van inwerkingtreding van het stelsel naar 1 januari 2024.

Onderdeel CQ (artikel 4.1349 Bal)

Dit is een redactionele wijziging, waardoor onderdeel b, overeenkomstig de bedoeling, duidelijker slaat op de emissiegrenswaarden voor ammoniak.

Onderdeel CT (artikel 5.3 Bal)

Paragraaf 5.2.1 van het Bal gaat over eindonderzoek en eventueel herstel van de bodemkwaliteit na beëindiging van een (milieubelastende) activiteit. Omdat de activiteit opslaan van grond of baggerspecie (paragraaf 4.121 van het Bal) ook kan plaatsvinden in een oppervlaktewaterlichaam, moet deze paragraaf ook geschikt zijn voor activiteiten die plaatsvinden in oppervlaktewater. In artikel 5.3 van het Bal werd tot nog toe alleen verwezen naar de NEN-normen voor bodemonderzoek op de landbodem en niet naar de onderzoeksprotocollen voor het uitvoeren van milieuhygiënisch vooronderzoek op de waterbodem. Naar NEN 5717 werd al verwezen in artikel 4.1267, derde lid, van het Bal en naar NEN 5720 in artikel 7.187, onder e, van de Omgevingsregeling. Het gaat om vrij beschikbare normen.

Onderdelen CU en CV (artikelen 5.4, onder f, en 5.6 Bal)

Artikel 5.6 van het Bal is aangepast omdat (in lijn met de aanpassing die in artikel 5.3, derde lid, van het Bal is doorgevoerd) de activiteit opslaan van grond of baggerspecie ook in een oppervlaktewaterlichaam kan plaatsvinden. Als dat het geval is moet bij een eventueel herstel van de bodemkwaliteit dat herstel zijn gericht op ofwel de bodemkwaliteit zoals die is vastgesteld in een rapport volgens NEN 5720 dat is opgesteld voor het begin van de activiteit (eerste lid, onder a), ofwel de bodemkwaliteitsklasse zoals die voor de betreffende locaties is vastgelegd op een (water)bodemkwaliteitskaart (eerste lid, onder b), ofwel de bodemkwaliteitsklasse 'niet verontreinigd' als bedoeld in artikel 25d van het Besluit bodemkwaliteit.

Aan artikel 5.6 is een derde lid toegevoegd inhoudende dat bij herstel van de bodemkwaliteit een milieukundig begeleider die is erkend overeenkomstig BRL SIKB 6000 wordt ingezet. Omdat sprake is van herstel van de bodemkwaliteit moet dat herstel van de bodemkwaliteit worden vastgesteld door een erkende milieukundig begeleider. Dat was per abuis niet in artikel 5.6

opgenomen. De milieukundige begeleiding is noodzakelijk om te controleren of de bodem voldoende hersteld is, bijvoorbeeld via controlebemonstering. De milieukundig begeleider legt het resultaat van de milieukundige begeleiding vast in een evaluatieverslag.

Aan onderdeel f is een verwijzing naar artikel 5.6, eerste lid, toegevoegd zodat duidelijk is dat de wijze waarop het herstel van de bodemkwaliteit plaatsvindt, overeenkomstig artikel 5.6, eerste lid moet plaatsvinden.

Onderdeel CX (artikel 5.11, tweede lid, Bal)

De Wet open overheid is de opvolger van de Wet openbaarheid van bestuur. De verwijzing naar voornoemde laatste wet in artikel 5.11, tweede lid, van het Bal is daarop aangepast.

Onderdelen CY, DQ en DR (artikelen 5.15b, 11.4, eerste lid, aanhef, en tweede lid, 11.8, 11.25, eerste lid, aanhef, en tweede lid, aanhef, 11.30, 11.43, eerste lid, onder a, 11.45, tweede lid, onder b, 11.51, eerste lid, 11.53, tweede lid, onder b, 11.57, onder a, 11.59, tweede lid, onder b, 11.61, vierde lid, onder a, 11.64, eerste lid, onder d, onder 3°, 11.75, eerste lid, onder c, en tweede lid, 11.85, onder c, 11.86, eerste lid, 11.91, eerste lid, aanhef en tweede lid, 11.92, tweede lid, 11.95, 11.97, tweede lid, onder a, onder 3°, 11.99, tweede lid, onder a, onder 2°, 11.102, tweede lid, onder a en b, 11.104, derde lid, onder a, 11.114, aanhef, 11.118, 11.130, onder b, 11.131, eerste lid, onder e, onder 3°, Bal)

Met deze wijzigingen zijn de aanduidingen van ministers aangepast in overeenstemming met de huidige portefeuilleverdeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Onderdeel DA (artikel 5.22a Bal) (nieuw)

In paragraaf 5.4.3 is een nieuw artikel 5.22a ingevoegd dat de begripsomschrijving van *zeer zorgwekkende stof* bevat. Oorspronkelijk was het begrip *zeer zorgwekkende stof* opgenomen in bijlage I, onder A, bij het Bal. In dit nieuwe artikel is de begripsomschrijving van dit begrip aangepast. In het Activiteitenbesluit milieubeheer staat in artikel 2.3b, tweede lid, een definitie van zeer zorgwekkende stof (ZZS) die verwijst naar de criteria uit artikel 57 van de EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen (reach-verordening).⁴⁶ Deze definitie van ZZS wordt in artikel 1.3 van de Activiteitenregeling milieubeheer uitgebreid tot stoffen die in internationale verdragen en verordeningen staan. In de definitie van ZZS in het Bal ontbreekt echter de verwijzing naar de stoffen in internationale verdragen en verordeningen. Dit wordt met deze wijziging gerepareerd. Hierdoor wordt voorkomen dat een stof die onder het regime van het Activiteitenbesluit milieubeheer en de Activiteitenregeling milieubeheer een ZZS is, geen ZZS meer zou zijn onder het Bal. Bovendien is de naamgeving van verordeningen en richtlijnen waarnaar verwezen wordt, aangevuld en gecorrigeerd.

De inventaris van geclassificeerde stoffen als bedoeld in artikel 42, eerste lid, van de CLP-verordening is verwijderd. Deze inventaris wordt niet gebruikt voor het samenstellen van de ZZS-lijst. Stoffen waarvoor een geharmoniseerde classificatie geldt, zijn opgenomen in bijlage VI bij de CLP-verordening. Deze wordt wel gebruikt voor het samenstellen van de ZZS-lijst en staat al genoemd. De overige classificaties in de inventaris zijn zelfclassificaties door bedrijven. Deze zelfclassificaties zijn vaak tegenstrijdig en worden niet internationaal afgestemd of gecontroleerd door officiële nationale of Europese instanties. Hierdoor zijn er te veel onzekerheden over de betrouwbaarheid van deze classificaties om de stoffen op de ZZS-lijst op te nemen. Stoffen die volgens deze zelfclassificaties zijn ingedeeld als carcinogeen, mutageen of reprotoxisch, categorie

⁴⁶ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (PbEU 2006, L 396).

1a of categorie 1b, vallen onder de algemene verwijzing naar de criteria van artikel 57 van de reach-verordening. Daarom is het niet nodig de inventaris apart te benoemen.

Bijlage VI bij de verordening persistente organische verontreinigende stoffen geeft aanvullende informatie voor stoffen in de bijlagen I, II en III bij dezelfde verordening en hoeft daarom niet genoemd te worden.

Alle stoffen in bijlage XIV bij de reach-verordening staan ook op de kandidatenlijst, bedoeld in artikel 59 van die verordening welke al genoemd wordt. Het apart noemen van bijlage XIV is daarom overbodig.

Voor stoffen die onder REACH beoordeeld worden en blijken te voldoen aan de in artikel 57 van de reach-verordening genoemde criteria, kunnen restricties worden vastgesteld die worden opgenomen in bijlage XVII bij de reach-verordening. Deze stoffen komen niet altijd op de kandidatenlijst. Echter niet alle stoffen waarvoor een restrictie geldt, voldoen aan de in artikel 57 genoemde criteria; er kunnen ook andere redenen zijn voor een restrictie. Deze verwijzing is dus alleen voor stoffen waarvoor een restrictie geldt vanwege het voldoen aan de in artikel 57 genoemde criteria.

Voorheen werd alleen verwezen naar de Europese Biocidenverordening⁴⁷ en de Europese Verordening Gewasbeschermingsmiddelen⁴⁸ waarin verwezen werd naar vast te stellen criteria voor hormoonontregelende eigenschappen. Deze criteria zijn inmiddels vastgelegd in aanvullende wetgevingen en verder uitgewerkt in een Europees richtsnoer. Deze aanvullende bronnen worden nu ook genoemd.

Onderdeel DB (artikel 5.24 Bal)

Dit is een redactionele wijziging waarmee wordt aangesloten bij de gebruikelijke formuleringen in het Bal.

Onderdeel DC (artikel 5.38a Bal)

Artikel 5.38a van het Bal wordt geschrapt omdat in de Verzamelwijziging IenW vanwege invoering Ow 2022⁴⁹ in de Activiteitenregeling milieubeheer de overgangperiode voor emissiegrenswaarden en ondergrenswaarden voor zeer zorgwekkende stoffen in artikel 1.3b, tweede lid, van de Activiteitenregeling milieubeheer van 1 januari 2025 is teruggebracht naar 1 januari 2023. Omdat de Omgevingswet na deze datum in werking treedt, is overgangsrecht in het Bal niet meer nodig.

Onderdelen DE, DK en DN (artikelen 6.7, 7.7 en 8.7 Bal) [artikel 4.3, eerste en tweede lid, Omgevingswet]

Deze wijzigingen zorgen voor een betere aansluiting op de artikelen die het toepassingsbereik van de paragrafen met inhoudelijke regels bepalen. In de hoofdstukken 6 tot en met 8 van het Bal worden namelijk, anders dan bijvoorbeeld in de hoofdstukken over milieubelastende activiteiten, geen categorieën van activiteiten aangewezen. Het toepassingsbereik wordt per paragraaf met inhoudelijke regels bepaald.

Onderdelen DF en DG (artikelen 6.28, 7.27 en 16.7, onder e, Bal)

⁴⁷ Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (PbEU 2012, L 167).

⁴⁸ Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (PbEG 2009, L 309).

⁴⁹ Stcrt. 2022, 25973.

Dit zijn wetstechnische wijzigingen in verband met het feit dat de vergunningvrije gevallen voorwaardelijk zijn geformuleerd en de voorwaarden in een opsomming staan (vgl. aanwijzing 3.12 van de Aanwijzingen voor de regelgeving).

Onderdeel DT (artikel 11.25, tweede lid, Bal)

Artikel 11.25, tweede lid, van het Bal wijst de Minister voor Natuur en Stikstof (zie ook de artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdelen CY, DQ en DR, van dit besluit) aan als het bevoegd gezag om een maatwerkvoorschrift te stellen of om te beslissen op een aanvraag om toestemming om een gelijkwaardige maatregel te treffen voor een aantal nader genoemde activiteiten met betrekking tot dieren en planten. Aan de betreffende activiteiten is bij dit besluit het vangen, doden en verwerken van walvissen toegevoegd. Voor deze activiteit zijn regels gesteld in paragraaf 11.2.11 van het Bal, maar ook de specifieke zorgplicht in artikel 11.27 van het Bal is op die activiteit van toepassing. Omdat deze regels in het bijzonder van belang zijn op zee, buiten provinciaal ingedeeld gebied, moet de Minister voor Natuur en Stikstof het bevoegd gezag zijn om een maatwerkvoorschrift te stellen en te beslissen over toestemming om een gelijkwaardige maatregel te treffen, en niet gedeputeerde staten op grond van artikel 11.24 van het Bal. Met de toevoeging van genoemde activiteit aan artikel 11.25, tweede lid, van het Bal is hierin voorzien. Uitvloeisel van die toevoeging is dat daarmee de Minister voor Natuur en Stikstof op grond van artikel 18.2, eerste lid, van de Omgevingswet tegelijk ook als het handhavingsbevoegd gezag is aangewezen voor de genoemde regels over walvissen. Dit sluit aan op de regeling in artikel 7.2, tweede lid, onder b, van de Wet natuurbescherming, op grond waarvan deze minister in plaats van gedeputeerde staten bevoegd is tot het opleggen van een last onder bestuursdwang ter handhaving van het verbod op walvisvangst in artikel 3.35 van die wet.

Onderdeel DU (artikel 11.29 Bal) [artikel 4.3, tweede en derde lid, Omgevingswet]

Artikel 11.29, eerste lid, van het Bal noemt ten onrechte artikel 11.68 van het Bal niet bij de regels uit afdeling 11.2 van het Bal waarover maatwerkregels bij omgevingsverordening kunnen worden gesteld. Dat over artikel 11.68 van het Bal een maatwerkregel kan worden gesteld, blijkt uit de artikelen 11.29, tweede lid, en 11.69 van het Bal, die de mogelijkheid van afwijking regelen. Maar in die bepalingen wordt niet aangegeven dat – zoals blijktens de context en de nota van toelichting bij het Bal is bedoeld – de maatwerkregel (alleen) bij omgevingsverordening kan worden gesteld. In het licht van de vereisten van artikel 4.6, tweede lid, van de Omgevingswet en om onduidelijkheden te voorkomen is het wenselijk om artikel 11.29, eerste lid, van het Bal op dit punt aan te vullen.

Onderdeel EA (artikel 11.99 Bal) [artikel 4.3, tweede lid, Omgevingswet]

Het gaat hier om een verbetering van de verwijzing naar de Europese cites-regelgeving over bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten. Door deze wijziging wordt aangesloten op de verkorte aanduiding die is gedefinieerd in de bijlage, onder B, bij de Omgevingswet.

Onderdeel EF (tabellen 15.16, 15.34 en 15.53 Bal)

In de tabellen 15.16, 15.34 en 15.53 van het Bal is steeds gewijzigd dat de kwaliteitseis voor legionella kleiner dan 100 kolonievormende eenheden per liter moet zijn. Dit is gelijk aan de kwaliteitseis die voorheen was opgenomen in het Besluit hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden.

Onderdeel EG (artikelen 15.28, 15.29, 15.44, 15.45, 15.61 en 15.62 Bal)

In de artikelen 15.28, eerste en tweede lid, 15.29, 15.44, 15.45, 15.61 en 15.62 van het Bal was een overgangperiode opgenomen tot 1 januari 2023. Deze wordt vervangen door een even lange

overgangstermijn, gekoppeld aan de inwerkingtredingsdatum van het Bal. Een overgangperiode blijft noodzakelijk.

Onderdeel EH (artikelen 15.66 en 15.67 Bal)

De eerder opgenomen overgangstermijn voor het opstellen van een risicoanalyse en beheersplan wordt vervangen door een even lange termijn, gekoppeld aan de inwerkingtredingsdatum van het Bal. Een overgangperiode blijft nodig, omdat daar door de sector van is uitgegaan.

Onderdeel EI (artikel 16.7 Bal)

Artikel 16.7, onder b en j, bevat concrete afmetingen voor vergunningvrije ontgroningen. Het gaat om het ontgronden voor een natuurvriendelijke oever bij een watergang of het aanleggen, onderhouden of veranderen van een watergang. Nadat de internetconsultatie van het besluit was afgerond is de term 'watergang' vervangen door 'oppervlaktewaterlichaam'. Daarmee is echter onbedoeld een betekeniswijziging doorgevoerd, omdat een oppervlaktewaterlichaam, zoals bepaald in de begripsbepaling in de bijlage bij de Omgevingswet, ook de oever omvat. Dit wordt teruggedraaid omdat de afmetingen zien op de watergang zelf en niet op de oevers daarvan.

Onderdelen EK en EL (bijlage I Bal)

In bijlage I, onder A, bij het Bal, worden verschillende wijzigingen doorgevoerd.

In de bijlage is het begrip *CAS-nummer* ingevoegd. In verschillende artikelen in het Bal en het Bkl wordt hiernaar verwezen. Ter verduidelijking wordt verwezen naar de numerieke aanduiding voor chemische stoffen die wordt uitgegeven door Chemical Abstract Service, een divisie van de American Chemical Society.

In bijlage I, onder A, bij het Bal ontbrak een begripsomschrijving van het begrip *UN-nummer*. In artikel 4.24, derde lid, onder d, van het Bal is bepaald dat voor hulpverleningsdiensten van de overheid per aanwezige gevaarlijke stoffen of stoffen die op basis van aard of hoeveelheid een risico vormen, onverwijld het UN-nummer toegankelijk is. Met het UN-nummer wordt bedoeld het nummer van de chemische stof uit de *Recommendations on the Transport of Dangerous Goods*.⁵⁰ Dit document is op internationaal niveau vastgesteld door de Verenigde Naties en betreft een wereldwijd geharmoniseerd systeem voor de indeling en etikettering van (gevaarlijke) chemische stoffen.

De begripsbepalingen *eieren*, *gebouw*, *invasieve uitheemse soort* en *uitheemse soort* vervallen in verband met de regeling van deze begrippen in de Omgevingswet via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.

In de begripsomschrijvingen van *bunkerstation*, *Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau* $L_{Ar,LT}$, *meerjarenafspraak energie-efficiëntie* en *niet-beteelde gronden* zijn redactionele wijzigingen doorgevoerd.

In samenhang met de wijziging van de begripsomschrijving van het begrip zeer zorgwekkende stof in artikel I, onderdeel DA, van dit besluit, wordt in bijlage I, onder B, bij het Bal een begripsomschrijving opgenomen voor de reach-verordening (REACH staat voor 'registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen'). De definitie van ZZS in bijlage I bij het Bal verwijst naar artikel 5.22a in paragraaf 5.4.3 van het Bal. Hierdoor geldt artikel 5.22a van het Bal voor alle emissies in het Bal waar deze stoffen vrijkomen en worden deze stoffen door artikel 5.22a in combinatie met bijlage I bij het Bal dus zeer zorgwekkende stoffen. Artikel 5.22a geldt

⁵⁰ Verenigde Naties 2021, ST/SG/AC.10/1/Rev.11 (Vol. I).

dus ook voor milieubelastende activiteiten en lozingsactiviteiten waar paragraaf 5.4.3 niet is aangewezen in hoofdstuk 3 van het Bal. Bijvoorbeeld als er stoffen geëmitteerd worden bij lozingsactiviteiten die vallen onder hoofdstuk 6 van het Bal, en die stoffen voldoen aan de definitie van ZZS uit artikel 5.22a van het Bal, dan geldt die definitie ook voor die stoffen. Ander voorbeeld zijn niet vergunningplichtige milieubelastende activiteiten waar ZZS bij vrijkomen, zoals metaalbewerkingsbedrijven. Voor niet vergunningplichtige milieubelastende activiteiten is paragraaf 5.4.3 Bal niet aangezet in hoofdstuk 3 van het Bal. Wel geldt de definitie van artikel 5.22a in paragraaf 5.4.3 van het Bal in deze gevallen, omdat het begrip ZSS uit bijlage I bij het Bal naar artikel 5.22a van Bal verwijst.

Onderdeel EN (bijlage III bij het Bal)

In de stofklassenlijst in bijlage III bij het Bal staat aangegeven in welke stofklasse een individuele stof of stofgroep valt. Bovenaan de stofklassenlijst staat een zin die de relatie tussen een individuele stof en een stofgroep aangeeft. De bedoeling is dat in zo'n geval de stofklasse met de strengste emissiegrenswaarde geldt. De wijziging van de tekst bovenaan de tabel strekt tot verduidelijking van de werking van de tabel uit bijlage III.

In de tabel zijn verder de verwijzingen naar bijlage VII bij het Bal verwijderd, aangezien die bijlage is komen te vervallen (zie hiervoor artikel I, onderdeel EP, van dit besluit). Bij iedere stof of stofgroep staat nu aangewezen in welke stofklasse deze valt.

Ten slotte is de bijlage aangevuld met de stoffen die abusievelijk zijn weggefallen in de gepubliceerde versie van het Besluit van 22 augustus 2022 tot wijziging van het Besluit activiteiten leefomgeving en het Besluit kwaliteit leefomgeving in verband met de actualisatie van de regels inzake industriële emissies en enige andere besluiten in verband met technische correcties.⁵¹ Deze weggefallen stoffen stonden wel op de versie die daarvoor is aangeboden voor internetconsultatie, voorhang bij de Kamers en advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State. Daarnaast wordt nu voor arseen- en cadmiumverbindingen aangegeven hoe de emissie berekend moet worden, aangezien hierover in de uitvoeringspraktijk onduidelijkheid bleek te bestaan. Ten slotte zijn een aantal correcties doorgevoerd in precieze formulering van de stofnamen en is een verouderd CAS-nummer voor epoxiconazool vervangen voor het nieuwe nummer. Inhoudelijk is de bijlage verder niet gewijzigd.

Onderdeel EP (bijlage VII bij het Bal)

Bijlage VII bij het Bal behoort bij artikel 5.38a van het Bal, en dat artikel komt te vervallen op grond van artikel I, onderdeel DC, van dit besluit. Daarom vervalt deze bijlage ook.

Onderdeel EQ (bijlage VIII bij het Bal)

Bij onderdeel A van bijlage VIII (grootschalige energieopwekking) zijn de woorden "en niet zijnde noodstroomvoorzieningen voor zover die niet gelijktijdig in gebruik zijn" toegevoegd. Onder het Besluit omgevingsrecht wordt een datacenter op basis van het opgestelde thermisch vermogen niet gezien als 'grote lawaaimaker': als inrichting die in belangrijke mate geluidhinder kan veroorzaken (bijlage 1, onderdeel D, onder 1, sub a, van dat besluit). Doel van een datacenter is zorgen dat computerservers met digitale applicaties permanent blijven draaien: elke dag van het jaar, elk moment van de dag. Daarbij zijn ondersteunende installaties zoals een noodstroomvoorziening essentieel voor het geval er een stroomstoring optreedt. De noodstroomvoorziening is meervoudig uitgevoerd, zodat de uitval van één noodaggregaat kan worden opgevangen door een ander noodaggregaat. Dat betekent dat er veel meer thermisch

⁵¹ Stb. 2022, 320.

vermogen aanwezig is dan nodig is voor het eigenlijke gebruik in de praktijk, zonder dat deze noodaggregaten allemaal tegelijk in werking zullen zijn. Doordat onderdeel A van bijlage VIII van het Bal anders geformuleerd is dan de voorafgaande bepaling in het Besluit omgevingsrecht, kon onduidelijkheid ontstaan of sommige bestaande datacenters na inwerkingtreding van de Omgevingswet alsnog als 'grote lawaaimaker' moeten worden aangemerkt. Een wijziging op dit punt is echter niet beoogd. Met de voorgestelde beperkte aanvulling van bijlage VIII, onderdeel A, van het Bal wordt dit verduidelijkt en wordt een beleidsneutrale overgang van de aanwijzing van 'grote lawaaimakers' naar de Omgevingswet geborgd.

ARTIKEL II (Besluit bouwwerken leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 4.3, eerste lid.

Onderdeel A (artikel 1.1a Bbl)

Artikel 1.1a van het Bbl betreft de zogeheten grondslagbepaling van dat besluit. In de opsomming van grondslagen in het eerste lid is een ontbrekende grondslag ingevoegd, te weten artikel 16.1, derde lid. Dit artikellid vormt de grondslag voor artikel 7.11, vierde lid, van het Bbl.

Onderdelen B en D (artikelen 2.13, tweede, vijfde en zevende lid, 2.15, eerste en tweede lid, en 3.84a, vierde lid, Bbl) [artikel 119 Woningwet]

Met deze wijzigingen zijn de aanduidingen van ministers aangepast in overeenstemming met de huidige portefeuillevindeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Onderdeel E (artikel 3.87 Bbl)

Aangezien de Omgevingswet na de in het eerste lid genoemde datum in werking treedt, is vermelding van de ingangsdatum van die eis niet meer nodig. Ook in het vijfde lid is de datum geschrapt. Bij het vaststellen van de labelverplichting voor kantoorgebouwen is de hardheidsclausule van het vijfde lid geïntroduceerd, op grond waarvan mag worden volstaan met het treffen van de maatregelen met een terugverdiensduur van tot en met 10 jaar, wanneer de maatregelen die nodig zijn om tot label C te komen een terugverdiensduur hebben van meer dan 10 jaar.⁵² In die gevallen kan volstaan worden met een daarbij behorende energieprestatie. Hoewel de verplichting geldt vanaf 1 januari 2023 en de maatregelen om die reden in beginsel vóór die datum zijn genomen, was het geenszins de bedoeling de mogelijkheid uit te sluiten dat ook na die datum nog een beroep kan worden gedaan op deze hardheidsclausule. Dit blijkt ook uit de verwoording van deze hardheidsclausule in het Bouwbesluit 2012. Eventuele onduidelijkheid hierover in het Bbl wordt door het schrappen van de datum weggenomen.

Onderdelen C, F en G (paragrafen 3.4.1 en 3.4.2 en artikel 3.87aa Bbl)

In afdeling 3.4 ontbrak een paragraafindeling. De artikelen 3.83 tot en met 3.87a vallen voortaan in paragraaf 3.4.1 en de artikelen 3.87b en 3.87c in paragraaf 3.4.2. In de nieuwe paragraaf 3.4.2 wordt een aansturingsartikel ingevoegd. Hiermee wordt de standaardsystematiek van het Bbl gevolgd en ontstaat een logische paragraafindeling van de afdeling. Inhoudelijk hebben deze wijzigingen geen gevolgen. Voor de opschriften en indeling van de paragrafen is aangesloten bij hoofdstuk 4 over nieuwbouw.

⁵² Stb. 2018, 380.

Onderdeel M (artikel 4.160d Bbl)

Dit is een wetstechnische aanpassing. Per abuis is een lid opgenomen, terwijl artikel 4.160d van het Bbl niet uit meerdere leden bestaat. Met het verwijderen van de "1." wordt deze omissie hersteld.

Onderdeel S (artikel 6.45 Bbl)

In het derde en vierde lid van artikel 6.45 werd per abuis verwezen naar het eerste lid van dit artikel in plaats van naar het tweede lid. Dat is met deze wijziging hersteld. Daarnaast vervalt het vijfde lid van artikel 6.45. Via Stb. 2022, 360 is een vijfde lid aan artikel 6.45 toegevoegd waarin is bepaald dat het tweede lid van dit artikel toepassing vindt met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Hiermee werd de mogelijkheid opengehouden om het moment van de volledige inwerkingtreding van het stelsel van certificering van werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties (CO-stelsel) nog aan te passen. Inmiddels is het CO-stelsel in werking getreden op 1 april 2023.⁵³ Omdat de inwerkingtreding van het CO-stelsel daarmee reeds plaatsvond vóór inwerkingtreding van het Bbl, is het vijfde lid niet langer nodig.

Onderdelen T en U (artikelen 7.5 en 7.5c Bbl)

Artikel 7.5c van het Bbl bevat een informatieverplichting voor het verstrekken van een aantal gegevens en bescheiden die verband houden met het feitelijk verrichten van bouw- en sloopwerkzaamheden. Dit artikel is ingevoegd bij het Besluit kwaliteitsborging voor het bouwen. Het artikel regelde al de koppeling van deze informatieverplichting met de bouwmelding, bedoeld in artikel 2.18 van het Bbl, en de sloopmelding, bedoeld in artikel 7.10 van het Bbl. Daaraan is bij dit besluit de koppeling met de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit toegevoegd. Deze wijziging, die verband houdt met de wijziging van artikel 8.3b van het Bkl die onderdeel is van dit besluit, is al aangekondigd in de nota van toelichting bij het Besluit kwaliteitsborging voor het bouwen. Voor een verdere toelichting op de achtergrond van deze wijziging wordt hiernaar verwezen.⁵⁴

Aan artikel 7.5c van het Bbl is bij dit besluit verder een tweede lid toegevoegd, waarin uitdrukkelijk is bepaald dat als de bouw- of sloopwerkzaamheden op een andere manier worden verricht dan overeenkomstig de eerder verstrekte gegevens en bescheiden, de ter zake gewijzigde gegevens en bescheiden zo spoedig mogelijk moeten worden verstrekt. Het belang van het actueel houden van de betreffende gegevens en bescheiden gedurende het uitvoeringsproces en het informeren van het bevoegd gezag daarover, is eerder in relatie tot de risicomatrix en het bouw- en sloopveiligheidsplan al benadrukt in de nota van toelichting bij het Besluit van 2 maart 2021, houdende aanpassing van het Bouwbesluit 2012 en het Besluit bouwwerken leefomgeving in verband met het regelen van de veiligheidscoördinator directe omgeving en enkele andere wijzigingen.⁵⁵ Dit belang geldt als het gaat om de maatregelen om de stikstofemissie van de bouw- en sloopwerkzaamheden te beperken evenzeer. Met artikel 7.5c, tweede lid, van het Bbl is in de wettelijke verankering hiervan voorzien.

Naast de wijziging van artikel 7.5c van het Bbl heeft de eerder genoemde wijziging van artikel 8.3b van het Bkl bij dit besluit ook geleid tot een aantal wetstechnische wijzigingen in artikel 7.5 van het Bbl. Dat artikel bevatte het kader voor het stellen van maatwerkvoorschriften of maatwerk in de vorm van een vergunningvoorschrift als bedoeld in artikel 4.5 van de Omgevingswet over de regels in afdeling 7.1 van het Bbl. In de diverse leden van artikel 7.5 van het Bbl is de verwijzing naar laatstgenoemde mogelijkheid (maatwerk als vergunningvoorschrift) geschrapt. Als gevolg van de wijziging van artikel 8.3b van het Bkl zijn deze regels immers geen onderdeel meer van de

⁵³ Stb. 2022, 503.

⁵⁴ Stb. 2022, 145, p. 88-89.

⁵⁵ Stb. 2021, 147, p. 40.

beoordelingsregels voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. Daardoor kan ten aanzien van deze regels het stellen van maatwerk als vergunningvoorschrift zich niet meer voordoen.

Onderdeel V (bijlage I, onder A, bij het Bbl)

In bijlage I, onder A, bij het Bbl worden verschillende wijzigingen van ondergeschikt belang doorgevoerd.

De begripsbepaling *gebouw* vervalt in verband met de regeling van dit begrip in de Omgevingswet via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx. Daarnaast bevat dit onderdeel een wijziging waarmee de aanduidingen van ministers in overeenstemming met de huidige portefeuilleverdeling van het kabinet Rutte IV is aangepast. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

ARTIKEL III (Besluit kwaliteit leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 2.24, eerste lid.

Onderdeel B (artikel 1.1a Bkl)

De wijziging in het tweede lid van artikel 1.1a van het Bkl, dat de grondslagen van het Bkl noemt, betreft een technische correctie.

Onderdeel E (§ 2.2.1.0 Bkl)

Voor een betere digitale ontsluiting en om redenen van wetgevingssystematiek worden de artikelen aan het begin van paragraaf 2.2.1 in een subparagraaf geplaatst, net als de andere artikelen in die paragraaf.

Onderdelen G, H en BM (artikelen 3.1, aanhef, 3.15b, eerste en derde lid, 3.61, 3.62, onder c, aanhef, en onder 2°, 3.68, eerste lid, aanhef, 3.69, eerste lid, aanhef, en tweede lid, 3.70, aanhef, 3.71, eerste en tweede lid, 3.72, 3.74, eerste en vijfde lid, 3.75, eerste lid, 4.28, 4.28a, 4.31, 5.166, 7.15, 8.74t, onder a, 8.74w, eerste lid, onder a, 9.4, 11.25, tweede lid, 11.26 eerste lid, 11.27a, derde en vierde lid, 11.34, 11.38, derde en vierde lid, 11.66, derde lid, 11.67, tweede en derde lid, 11.68, tweede lid, 11.69a, 11.69c, aanhef, en 12.26c, Bkl) [artikel 2.19, vijfde lid, aanhef en onder b, 2.24, eerste lid, 2.26, eerste lid en derde lid, aanhef en onder c, 5.18, 5.29, 20.1, derde en vierde lid, 20.2, eerste lid, 20.4 en 20.6, eerste lid, onder a, Omgevingswet en artikel 3 Woningwet]

Met deze wijzigingen zijn de aanduidingen van ministers aangepast in overeenstemming met de huidige portefeuilleverdeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van deze toelichting.

Onderdeel I (artikelen 3.25, 5.55 en 5.79 Bkl)

In artikel 3.25, derde lid, onder e, van het Bkl is bepaald dat bij het bepalen van het geluid door een industrieterrein het geluid door 'doorgaand' verkeer op wegen, vaarwegen en spoorwegen buiten beschouwing wordt gelaten. Onder doorgaand verkeer wordt echter normaliter verstaan 'verkeer dat door een bepaald gebied gaat, maar niet zijn herkomst of bestemming in dat gebied heeft'. Door de gekozen formulering is verkeer, dat het industrieterrein als bestemming heeft, niet uitgesloten, wat wel is beoogd. Om deze reden wordt het woord 'doorgaand' geschrapt.

Het woord 'doorgaand' is om dezelfde reden ook geschrapt uit de artikelen 5.55 en 5.79. Hiermee is verduidelijkt dat het geluid van zowel het doorgaand verkeer op een weg als het bestemmingsverkeer op een weg buiten het toepassingsbereik valt. Het geluid van (al) dat verkeer wordt gereguleerd met de instructieregels van afdeling 3.5 van het Bkl. Met het schrappen van 'doorgaand' uit beide artikelen is het toepassingsbereik van paragraaf 5.1.4.2 van het Bkl niet gewijzigd. De paragraaf blijft van toepassing op bijvoorbeeld laad- en losactiviteiten op een weg of op emplacementen en bijbehorende wasstraten, opstelreinen en dergelijke.

Onderdeel J (artikel 3.27, vierde lid, Bkl)

Artikel 3.27 van het Bkl regelt hoe de waarde van de basisgeluidemissie (hierna: bge) wordt bepaald. In dit artikel was nog geen rekening gehouden met de situatie dat voor een lokale spoorweg in beheer bij een gemeente al gpp's kunnen gelden op basis van de Wet milieubeheer. In dat geval heeft de gemeente de keuze om de gpp's te behouden of ze te laten vervallen, want de Omgevingswet verplicht gemeenten niet om gpp's vast te stellen bij lokale spoorwegen. Als de gpp's vervallen geldt automatisch de systematiek van de bge, waaronder dit artikel.

Voor deze situatie is een wijziging aangebracht in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, die ook doorwerkt in dit artikel. Met de Verzamelwet Omgevingswet 20xx is in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet een nieuw artikel 3.2a toegevoegd, waardoor gpp's die onder de Wet milieubeheer zijn vastgesteld, maar zijn gelegen langs een lokale spoorweg in beheer bij een gemeente (lokale spoorweg voor zover gelegen binnen de gebieden die op grond van artikel 20, derde lid, van de Wet personenvervoer 2000 zijn aangewezen), bij inwerkingtreding van de Omgevingswet na herberekening (artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet) gelden als bij besluit als omgevingswaarden vastgestelde gpp's. Door deze bepaling treden, mede op basis van artikel 12.13l van het Bkl, de bepalingen van paragraaf 3.5.4 van het Bkl in werking. Hierbij gaat het om bepalingen voor het vaststellen van gpp's en het treffen van maatregelen om aan de gpp's te voldoen. Artikel 12.13l wordt ook aangepast op het toegevoegde artikel 3.2a in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet. Concreet is er tot op heden één spoorlijn die met gpp's is overgedragen aan een aantal gemeenten, namelijk de Hoekse Lijn tussen Schiedam en Hoek van Holland.

Het feit dat voor een lokale spoorweg in beheer bij een gemeente bij in werking treden van de Omgevingswet gpp's kunnen gelden, zou effect moeten hebben op de waarde van de bge als het bevoegd gezag ervoor kiest om de gpp's op een later moment te laten vervallen. In dat geval is het nodig dat de bge wordt gebaseerd op de geluidbrongegevens die horen bij de vastgestelde gpp's, die geregistreerd zijn in het geluidregister (artikel 11.52 van het Bkl). Dit is vergelijkbaar met de situatie waarin, na inwerkingtreding van de Omgevingswet, een hoofdspoorweg met gpp's wordt aangewezen als een lokale spoorweg, of een lokale spoorweg met gpp's waarvoor de aanwijzing bij omgevingsverordening wordt ingetrokken, waarvoor een bepaling is opgenomen in het derde en vierde lid van artikel 3.27. Daarom is het vierde lid uitgebreid met de situatie van een lokale spoorweg met gpp's die niet in een omgevingsverordening is aangewezen. Het doel hiervan is dat de bescherming van omwonenden wordt gebaseerd op dezelfde uitgangspunten voor de waarde van het geluid als die waarop de gpp's waren gebaseerd. Enerzijds ontstaat er dan niet meer ruimte voor onbeheerste toename van geluid en anderzijds worden wijzigingen van het spoor, waarvoor al een afweging van geluidmaatregelen heeft plaatsgevonden, verdisconteerd in de bge.

De gpp's kunnen komen te vervallen door een aanpassing van de omgevingsverordening waardoor de aanwijzing vervalt en de gpp's van rechtswege vervallen, of door een aanpassing van een omgevingsplan, waardoor de vaststelling van gpp's als omgevingswaarden vervalt.

De gegevens die horen bij de gpp's voor de spoorweg die het betreft, zullen bij inwerkingtreding van de Omgevingswet, na herberekening (artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet) worden aangeleverd aan het geluidregister op grond van artikel 15.4 van het Omgevingsbesluit.

Ook dit artikel wordt aangepast naar aanleiding van het toegevoegde artikel 3.2a in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet.

Onderdeel M (artikel 3.75 Bkl) [artikel 3 Woningwet]

In dit artikel zijn verschillende redactionele en wetstechnische wijzigingen doorgevoerd, zoals de aanpassing van "onderdeel" in "onder". Daarnaast is de aanduiding van "Onze Minister" volledig uitgeschreven, zodat duidelijk is welke minister wordt bedoeld. Hiermee is meteen gebruik gemaakt van de huidige aanduiding van de betreffende minister in overeenstemming met de huidige portefeuillevverdeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Onderdeel N (artikel 5.35 Bkl) [artikelen 2.24, eerste lid, en 2.28, aanhef en onder c, Omgevingswet]

Deze wijziging vormt een precisering van de implementatie van artikel 13, tweede lid, aanhef en onder c, van de Seveso-richtlijn.

Onderdeel Q (artikel 5.63 Bkl)

Subparagraaf 5.1.4.2a.2 van het Bkl geeft instructieregels over het geluid door activiteiten die worden verricht op een industrieterrein met gpp's. In artikel 5.55, tweede lid, onder d, van het Bkl is daarom bepaald dat de gehele paragraaf 5.1.4.2 niet van toepassing is op het geluid door activiteiten op een industrieterrein met uitzondering van windturbines, windparken, civiele buitenschietsbanen, militaire buitenschietsbanen en militaire springterreinen. Artikel 5.63, eerste lid, onder b, van het Bkl regelt hetzelfde voor subparagraaf 5.1.4.2.2 en is daarom overbodig. Voor de duidelijkheid is deze herhaling geschrapt.

Onderdeel Y (artikel 5.103 Bkl)

Deze wijziging brengt artikel 5.103 van het Bkl meer in lijn met artikel 3.5b, zevende lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Het gaat om een voortzetting van deze voormalige eerbiedigende regels, waardoor de eis voor de geurbelasting niet geldt voor bepaalde specifieke geurgevoelige gebouwen (artikel 3.5b, zevende lid, zondert het vijfde lid uit).

Onderdeel AD (artikel 8.3b Bkl) [artikel 5.18 Omgevingswet]

Artikel 8.3b van het Bkl bevat de beoordelingsregels voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit, uitgesplitst naar nieuwbouw (eerste lid) en bestaande bouw (tweede lid). In beide leden waren naast de regels uit hoofdstuk 4 respectievelijk hoofdstuk 5 van het Bbl ook de regels uit afdeling 7.1 van het Bbl over het feitelijk verrichten van bouwwerkzaamheden aangewezen als onderdeel van de beoordelingsregels. De aanwijzing van laatstgenoemde regels in zowel artikel 8.3b, eerste als tweede lid, is bij dit besluit vervallen. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de wijziging van artikel 5.20 van de Omgevingswet die onderdeel is van de Verzamelwet Omgevingswet 20xx. Als gevolg van die wijziging geldt niet langer de verplichting om deze regels onderdeel te laten zijn van de beoordelingsregels voor de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. De in verband hiermee noodzakelijke wijziging van artikel 8.3b van het Bkl is in de memorie van toelichting bij die wet al aangekondigd. Achtergrond van de wijziging van zowel artikel 5.20 van de Omgevingswet als artikel 8.3b van het Bkl is het feit dat eerder over het hoofd is gezien dat de regels over het feitelijk verrichten van bouwwerkzaamheden zich niet lenen voor eenmalige preventieve toetsing in het kader van een vergunningaanvraag, maar gedurende het gehele bouwproces als algemene regels moeten kunnen functioneren en bij overtreding zelfstandig handhaafbaar moeten kunnen

zijn. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar de eerder genoemde memorie van toelichting bij de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.

Onderdeel AH (artikel 8.13 Bkl) [artikel 5.18, eerste lid, en 5.26, eerste lid, Omgevingswet]

Deze wijziging herstelt een omissie. Deze aanvullende beoordelingsregel voor een omgevingsvergunning regelt het spiegelbeeld van de instructieregel over het toelaten van infrastructuur rond Seveso-inrichtingen. De toelichting bij dit artikel 5.35 van het Bkl ging ervan uit dat deze bepaling overeenkwam met de bepalingen onder het voor inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht⁵⁶. Dit lid komt overeen met artikel 4, achtste lid, van het Besluit externe veiligheid inrichtingen.

Onderdelen AH, AJ en AK (artikelen 8.26, 8.29 en 8.33 Bkl) [artikel 5.34, tweede lid, Omgevingswet]

De bepalingen over vergunningvoorschriften in het Bkl beogen dat het bevoegd gezag volstaat met een verwijzing naar algemene regels als die de inhoud van die bepalingen verzekeren. In dat geval wordt afgezien van het stellen van vergunningvoorschriften. Dat uitgangspunt gold ook al onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.⁵⁷ De artikelen 8.26, eerste lid, 8.29, eerste lid, en 8.33, eerste lid, van het Bkl zijn echter dwingend geformuleerd, in lijn met artikel 5.34, eerste lid, van de Omgevingswet. Met deze nieuwe leden wordt de mogelijkheid geëxpliciteerd om in plaats daarvan te verwijzen naar algemene regels. Het zal dan primair gaan om de regels in het Bal. Verwijzing naar een regel in een omgevingsplan, waterschapsverordening of omgevingsverordening zal beperkt voorkomen. Een deel van het Bal is juist bedoeld ter implementatie van de richtlijn industriële emissies, zoals de regels over emissiegrenswaarden in de paragrafen 4.3 tot en met 4.5 van het Bal.

Bij wijziging van de algemene regel zal de regelgever zich zoveel mogelijk rekenschap moeten geven van dit soort verwijzingen. Bij de wijziging van die regels kan ook een afwijkende bepaling opgenomen worden voor bestaande vergunningplichtige gevallen, eventueel als overgangsrecht. Daarnaast moet het vergunningverlenende bevoegd gezag ook bezien of de voorschriften van de vergunning nog toereikend zijn.

Voor de volledigheid wordt erop gewezen dat de gewijzigde artikelen 8.26, 8.29 en 8.33 van overeenkomstige toepassing zijn op het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunning voor een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam of een lozingsactiviteit op een zuiveringstechnisch werk (artikel 8.93 van het Bkl). Daarnaast is het derde lid van artikel 8.33 redactioneel verbeterd.

Onderdeel BB (artikel 11.3 Bkl) [artikel 20.6, eerste lid, onder a, Omgevingswet]

Onderdeel b van artikel 11.3 van het Bkl heeft betrekking op activiteiten genoemd in bijlage VII bij het Bkl waarvoor vaste afstanden voor de aandachtsgebieden gelden. Bijlage VII, onderdeel E, onder 9 bij het Bkl (Opslag- en transportbedrijf, groothandel en containeroverslag met gevaarlijke stoffen boven de drempelwaarden van de Seveso-richtlijn) kent zowel uit een tabel af te lezen afstanden als te berekenen afstanden voor het aandachtsgebied. Om die reden worden de onderdelen b en d van artikel 11.3 in overeenstemming gebracht met de nuancering in bijlage VII, onderdeel E, onder 9.

Daarnaast is in genoemd onderdeel d een verwijzing toegevoegd naar onderdeel E, onder 10, van bijlage VII bij het Bkl (LNG: opslag- en transportbedrijf, groothandel en containeroverslag en tankstation). Ook voor deze categorie activiteiten moet het bevoegd gezag gegevens over de

⁵⁶ Stb. 2018, 292, p. 691.

⁵⁷ Kamerstukken II 2011/12, 33197, nr. 3, p. 3.

afstanden voor het te berekenen plaatsgebonden risico verzamelen. Dit onderdeel was ten onrechte nog niet opgenomen in onderdeel d van artikel 11.3.

Onderdeel BC (artikel 11.9 Bkl) [artikel 20.2, eerste lid, Omgevingswet]

In de Verzamelwet Omgevingswet 20xx wordt voorgesteld om artikel 2.15, vierde lid, van de Omgevingswet te wijzigen. De begrippen *hydraulische belasting* en *sterkte* worden vervangen door *overstromingskans dan wel de faalkans* van een primaire waterkering. Artikel 11.9, eerste lid, van het Bkl is hiermee in overeenstemming gebracht.

Onderdeel BD (artikel 11.11 Bkl) [artikel 20.1, derde lid, Omgevingswet]

De wijziging van het eerste lid van artikel 11.11 van het Bkl betreft een redactionele wijziging.

Het tweede lid is aangepast om dit in overeenstemming te brengen met artikel 2.15, vierde lid, van de Omgevingswet. In de Verzamelwet Omgevingswet 20xx wordt voorgesteld om artikel 2.15, vierde lid, van de Omgevingswet te wijzigen, waarbij de begrippen *hydraulische belasting* en *sterkte* zijn vervangen door *overstromingskans dan wel de faalkans* van een primaire waterkering. Artikel 11.11, tweede lid, van het Bkl is hiermee in overeenstemming gebracht.

Onderdeel BE (artikel 11.15 Bkl) [artikel 20.6, eerste lid, Omgevingswet]

Met deze wijziging is verduidelijkt dat het verslag inzake de veiligheid van primaire waterkeringen naast de resultaten van de monitoring voor de omgevingswaarden, ook andere onderwerpen kan bevatten zoals de beoordeling van een dijktraject (dat is het rekenkundig bepalen van de overstromings- of faalkans) door de beheerders van de primaire waterkeringen. Daarnaast is de wijziging in onderdeel b van het tweede lid een redactionele wijziging doorgevoerd.

Onderdeel BH (artikel 11.45 Bkl) [artikel 20.2, eerste lid, Omgevingswet]

Deze wijziging lost een onevenwichtigheid op in de redactie van artikel 11.45, vierde lid, van het Bkl. Dat lid bepaalt welk bestuursorgaan is belast met de uitvoering van de monitoring van gpp's. De monitoringsplicht voor gpp's voor een geluidbronsoort hangt direct samen met het aanwijzen van een weg, spoorweg of industrieterrein door de provincie of het Rijk. Voor industrieterreinen was echter een andere formulering gekozen, waardoor het leek dat de taak pas bij de provincie zou liggen vanaf het moment dat de gpp's zijn vastgesteld en niet al vanaf het moment dat de provincie het terrein aan zich trekt door het bij verordening aan te wijzen. De plicht tot monitoring geldt overigens, zoals bepaald in artikel 20.1, eerste lid, van de Omgevingswet, vanaf het moment van vaststelling van gpp's als omgevingswaarden.

Onderdeel BJ (artikelen 11.60, eerste lid, en 11.63, derde lid, onder c, Bkl) [artikelen 20.6, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, 20.7, aanhef en onder b, 20.10, eerste lid, en 20.11, aanhef en onder a, Omgevingswet]

De Wet open overheid is de opvolger van de Wet openbaarheid van bestuur. De verwijzingen naar voornoemde laatste wet in artikelen 11.60, eerste lid, en 11.63, derde lid, onder c, van het Bkl is daarop aangepast.

Onderdeel BL (artikel 12.1 Bkl)

In de begripsbepaling van het begrip *aanwezig industrieterrein* in artikel 12.1 van het Bkl werd verwezen naar artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet. Dat artikel is ruim een pagina lang en het blijkt dat de weinig specifieke verwijzing verwarring veroorzaakte. In de praktijk zijn slechts twee onderdelen van artikel 3.6 van belang. Het eerste lid, onder a, aanhef,

van artikel 3.6 regelt in essentie wat een aanwezig industrieterrein is, namelijk een industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder totdat voor het terrein gpp's zijn vastgesteld. Artikel 3.6, zesde lid, dat wordt ingevoegd bij de Verzamelwet Omgevingswet 20xx, maakt een uitzondering op het overgangsrecht uit het eerste, tweede en derde lid van artikel 3.6 voor het geval dat in het omgevingsplan wordt bepaald dat activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken niet worden verricht. Beide voorwaarden – het vastgesteld zijn van gpp's of het in het omgevingsplan uitgesloten zijn van activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken – zijn nu uitgeschreven in de aangepaste begripsbepaling waardoor de verwijzing naar de Aanvullingswet geluid Omgevingswet achterwege kan blijven. In de context van het Bkl kunnen beide voorwaarden overigens beknopter worden omschreven dan in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet mogelijk was, dit omdat binnen de algemene maatregel van bestuur kan worden verwezen naar artikel 12.2 van het Bkl, dat de eerste vaststelling van gpp's regelt, en artikel 5.78b van het Bkl, dat de activiteiten aanwijst die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken.

Een voorwaarde is niet overgenomen uit artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, namelijk dat het besluit waarmee de gpp's zijn vastgesteld in werking is getreden. Voor de toepassing van het begrip bij de overgangsrechtelijke instructieregels in paragraaf 12.1.1 van het Bkl moet die voorwaarde niet gelden, want het besluit waarop die instructieregels zien is nu juist het besluit waardoor het aanwezige industrieterrein wordt omgezet in een industrieterrein met gpp's.

In de begripsbepaling van het begrip *grenswaarde Wet geluidhinder* wordt in onderdeel b verwezen naar artikel 12.7, tweede lid. Dat moet zijn artikel 12.7, derde lid. Met deze wijziging is dit hersteld.

Onderdeel BM (artikel 12.2a Bkl) (nieuw)

In artikel 2.11a van de Omgevingswet is bepaald dat bij omgevingsplan als omgevingswaarden gpp's moeten worden vastgesteld rondom industrieterreinen waar bij algemene maatregel van bestuur aangewezen activiteiten kunnen worden verricht die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken. In paragraaf 3.5.4 van het Bkl zijn instructieregels gesteld over het vaststellen van die gpp's. Voor het vaststellen van de eerste gpp's voor een aanwezig industrieterrein is in paragraaf 12.1.1 van het Bkl een afwijkende regeling voorgeschreven.

Vanaf het moment van de vaststelling bij omgevingsplan van de gpp's voor een industrieterrein gelden voor dat omgevingsplan ook de instructieregels van paragraaf 5.1.4.2a.2 van het Bkl. Dat betekent onder meer dat het omgevingsplan voor het industrieterrein moet voldoen aan artikel 5.78f van het Bkl. Het omgevingsplan moet regels bevatten over activiteiten op het industrieterrein, gericht op het voldoen aan de gpp's.

Het omgevingsplan zal over het algemeen al voldoen aan artikel 5.78f van het Bkl als, naast de geluidregels van de bruidsschat, ook eventuele geluidregels (geluidverdeling) uit het voormalige bestemmingsplan in het tijdelijk deel van het omgevingsplan staan. Maar in andere gevallen zal het omgevingsplan mogelijk niet voldoen aan artikel 5.78f, bijvoorbeeld omdat de geluidbeheersing onder oud recht ook is geregeld met vergunningvoorschriften en maatwerkvoorschriften die geen onderdeel van het omgevingsplan zijn. Dit niet voldoen aan artikel 5.78f zou een onbedoelde belemmering kunnen vormen voor de eerste vaststelling van de gpp's als omgevingswaarden in het omgevingsplan. Dat omgevingsplan moet immers voldoen aan alle relevante instructieregels van het Bkl. In het eerste lid van het nieuwe artikel 12.2a is daarom bepaald dat artikel 5.78f niet toegepast hoeft te worden op het moment dat de gpp's met toepassing van het overgangsrechtelijke artikel 12.2 worden vastgesteld. Dit werkt overigens als een facultatieve bepaling: als een gemeente ervoor kiest om bij de vaststelling van de eerste gpp's met toepassing van artikel 12.2 ook meteen de geluidregels voor activiteiten in het omgevingsplan

zodanig aan te vullen of aan te passen dat die gericht zijn op het voldoen aan die eerste gpp's, en daarmee al te voldoen aan artikel 5.78f, is dat ook mogelijk.

De uitzondering geldt als, en voor zolang, voor het industrieterrein de eerste gpp's gelden die met toepassing van het overgangsrechtelijke artikel 12.2 van het Bkl zijn bepaald. Als de gpp's inhoudelijk worden gewijzigd met toepassing van de instructieregels in paragraaf 3.5.4, dan geldt deze uitzonderingsmogelijkheid niet en moet het omgevingsplan ook voldoen aan het eerste lid van artikel 5.78f. In de nota van toelichting bij het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet is in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 12.2 van het Bkl⁵⁸ overigens gewezen op de nadelen van het combineren van de beleidsneutrale eerste vaststelling van gpp's met een inhoudelijke wijziging. Ook als de eerste gpp's niet inhoudelijk worden gewijzigd, moeten voor het einde van de overgangsfase waarin de gemeente het omgevingsplan opbouwt alsnog regels over activiteiten op het industrieterrein worden gesteld, gericht op het voldoen aan de gpp's. Dat is geregeld in het tweede lid, van artikel 12.2a van het Bkl, dat uitgestelde werking biedt tot de bij koninklijk besluit te bepalen datum waarop alle regels van het omgevingsplan opgenomen zullen zijn in het nieuwe deel van dat plan.

Onderdeel BN (artikel 12.5 Bkl)

Onder de Omgevingswet behoort het geluid door spoorvoertuigen op een emplacement tot het geluid door hoofdspoorwegen dat met gpp's wordt gereguleerd.⁵⁹ In het bestaande artikel 12.5 van het Bkl is geregeld dat daarvoor de gpp's worden gewijzigd met het toegestane geluid door spoorvoertuigen. Het eerste lid wordt nu gewijzigd om duidelijk te maken dat hier gaat om het bij omgevingsvergunning toegestane geluid met spoorvoertuigen. Verder wordt aan de Omgevingsregeling een nieuw artikel 17.6 toegevoegd waarin is voorgeschreven hoe dat geluid moet worden bepaald. In het tweede lid van artikel 12.5 wordt naar dat artikel verwezen.

Onderdeel BO (artikel 12.6, vierde lid, Bkl)

In artikel 12.6 van het Bkl was nog geen rekening gehouden met de situatie dat voor een provinciale weg al gpp's kunnen gelden op basis van de Wet milieubeheer. Voor deze situatie is met de Verzamelwet Omgevingswet 20xx een wijziging aangebracht in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, die doorwerkt in artikel 12.6.

In de Aanvullingswet geluid Omgevingswet is artikel 3.2a toegevoegd, waardoor gpp's die onder de Wet milieubeheer zijn vastgesteld, maar zijn gelegen langs een provinciale weg, bij inwerkingtreding van de Omgevingswet na herberekening (artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet) gelden als bij besluit als omgevingswaarden vastgestelde gpp's. Door deze bepaling treden de bepalingen van paragraaf 3.5.4 van het Bkl in werking. Hierbij gaat het om bepalingen voor het vaststellen van gpp's en het treffen van maatregelen om aan de gpp's te voldoen. Deze gpp's gelden dus van rechtswege en de situatie van de eerste vaststelling onder de Omgevingswet is hiervoor niet van toepassing. In artikel 3.5 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet is daarom een onderdeel toegevoegd waarmee de eerste vaststelling van gpp's bij provinciale wegen binnen een bepaalde termijn niet geldt voor de wegdelen die al van rechtswege gpp's hebben op grond van artikel 3.2a van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet.

Het vierde lid is nodig om ervoor te zorgen dat de gpp's die van rechtswege op grond van artikel 3.2a van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet zijn ontstaan, kunnen worden gewijzigd in overeenstemming met de geluidbrongegevens van de gpp's die een provincie vaststelt op grond van artikel 12.6 van het Bkl. Voor deze van rechtswege ontstane gpp's zal een wijziging nodig zijn omdat de samenstelling van de geluidbronsoort (het netwerk van provinciale wegen) door de

⁵⁸ Stb. 2020, 557, p. 316-322.

⁵⁹ Zie hierover verder de nota van toelichting op het Invoeringsbesluit Omgevingswet, Stb. 2020, 400, p. 1037-1038.

eerste vaststelling van gpp's door de provincie is gewijzigd. De geluidbrongegevens van een nabijgelegen provinciale weg dragen immers bij aan de waarde van een gpp dat van rechtswege tot stand is gekomen, zodra voor die nabijgelegen weg ook gpp's worden vastgesteld. De wijziging van de van rechtswege ontstane gpp's is een eenvoudige procedure, zonder toepassing van artikel 3.34 van het Bkl, omdat er voor de omgeving geen nadelige effecten zijn. De aanleiding is immers niet een fysieke verandering van de weg.

Andersom zal bij de eerste vaststelling van gpp's op grond van artikel 12.6 van het Bkl ook rekening gehouden worden met de geluidbrongegevens van de van rechtswege al bestaande gpp's. Dit volgt uit artikel 3.24, derde lid, van het Bkl.

Onderdeel BP (artikel 12.6a Bkl) [artikel 3.2a, tweede lid, Aanvullingswet geluid Omgevingswet]

In artikel 3.2a, tweede lid, van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet is de mogelijkheid opgenomen om bepaalde gpp's, die wel zijn vastgesteld onder de Wet milieubeheer, niet te laten gelden als omgevingswaarden onder de Omgevingswet. Deze gpp's vervallen dus na de herberekening op grond van artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet. In deze gevallen zullen wel gpp's worden vastgesteld wanneer provincies voor hun hele netwerk gpp's vaststellen. Dit gebeurt dan met de uitgangspunten van artikel 12.6 van het Bkl.

Deze uitzonderingsmogelijkheid is gegeven omdat gebleken is dat er wegdelen met gpp's zijn overgedragen aan provincies, die soms maar een kort traject betreffen en eerder grenscorrecties genoemd kunnen worden. Voor deze trajecten worden nog geen nalevingsverslagen opgesteld. Het is niet wenselijk om gpp's bij deze korte wegdelen in stand te houden wanneer ze geen relevante bijdragen leveren aan de bescherming van geluidgevoelige gebouwen in de nabijheid van de weg. Dat zou namelijk extra bestuurslasten opleveren zonder dat dit iets oplevert voor de leefomgeving.

In artikel 12.6a zijn hiervoor materiële criteria opgenomen. Het eerste criterium is dat het geluid op een geluidgevoelig gebouw van het provinciale wegdeel met gpp's, samen met dat van het netwerk van rijkswegen, niet meer bedraagt dan de standaardwaarde voor deze geluidbronsort ($50 L_{den}$). Bij het provinciale wegdeel gaat het dan om het wegdeel dat onder de Wet milieubeheer in het geluidregister voor rijkswegen was opgenomen. Als in zo'n situatie het geluid in de periode tot de vaststelling van gpp's door een provincie toeneemt tot boven de $50 L_{den}$, dan zal de geluidbelasting nog steeds laag zijn en zullen geluidbeperkende maatregelen op basis van het doelmatigheidscriterium in de regel niet nodig zijn, evenmin als geluidwerende maatregelen.

Het tweede criterium stelt dat de bijdrage van het geluid op een geluidgevoelig gebouw van het provinciale wegdeel tenminste 10 dB lager is dan het geluid op het geluidgevoelige gebouw van het netwerk van rijkswegen en het provinciale wegdeel tezamen bij volledig benutte gpp's. Bij het provinciale wegdeel gaat het dan weer om het wegdeel dat onder de Wet milieubeheer in het geluidregister voor rijkswegen was opgenomen. Het gaat verder om de voor de bijdrage van het provinciale wegdeel maatgevende gevel, dus de voor de geluidbelasting bepalende gevel. Dit criterium is vergelijkbaar met artikel 8.26b van de Omgevingsregeling over de afbakening van het gebied waarbinnen het geluid door een gemeenteweg, waterschapsweg of lokale spoorweg wordt bepaald. Ook daar wordt een marge genomen van 10 dB voor de bijdrage van een wegvak aan het totale geluid van de geluidbronsort op een gebouw. Wanneer het geluid van het provinciale wegdeel minstens 10 dB lager is dan het geluid van dat wegdeel samen met dat van het netwerk van rijkswegen waar het wegdeel oorspronkelijk deel uit maakte, dan draagt het niet significant bij aan de totale geluidbelasting. Dit heeft te maken met de logaritmische schaal van geluidniveaus. Rekentechnisch is $40 \text{ dB} + 50 \text{ dB}$ gelijk aan $50,4 \text{ dB}$, en dat is afgerond 50 dB . Het is niet de bedoeling om voor dit criterium altijd een berekening te maken. De verwachting is dat het toepassen van vuistregels in veel gevallen voldoende zal zijn om aan te tonen dat het wegdeel geen relevante bijdrage levert aan het geluid op een geluidgevoelig gebouw.

Onderdeel BR (artikel 12.11 Bkl)

Artikel 12.11, tweede lid, van het Bkl bevat de regeling voor vrijwillige sanering. In artikel 12.11, tweede lid, onder b, was onduidelijk wat wordt bedoeld met 'het geluid'. Het gaat om hetzelfde geluid dat aanleiding vormt om een gebouw op te nemen op de lijst met te saneren gebouwen. Welk geluid dat is, is bepaald in artikel 15.2, tweede lid, van het Omgevingsbesluit. Dit geluid is in de onderdelen b, c en d van dat tweede lid het geluid hoger dan de grenswaarde. Het geluid van artikel 12.11 is dan minder dan 5 dB lager dan dit geluid. Geluid van een gemeentelijke weg hoger dan de grenswaarde is bijvoorbeeld 71 dB, en geluid minder dan 5 dB lager dan 71 dB is 67, 68, 69 en 70 dB. Dit is niet wat met deze tekst is beoogd. Uit de toelichting bij het oorspronkelijke artikel⁶⁰ blijkt dat de bedoeling is dat gebouwen waarop het geluid tot 5 dB onder de saneringsdrempel ligt, gesaneerd kunnen worden. De saneringsdrempel verwijst naar de grenswaarde in artikel 15.2, tweede lid, onder b, c en d, van het Omgevingsbesluit of 5 dB hoger dan de grenswaarde in artikel 15.2, tweede lid, onder a, van dat besluit. Dus ook gebouwen bij een gemeentelijke weg met 66 dB vallen onder artikel 12.11, tweede lid.

Wel is van belang dat het ook in artikel 12.11 gaat om het geluid bij volledig benutte gpp's of het geluid in het basisjaar voor de basisgeluidemissie. Op dit punt verwijst de tekst terecht naar artikel 15.2, tweede lid, van het Omgevingsbesluit. De tekst van artikel 12.11 is zo aangepast dat duidelijker is wat ermee wordt beoogd. De tabel hieronder geeft per geluidbronsort de geluidbelastingen weer voor de vrijwillige sanering en de verplichte sanering van artikel 12.11, eerste lid.

Geluidbronsort	Grenswaarde (art. 3.35 Bkl)	Vrijwillige sanering bij L_{den} van	Verplichte sanering bij L_{den} van
Provinciale weg binnen bebouwde kom	65 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Provinciale weg buiten bebouwde kom	65 dB	61 dB of hoger	66 dB of hoger
Gemeenteweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Waterschapsweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Lokale spoorweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger

Onderdeel BS (artikel 12.13f Bkl) [artikel 3.7 Aanvullingswet geluid Omgevingswet]

Naar aanleiding van de reactie van de VNG op de Verzamelwet Omgevingswet 20xx is geconstateerd dat artikel 12.13f van het Bkl aanvulling behoeft. Artikel 12.13f regelt al dat de aanduiding van niet-geluidgevoelige gevels die onder overgangsrecht tot stand komen met toepassing van artikel 1b, vierde lid, van de Wet geluidhinder (zgn. 'dove gevels') conform nieuw recht gebeurt. Nagelaten is echter te regelen dat de aanduiding van niet-geluidgevoelige gevels die onder overgangsrecht kunnen ontstaan door toepassing van de Interimwet stad-en-milieubenadering de aanduiding "niet-geluidgevoelige gevel" moeten krijgen. Daarin wordt met deze wijziging alsnog voorzien. In artikel 12.13g, eerste lid, aanhef en onder b, van het Bkl is al wel overgangsrecht opgenomen voor situaties waarin de Interimwet stad-en-milieubenadering is toegepast voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Omgevingswet of bij op dat moment lopende procedures.

Artikel 12.13f vormt overigens een nadere uitwerking van de overgangsrechtelijke bepalingen die zijn opgenomen in de artikelen 3.5 en 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet en vindt zijn grondslag in de vangnetbepaling in artikel 3.7 van die wet en niet in de Omgevingswet. De artikelen 3.5 en 3.6 regelen dat het materiële recht zoals dat gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van die wet van toepassing blijft zolang nog geen gpp's zijn vastgesteld voor provinciale wegen en industrieterreinen. Naast de Wet geluidhinder blijft ook verwante wetgeving van toepassing zoals die gold direct voor inwerkingtreding van de Aanvullingswet geluid

⁶⁰ Stb. 2020, 557, p. 330.

Omgevingswet, bijvoorbeeld bepalingen in de Algemene wet bestuursrecht die betrekking hebben op de Wet geluidhinder, en de op dat moment bestaande mogelijkheden om af te wijken van de Wet geluidhinder op grond van de Crisis- en herstelwet en de Interimwet stad-en-milieubenadering. Uit de bepalingen in beide artikelen die bepalen hoe de Wet geluidhinder wordt gelezen blijkt echter dat dit niet geldt voor de Wet ruimtelijke ordening, de Spoedwet wegverbreding, de Tracéwet en – voor het afwijken van een bestemmingsplan met een omgevingsvergunning – de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Er is dus sprake van hybride regelgeving waarbij de Wet geluidhinder nog wordt toegepast, maar het ruimtelijke besluit niet wordt vastgesteld met toepassing van oud recht, maar op grond van de Omgevingswet. In die hybride situatie moet de toepassing van oud recht tot een aanduiding naar nieuw recht leiden.

Onderdelen BT en BV (paragraaf 12.1.9 en artikel 12.13ia (nieuw) Bkl)

In artikel 12.7, tweede lid, van het Bkl is bepaald dat een provinciale weg, waarvoor nog geen gpp's zijn vastgesteld, een tijdelijk geluidaandachtsgebied heeft. In het derde lid van dat artikel is hetzelfde bepaald voor industrieterreinen. Bij het toelaten van een geluidgevoelig gebouw in een tijdelijk geluidaandachtsgebied gelden de instructieregels van paragraaf 5.1.4.2a.4 niet. Dat volgt uit artikel 5.78, eerste lid, onder a, van het Bkl waarin het toepassingsbereik van de hele paragraaf 5.1.4.2a is beperkt tot het geluidaandachtsgebied van wegen, spoorwegen en industrieterreinen met gpp's. Het geluid wordt in dat geval beoordeeld via het oude recht. Dat is zo bepaald in de artikelen 3.5 (provinciale wegen) en 3.6 (industrieterreinen) van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet.

De situatie kan zich echter voordoen dat een geluidgevoelig gebouw wordt toegelaten in het geluidaandachtsgebied van bijvoorbeeld een gemeenteweg én in een tijdelijk geluidaandachtsgebied als bedoeld in artikel 12.7. Vanwege de gemeenteweg worden de regels van paragraaf 5.1.4.2a.4 actief. De artikelen 5.78p en 5.78ac over het beoordelen van het gecumuleerde geluid zijn echter niet goed toepasbaar als het geluid door bronsoorten, waarvoor nog geen gpp's zijn vastgesteld, niet beschikbaar is. Hetzelfde geldt voor de artikelen 5.78q en 5.78ad over het bepalen van het gezamenlijk geluid. In artikel 12.13ia is daarom bepaald dat voor die gevallen de in artikel 5.78a bedoelde waarde van het geluid, de waarde van de met toepassing van de Wet geluidhinder bepaalde geluidbelasting is. Dat geldt voor de gehele paragraaf 5.2.4.2a.

Voor rijkswegen en hoofdspoorwegen is geen bijzondere regeling nodig. Bij inwerkingtreding van de Omgevingswet gelden voor die bronsoorten al gpp's.

Het toepassen van artikel 12.13ia levert geen extra bestuurslasten op. Voor elke bronsoort is één waarde van de geluidbelasting nodig. Zolang de gpp's niet zijn vastgesteld is dat de krachtens de Wet geluidhinder bepaalde waarde.

Onderdeel BU (artikel 12.13i Bkl)

Artikel 12.13i van het Bkl zorgt ervoor dat verschillende uitzonderingen in de instructieregels over activiteiten op industrieterreinen ook al gelden voordat voor die industrieterreinen gpp's zijn vastgesteld. Daartoe was geregeld dat onder "industrieterrein waarvoor gpp's als omgevingswaarden zijn vastgesteld" ook wordt verstaan een op het tijdstip van inwerkingtreding van het Bkl aanwezig industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder. Dit gebeurde door een verwijzing naar artikel 12.1 waarin het begrip 'aanwezig industrieterrein' is gedefinieerd. Dit artikel wordt opnieuw vastgesteld omdat het om drie redenen gewijzigd moet worden.

Ten eerste wordt artikel 11.50 toegevoegd aan de opsomming in het artikel. Artikel 11.50 van het Bkl gaat over de gegevensverzameling voor geluidbelastingkaarten. Het eerste lid, onder c, van dat artikel vereist het verzamelen van gegevens van "activiteiten die worden verricht op een industrieterrein waarvoor gpp's als omgevingswaarden zijn vastgesteld" en "activiteiten in een gebied waarvoor in het omgevingsplan voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ van geluid een hogere waarde is vastgesteld dan de standaardwaarden". Hierbij is de veronderstelling

dat deze activiteiten al zijn toegelaten in een omgevingsplan. De eerstvolgende uiterste vaststellingsdatum voor geluidbelastingkaarten is 30 juni 2027, en dat ligt vóór de uiterste datum waarop omgevingsplannen moeten voldoen aan alle eisen van de Omgevingswet. Daarom is het mogelijk dat er bij het verzamelen van gegevens voor de geluidbelastingkaart relevante gegevens worden gemist. Door nu aan dit artikel 12.13i van het Bkl artikel 11.50 van het Bkl toe te voegen, wordt geregeld dat ook voor bestaande industrieterreinen gegevens worden verzameld voor de geluidbelastingkaart. Dit was onder de Wet milieubeheer vereist op grond van artikel 18 van het Besluit geluid milieubeheer.

Ten tweede is bij het verduidelijken van het begrip 'aanwezig industrieterrein' in artikel 12.1 van het Bkl geconstateerd dat in artikel 12.13i enkele toepassingsvoorwaarden waren opgenomen die al onderdeel uitmaakten van het begrip 'aanwezig industrieterrein', omdat deze toepassingsvoorwaarden ook zijn gesteld in artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, waarnaar dat begrip aanvankelijk verwees. Nu met artikel III, onderdeel BL, van dit besluit het begrip in artikel 12.1 van het Bkl is verduidelijkt, kan er direct naar verwezen worden, wat mogelijke verwarring over dubbele of overlappende voorwaarden voorkomt. In lijn met de wijziging van artikel 12.1 vervalt ook hier de voorwaarde dat sprake moet zijn van een besluit tot vaststelling van de gpp's dat in werking is getreden. Zoals beschreven in de toelichting bij artikel III, onderdeel BL, van dit besluit, is het immers ook mogelijk dat niet langer sprake is van een industrieterrein door met toepassing van paragraaf 5.1.4.2 van het Bkl in het omgevingsplan uit te sluiten dat activiteiten worden verricht die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken. Het besluit waarmee de nieuwe regels over geluid door activiteiten (anders dan activiteiten op een industrieterrein) worden vastgesteld is hetzelfde besluit als dat waarmee de verplichting tot het vaststellen van gpp's vervalt.

Ten derde wordt artikel 5.63, onder b, met dit besluit geschrapt uit het Bkl, waardoor artikel 12.13i hier ook niet meer naar moet verwijzen.

Onderdeel BW (artikel 12.13l Bkl)

Het eerste lid van artikel 12.13l van het Bkl is overbodig geworden door de wijziging van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet door de Verzamelwet 20xx waarmee artikel 3.2a is toegevoegd. Het wetsartikel regelt op een betere manier dat gpp's langs een lokale spoorweg, die onder de Wet milieubeheer tot stand zijn gekomen, blijven gelden onder de Omgevingswet. Het tweede lid, dat wordt vernummerd naar het eerste lid, blijft wel van belang. Hierin is een aanvullende regeling getroffen voor de verantwoordelijkheid voor de monitoring en voor het treffen van maatregelen. De wijziging van artikel 12.13l regelt dat de bepalingen voor de basisgeluidemissie niet gelden. Het derde lid wordt ook hernummerd, en het eerste lid (nieuw) verwijst naar artikel 3.2a van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet.

Onderdeel BX (artikel 12.13n Bkl) (nieuw) [artikel 20.6, eerste lid, aanhef en onder a, onder 1°, Omgevingswet]

Een nieuw artikel 12.13n wordt toegevoegd waardoor ook de geluidbelasting van bestaande concentratiegebieden voor horeca-inrichtingen en voor detailhandel en ambachtsbedrijven moet worden meegenomen bij het verzamelen van de gegevens voor een geluidbelastingkaart. Dit was onder de Wet milieubeheer vereist op grond van artikel 19 van het Besluit geluid milieubeheer. Door deze aanvullingen zullen de geluidbelastingkaarten in 2027 niet minder gegevens bevatten dan ze onder de Wet milieubeheer zouden bevatten.

Onderdeel BZ (artikel 12.27b Bkl) (nieuw) [artikel 5.34, tweede lid, Omgevingswet]

In brandvoorschriftengebieden en explosievoorschriftengebieden geldt op grond van paragraaf 4.2.14 van het Bbl een aantal aanvullende bouwregels om de gevolgen van een brand of explosie te beperken. Artikel 5.14 van het Bkl, dat de grondslag biedt voor het aanwijzen van die gebieden,

gelezen in samenhang met genoemde paragraaf 4.2.14, biedt bewust niet de mogelijkheid om die gebieden aan te wijzen bij omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit, omdat uitgangspunt van beleid is dat gemeenten gebiedsgewijs en niet op gebouwniveau keuzes maken of bepaalde aanvullende voorschriften gelden. Gedurende de overgangsfase kan dit echter tot belemmeringen leiden als gemeenten nieuwe kwetsbare, beperkt kwetsbare of zeer kwetsbare gebouwen willen toelaten via omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit, terwijl voor het desbetreffende deel van het omgevingsplan nog geen uitvoering is gegeven aan artikel 5.14. Daarom is een aanvullende overgangsrechtelijke regeling opgenomen. Deze regeling geldt alleen gedurende het deel van de overgangsfase waarin een gemeente het tijdelijk deel van het omgevingsplan voor een locatie nog niet heeft omgezet in een permanent omgevingsplan. Naarmate de gemeenteraad voor een steeds groter deel van haar grondgebied nieuwe regels heeft vastgesteld ter opvolging van de regels in het tijdelijk deel van het omgevingsplan (waaronder het voormalige bestemmingsplan) en daarbij toepassing heeft gegeven aan afdeling 5.1 van het Bkl, en dus ook aan artikel 5.14, sterft de betekenis van dit overgangsrechtelijke artikel uit.

Onderdeel CB (artikel 12.32 Bkl) [artikel 5.39 Omgevingswet]

Bij deze wijziging is door toevoeging van de zinsnede 'het eerste lid' een omissie in de verwijzing naar twee onderdelen van artikel 8.6 van het Omgevingsbesluit hersteld. Het gaat hier om een technische correctie.

Onderdeel CC (bijlage I, onder A, Bkl)

In bijlage I, onder A, bij het Bkl worden verschillende wijzigingen doorgevoerd.

In de bijlage zijn de begrippen *CAS-nummer* en *UN-nummer* ingevoegd. In de begripsomschrijving van deze begrippen wordt verwezen naar de begripsomschrijvingen in bijlage I, onder A, bij het Bal. Zie hiervoor ook de artikelsgewijze toelichting bij de wijziging van bijlage I bij het Bal via dit besluit.

Onderdeel CD (bijlage I, onder B, Bkl)

De begripsbepaling *drinkwaterrichtlijn* wordt via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx ingevoegd in de Omgevingswet. Deze begripsbepaling kan daarom in het Bkl vervallen.

Onderdeel CE (bijlage III Bkl)

In bijlage III bij het Bkl vervalt voetnoot 1. In de uitleg bij voetnoot 1 is de afkorting "CAS" verklaard, te weten Chemical Abstract Services. Deze afkorting wordt met dit besluit nu opgenomen in bijlage I, onder A, bij het Bkl, en ook in bijlage I, onder A, bij het Bal. Hiervoor wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij de wijziging van bijlage I bij het Bal via dit besluit.

ARTIKEL IV (Omgevingsbesluit)

Onderdeel A (artikel 1.1a Omgevingsbesluit)

Bij dit artikel is artikel 1.1a, eerste lid, van het Omgevingsbesluit (de zogeheten grondslagenbepaling) op twee punten gewijzigd. In de eerste plaats is een kennelijke verschrijving in de opsomming van artikelen hersteld. De eerdere foutieve verwijzing naar artikel 15.15, derde lid, van de Omgevingswet is gewijzigd in een verwijzing naar artikel 13.15, derde lid, van die wet.

Dat artikel vormt naast artikel 13.11, eerste lid, van de Omgevingswet de grondslag voor artikel 8.15 van het Omgevingsbesluit en de bij dat artikel behorende bijlage IV bij dat besluit.

Verder is een ontbrekende grondslag ingevoegd. Dit betreft artikel 15.9, eerste lid, van de Omgevingswet. Dit artikel is mede de grondslag voor artikel 12.6 van het Omgevingsbesluit, dat betrekking heeft op de instelling en taakomschrijving van de OCW-schadebeoordelingscommissie archeologische rijksmonumenten. Bij het Invoeringsbesluit Omgevingswet, waarbij artikel 12.6 van het Omgevingsbesluit is ingevuld, is artikel 17.6 van de Omgevingswet als grondslag beschouwd.⁶¹ Vastgesteld is dat als het gaat om de instelling van de schadebeoordelingscommissie als zodanig deze grondslag nog steeds van belang is. Als het gaat om de taakomschrijving van de commissie is in aanvulling op artikel 17.6 van de Omgevingswet bij de Invoeringswet Omgevingswet een specifiekere grondslag beschikbaar gekomen in de vorm van artikel 15.9, eerste lid, van de Omgevingswet. Met deze wijziging van artikel 1.1a, eerste lid, van het Omgevingsbesluit is dit tot uitdrukking gebracht.

Onderdelen B, C, L, M en AJ (artikelen 4.8, eerste en tweede lid, 4.15 eerste en vierde lid, 4.27, eerste en tweede lid, 5.1, eerste lid, 5.4, aanhef, 6.4, 10.6b, aanhef, 10.6c, eerste lid, 10.6d, 10.19a, eerste en tweede lid, 10.21c, 10.34, 10.36a, eerste lid, aanhef, en derde lid, 10.36b, eerste en tweede lid, 10.36c, eerste en derde lid, 10.36d, eerste en tweede lid, 10.36da, eerste en tweede lid, 10.36db, 10.36dc, aanhef, 10.36e, onder a, 10.49a, 13.3a, eerste lid, aanhef, 14.2, derde lid, 14.5, onder d, 14.7, eerste lid, 14.7b, eerste lid, 14.8 eerste en vierde lid, 14.9 eerste lid, aanhef, 14.10, eerste lid, aanhef, 14.10c, eerste lid, aanhef en 14.11, eerste lid, aanhef, 15.5, eerste en tweede lid, Omgevingsbesluit)

Met deze wijzigingen zijn de aanduidingen van ministers aangepast in overeenstemming met de huidige portefeuillevverdeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting. Volledigheidshalve wordt er daarbij op gewezen dat deze wijzigingen in de aanduidingen ook van belang zijn voor de artikelen 4.12, 4.14, 4.31 en 13.3 van het Omgevingsbesluit. Omdat deze artikelen bij dit verzamelbesluit onderwerp zijn van een meer omvattende wijziging, zijn de wijzigingen in de aanduidingen daarbij meegenomen.

Onderdelen D en E (artikelen 4.11a (nieuw) en 4.12 Omgevingsbesluit) [artikelen 5.11 en 5.12, derde lid, Omgevingswet]

In artikel 4.12 van het Omgevingsbesluit was geregeld voor welke (gevallen van) activiteiten de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit was aangewezen als het bevoegd gezag om te beslissen op een aanvraag om een omgevingsvergunning met betrekking tot die activiteiten. Het betrof hier een drietal activiteiten: een Natura 2000-activiteit van nationaal belang en een flora- en fauna-activiteit van nationaal belang, alsmede een milieubelastende activiteit als bedoeld in artikel 3.48b van het Bal. Deze activiteit houdt verband met het op of in de bodem brengen van zuiveringsslib.

In de portefeuillevverdeling van het kabinet Rutte IV vallen de twee eerstgenoemde activiteiten in de portefeuille van de Minister voor Natuur en Stikstof. Laatstgenoemde activiteit, de milieubelastende activiteit met betrekking tot het op of in de bodem brengen van zuiveringsslib, is in de portefeuille van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gebleven.

In verband met deze wijzigingen is voor laatstgenoemde minister in een nieuw artikel voorzien (artikel 4.11a van het Omgevingsbesluit), waarin deze uitsluitend voor aanvragen om een omgevingsvergunning met betrekking tot de eerder genoemde milieubelastende activiteit als het bevoegd gezag is aangewezen. In samenhang daarmee is in artikel 4.12, eerste lid, van het Omgevingsbesluit de aanwijzing van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als het bevoegd gezag vervangen door de aanwijzing van de Minister voor Natuur en Stikstof en is de

⁶¹ Stb. 2020, 400, p. 1780.

verwijzing naar de eerder genoemde milieubelastende activiteit vervallen. Daarmee heeft artikel 4.12, eerste lid, alleen nog betrekking op aanvragen om een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit van nationaal belang of een flora- en fauna-activiteit van nationaal belang.

Ook is in artikel 4.12, vierde lid, van het Omgevingsbesluit, dat betrekking heeft op aanvragen om een omgevingsvergunning voor een valkeniersactiviteit, in verband met de portefeuillevordering de aanduiding van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit als het bevoegd gezag vervangen door de aanduiding van de Minister voor Natuur en Stikstof. Deze vervanging is meegenomen bij de volledige herformulering van het artikellid. De wijziging van het artikellid strekt ertoe te verduidelijken dat het in dat artikellid gaat om een aanvraag om een omgevingsvergunning die alleen betrekking heeft op een (enkele) valkeniersactiviteit. Om die reden is de omschrijving van de aanvraag in het artikellid nader aangeduid als enkelvoudige aanvraag op de wijze zoals dat ook in artikel 4.12, eerste lid, van het Omgevingsbesluit c.q. de andere artikelen over de aanwijzing van verschillende bestuursorganen als het bevoegd gezag binnen afdeling 4.1 van dat besluit is gedaan. De wetstechnische samenhang binnen die afdeling is hierdoor vergroot. Met het oog op de tekstuele inpassing van de verwijzing naar de enkelvoudige aanvraag – het begrip ‘enkelvoudige aanvraag om een omgevingsvergunning’ is gedefinieerd in bijlage I bij het Omgevingsbesluit – is in artikel 4.12, vierde lid, van het Omgevingsbesluit verder een beperkt aantal andere redactionele wijzigingen aangebracht. De wijzigingen hebben geen van alle inhoudelijke gevolgen.

Anders dan in artikel 4.12, eerste lid, van het Omgevingsbesluit c.q. de andere artikelen over de aanwijzing van het bevoegd gezag in afdeling 4.1 van dat besluit, is in artikel 4.12, vierde lid, niet voorzien in de aanwijzing van de betreffende minister als het bevoegd gezag om ook te beslissen op een zogeheten meervoudige aanvraag om een omgevingsvergunning als die alleen betrekking heeft op meer dan één valkeniersactiviteit. Dit houdt verband met het feit dat een valkeniersactiviteit geen onderdeel kan zijn van een meervoudige aanvraag van welke combinatie van activiteiten dan ook. Bij de Verzamelwet Omgevingswet 20xx is dit verduidelijkt door een wijziging van artikel 5.12, eerste lid, van de Omgevingswet. Voor een nadere toelichting daarop wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij die wet. Met de toespitsing op de enkelvoudige aanvraag in artikel 4.12, vierde lid, van het Omgevingsbesluit is ook in dat artikellid de suggestie weggenomen dat het daarin om zowel enkelvoudige als meervoudige aanvragen zou kunnen gaan. De samenhang tussen de Omgevingswet en het Omgevingsbesluit is hierdoor vergroot.

Onderdeel F (artikel 4.14 Omgevingsbesluit) [artikel 5.12, derde lid, Omgevingswet]

Artikel 4.14 van het Omgevingsbesluit voorziet in een aanvullende regeling voor de aanwijzing van het bevoegd gezag om te beslissen op een meervoudige aanvraag om een omgevingsvergunning als daar op grond van de eerdere bevoegd gezag artikelen in hoofdstuk 4 van het Omgevingsbesluit nog geen bevoegd gezag voor is aangewezen. Het gaat hier om uitzonderlijke situaties.

In artikel 4.14 van het Omgevingsbesluit is een nieuw lid ingevoegd (het zesde lid) en een aantal van de bestaande artikelliden is aangepast. Deze wijzigingen zijn alle wetstechnisch van karakter en houden in de eerste plaats verband met het bij dit besluit nieuw toegevoegde artikel 4.11a van het Omgevingsbesluit en de in samenhang daarmee aangebrachte wijzigingen in artikel 4.12, eerste lid, van het Omgevingsbesluit. Met de aanwijzing in twee afzonderlijke artikelen van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit respectievelijk de Minister voor Natuur en Stikstof als het bevoegd gezag om te beslissen op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de in die artikelen nader omschreven activiteiten, was ook de noodzaak ontstaan om in artikel 4.14 van het Omgevingsbesluit voor elk van deze ministers in een afzonderlijk artikellid te voorzien. Ook de wijzigingen die bij dit besluit zijn aangebracht in artikel 4.12, vierde lid, van het Omgevingsbesluit zijn in artikel 4.14 van het Omgevingsbesluit tot uitdrukking gebracht. Dit is gedaan door in het eerste lid, en het zevende en achtste lid (beide nieuw), de verwijzing naar artikel 4.12 toe te spitsen op het eerste lid van dat artikel. Voor een nadere toelichting op de

achtergronden van de wijzigingen met betrekking tot de artikelen 4.11a en 4.12 wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij die wijzigingen.

Onderdelen H en I (artikelen 4.30a (nieuw) en 4.31 Omgevingsbesluit) [artikelen 16.15, eerste lid, en 16.16, eerste lid, Omgevingswet]

In artikel 4.31 van het Omgevingsbesluit was geregeld in welke gevallen de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het recht van advies en het recht van instemming had voor een aanvraag om een omgevingsvergunning.

Om dezelfde reden als waarom in een nieuw artikel 4.11a en daarmee samenhangende wijzigingen van artikel 4.12 van het Omgevingsbesluit is voorzien – kort samengevat de portefeuillevordering tussen de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Minister voor Natuur en Stikstof in het kabinet Rutte IV – is ook in een nieuw artikel 4.30a en daarmee samenhangende wijzigingen in artikel 4.31 van het Omgevingsbesluit voorzien. De gevallen waarin de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het recht van advies en recht van instemming heeft zijn als gevolg daarvan verschoven van artikel 4.31 van het Omgevingsbesluit naar het nieuwe artikel 4.30a en artikel 4.31 is toegespitst op de gevallen waarin de Minister voor Natuur en Stikstof het recht van advies en het recht van instemming heeft. Daarbij is in artikel 4.31 met een redactionele aanpassing (toevoeging van de zinsnede 'van nationaal belang' na de verwijzing naar de Natura 2000-activiteit) verduidelijkt dat het in dat artikel niet alleen bij de flora- en fauna-activiteit maar ook bij de Natura 2000-activiteit moet gaan om een activiteit van nationaal belang. De aangewezen gevallen zijn hierdoor materieel niet gewijzigd. Voor een nadere toelichting op de achtergronden van de wijzigingen met betrekking tot de artikelen 4.11a en 4.12 van het Omgevingsbesluit wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij die wijzigingen.

Onderdeel K (artikelen 5.3, derde lid, en 10.45, eerste lid, onder b, Omgevingsbesluit)

De Wet open overheid is de opvolger van de Wet openbaarheid van bestuur. De verwijzingen naar voornoemde laatste wet in artikelen 5.3, derde lid, en 10.45, eerste lid, onder b, van het Omgevingsbesluit is daarop aangepast

Onderdelen W en X (artikelen 10.27 en 10.27a Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, onder a, onder 2, Omgevingswet]

De wijziging van artikel 10.27 van het Omgevingsbesluit hangt samen met de verplichting voor het bevoegd gezag om de gegevens over de externe veiligheidsrisico's van activiteiten als bedoeld in de artikelen 11.2 tot en met 11.7 van het Bkl door toepassing van het zogeheten Informatiemodel Externe Veiligheid (IMEV) te verstrekken ten behoeve van het register externe veiligheidsrisico's. Deze verplichting is geregeld in artikel 12.2 van de Omgevingsregeling. Door toepassing van het IMEV worden de gegevens direct in het register opgenomen en wordt het register actueel gehouden. De termijn waarbinnen de gegevens aan de Minister van Infrastructuur en Waterstaat moeten worden verstrekt is daarom gewijzigd van twee weken naar 'onverwijld'. De actualiseringsverplichting uit het tweede lid is daarmee ook overbodig geworden. Het tweede lid kan daarom vervallen. Artikel 10.27a van het Omgevingsbesluit is hier wetstechnisch op aangepast.

Artikel 10.27a bevat daarnaast een aanpassing in verband met het opgenomen overgangsrecht voor de verplichting tot gegevensverstrekking van activiteiten met externe veiligheidsrisico's. Voor activiteiten die voor inwerkingtreding van de wet al werden verricht, gold deze verplichting vanaf 1 januari 2024. In verband met de wijziging van de geplande datum van inwerkingtreding van het stelsel van 1 juli 2023 naar 1 januari 2024 is artikel 10.27a van het Omgevingsbesluit aangepast en geldt deze verplichting nu vanaf 1 januari 2025.

Onderdeel AA (artikel 10.36e Omgevingsbesluit)

Met deze wijziging wordt een verkeerde verwijzing hersteld.

Onderdeel AB (artikel 10.39a Omgevingsbesluit) [artikel 16.139, eerste lid, onder a, Omgevingswet]

Artikel 10.39a is een voortzetting van artikel 165 van de Wet geluidhinder. In dit artikel gaat het om een bevoegdheid om 1) informatie te vragen die specifiek nodig is voor het instellen van een geluidzone en 2) informatie te vragen over maatregelen die in dat kader getroffen kunnen worden om het geluid van een bedrijf te beperken. In het stelsel van de Omgevingswet gaat het dan om het vaststellen van gpp's en maatregelen die in dat kader overwogen moeten worden.

Onderdeel 1) is omgezet naar "gegevens over het geluid door die activiteit voor de vaststelling van een geluidproductieplafond als omgevingswaarde voor het industrieterrein" in artikel 10.39a, eerste lid, van het Omgevingsbesluit. Onderdeel 2) is omgezet naar "voor de vaststelling of wordt voldaan aan dat geluidproductieplafond" in artikel 10.39a, eerste lid, van het Omgevingsbesluit. Er wordt dus in dit tweede zinsdeel een relatie gelegd met de naleving, de resultaatsverplichting als bedoeld in artikel 3.44 van het Bkl. Dat gaat echter verder dan de Wet geluidhinder. Onderdeel 2) moet daarom alleen betrekking hebben op maatregelen die overwogen moeten worden bij het voldoen aan de instructieregels van paragraaf 3.5.4.2 "Vaststellen van gpp's als omgevingswaarden". Deze maatregelen worden echter al gereguleerd met regels in het omgevingsplan, vergunningvoorschriften en maatwerkvoorschriften. In dat kader heeft het bevoegd gezag al voldoende mogelijkheden om informatie te vragen van bedrijven. Het zinsdeel "en voor de vaststelling of wordt voldaan aan dat geluidproductieplafond" is daarom overbodig en wordt geschrapt.

Onderdeel AC (artikelen 10.39b en 10.39c Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Omgevingswet]

Met dit onderdeel worden twee artikelen ingevoegd in het Omgevingsbesluit.

Artikel 10.39b

Het kan zijn dat het bevoegde bestuursorgaan dat gegevens moet aanleveren voor het geluidregister niet over alle vereiste gegevens die nodig zijn voor opname in het geluidregister beschikt. Daarom wordt in het nieuwe artikel 10.39b opgenomen dat degene die op een industrieterrein een activiteit als bedoeld in artikel 10.42, eerste lid, aanhef en onder f of g, verricht, verplicht is op verzoek van dat bevoegde bestuursorgaan gegevens te verstrekken over het geluid door die activiteit. Het kan gaan om een verzoek van de gemeenteraad (bij een omgevingsplan), het college van burgemeester en wethouders (bij een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit) of gedeputeerde staten (bij een projectbesluit of een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit van provinciaal belang), de Minister voor Klimaat en Energie respectievelijk de Minister van Defensie (bij een projectbesluit) of de Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (bij een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit van nationaal belang).

Het ligt wel in de rede dat het bestuursorgaan dat een verzoek kan doen hierbij eerst afstemt met het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning voor de milieubelastende activiteit en de algemene regels over de activiteit uit het Bal Als dat niet hetzelfde bestuursorgaan is. Immers, de nodige gegevens kunnen daar al aanwezig zijn, en het is niet de bedoeling dat dezelfde gegevens meerdere malen aan de overheid moeten worden verstrekt.

Met de gevraagde gegevens moet het in artikel 10.39b genoemde bestuursorgaan kunnen voldoen aan de op hem rustende verplichting tot gegevensverstrekking aan het geluidregister (artikel 10.42a, eerste lid, aanhef en onder f of g, van het Omgevingsbesluit). Hierbij moet ook betrokken worden dat de Omgevingsregeling aanvullende bepalingen voor de gegevensverstrekking bevat. In

artikel 3.28 van de Omgevingsregeling worden de geluidbrongegevens voor windturbines, genoemd in artikel 11.52, eerste lid, onder d, van het Bkl, gedefinieerd. En artikel 12.71e van de Omgevingsregeling schrijft voor dat de gegevensverstrekking moet plaatsvinden in overeenstemming met het Informatiemodel Geluid.

Artikel 10.39c

Het kan zijn dat het bestuursorgaan dat gegevens over een luchthaven moet aanleveren niet beschikt over alle vereiste gegevens die nodig zijn voor opname in het geluidregister. Daarom wordt in het nieuwe artikel 10.39c opgenomen dat degene die een luchthaven in bedrijf heeft, verplicht is op verzoek van het bevoegd gezag gegevens te verstrekken over het geluid door de luchthaven. Het kan gaan om een verzoek van gedeputeerde staten, de Minister van Defensie of de Minister van Infrastructuur en Waterstaat.

Met de gevraagde gegevens moet het bevoegd gezag kunnen voldoen aan de verplichting voor gegevensverstrekking aan het geluidregister (artikel 10.42a, eerste lid, aanhef en onder e, van het Omgevingsbesluit). Hierbij moet ook betrokken worden dat de Omgevingsregeling aanvullende bepalingen voor de gegevensverstrekking bevat. Artikel 12.71e van de Omgevingsregeling schrijft voor dat de gegevensverstrekking moet plaatsvinden in overeenstemming met het Informatiemodel Geluid.

Onderdeel AD (artikel 10.42a Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, onder a, onder 2°, Omgevingswet]

Artikel 10.42a van het Omgevingsbesluit regelt welke bestuursorganen welke gegevens moeten verstrekken aan de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, die het geluidregister beheert, bedoeld in de artikelen 11.51 en 11.52 van het Bkl. In het eerste lid van artikel 10.42a zijn enkele wijzigingen aangebracht.

De wijzigingen in de onderdelen a, b en f (nieuw) ten aanzien van "het besluit", "een besluit" of "het luchthavenbesluit" hebben betrekking op het aanleveren van gegevens door bestuursorganen. Strikt genomen was niet geregeld dat elk bestuursorgaan de gegevens over zijn eigen besluiten moet aanleveren, terwijl dit wel zo is beoogd. Met deze wijziging is dit hersteld.

Artikel 10.42a, eerste lid, onder d, gaat over de gegevensverstrekking aan het geluidregister van gegevens die horen bij de basisgeluidemissie (bge). In dit onderdeel worden twee wijzigingen aangebracht. Ten eerste hebben volgens artikel 11.46 van het Bkl alleen gemeenten en waterschappen een rol bij de bge en daarom worden gedeputeerde staten niet meer genoemd. Ten tweede ontbrak nog een gegeven dat aangeleverd moet worden aan het geluidregister. De onderdelen 1° tot en met 3° van onderdeel d verwijzen alleen naar de gegevens bedoeld in artikel 11.52, eerste lid, onder b, onder 1°, 2°, 3° en 5°, van het Bkl. Voor het gegeven onder artikel 11.52, eerste lid, onder b, onder 4°, was nog niet geregeld welk bestuursorgaan binnen welke termijn dit gegeven verstrekt. Daartoe is het eerste lid van artikel 10.42a aangevuld met een nieuw onderdeel e. De bestaande onderdelen e tot en met f zijn verletterd tot de onderdelen f tot en met g.

Ten aanzien van de onderdelen g en h geldt het volgende. Voor gegevens over het geluid door een windturbine of een windpark op een industrieterrein met gpp's, en voor gegevens over het geluid door een civiele buitenschietsbaan, een militaire buitenschietsbaan of een militair springterrein op een industrieterrein met gpp's, was uitgegaan van het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning voor dat geluid en de algemene regels over dat geluid uit het Besluit activiteiten leefomgeving. Dit zijn naast het college van burgemeester en wethouders soms ook gedeputeerde staten voor geluid door een windturbine of een windpark, en de Minister van Infrastructuur en Waterstaat voor geluid door een militaire buitenschietsbaan of een militair springterrein.

De systematiek van de Omgevingswet gaat voor toepassing van de bepalingen over het gecumuleerde geluid, bedoeld in artikel 3.38 van het Bkl, en het gezamenlijke geluid, bedoeld in artikel 3.39 van het Bkl, echter uit van de situatie die is toegelaten en niet van de feitelijke situatie. Het geluid van een activiteit dat is toegestaan, wordt bepaald door de gemeente in een omgevingsplan. Na 2029 kan een projectbesluit het omgevingsplan direct wijzigen. Met een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit kan afgeweken worden van een omgevingsplan. Als bestuursorgaan moeten in artikel 10.42a, eerste lid, onder g, daarom de bevoegde gezagen aangewezen worden die deze besluiten kunnen nemen. Daarnaast moet het moment van de gegevensverstrekking gerelateerd worden aan de bekendmaking van een besluit waarin wordt bepaald hoeveel geluid de betrokken activiteiten maximaal mogen produceren.

De oorspronkelijk in artikel 10.42a, eerste lid, onder f (oud), bedoelde activiteiten en de bijbehorende instrumenten en bevoegde gezagen waren ongelijksoortig van aard. Omdat dat verwarrend kan zijn, is met deze wijziging de verplichting om gegevens te verstrekken over het geluid door een civiele buitenschietsbaan, een militaire buitenschietsbaan of een militair springterrein op een industrieterrein uit het onderdeel f (oud)/g (nieuw) gehaald en in een nieuw onderdeel ondergebracht. Vanwege de verlettering in het eerste lid van artikel 10.42a betreft dat het nieuwe onderdeel h.

In de nieuwe onderdelen g en h is als termijn waarbinnen aan de verplichting tot aanlevering moet zijn voldaan, opgenomen: vier weken na de bekendmaking van het besluit waarin de waarden over het geluid van de betrokken activiteiten zijn vastgelegd.

Onderdelen AE en AF (artikelen 10.42b en 10.42c Omgevingsbesluit) [artikel 20.14, derde en vierde lid, Omgevingswet]

Artikel 10.42b van het Omgevingsbesluit gaat over de verstrekking en publicatie van het verslag van de monitoring van gpp's. Het eerste lid gaat over het verslag voor industrieterreinen in een gemeente die niet ligt in een bij ministeriële regeling aangewezen agglomeratie. Voor deze industrieterreinen doet het college van burgemeester en wethouders voor 18 juli 2028 en daarna elke vijf jaar verslag van de resultaten van de monitoring. Deze termijn sluit aan bij de uiterste datum voor het vaststellen van het vijfjaarlijkse actieplan uit de richtlijn omgevingslawaa⁶². Met de wijziging van de richtlijn omgevingslawaa⁶³ bij Verordening (EU) 2019/1010 van 5 juni 2019⁶³ is de datum voor de vijfjaarlijkse toets- en herzieningscyclus voor actieplannen uitgesteld van 18 juli 2023 naar 18 juli 2024. De termijn voor het daaropvolgende actieplan eindigt dus op 18 juli 2029. De uiterste datum voor het verslag van de monitoring wordt daarom met deze wijziging gesteld op 18 juli 2029.

Voor industrieterreinen in een gemeente die wel ligt in een bij ministeriële regeling aangewezen agglomeratie is de betreffende bepaling opgenomen in artikel 4.23, tweede lid, van het Bkl. Deze gemeenten nemen het verslag op in het actieplan omgevingslawaa⁶³. In dat artikel is geen termijn opgenomen omdat de termijn in de richtlijn omgevingslawaa⁶³ bij deze situaties van toepassing is.

Net als artikel 10.42b gaat ook artikel 10.42c over de verstrekking en publicatie van het verslag van de monitoring van het geluid van wegen en spoorwegen, maar dan wegen zonder gpp's maar met een basisgeluidemissie. Het college van burgemeester en wethouders doet aan de gemeenteraad, en het dagelijks bestuur van een waterschap doet aan het algemeen bestuur van

⁶² Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaa⁶² (PbEG 2002, L 189).

⁶³ Verordening (EU) 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de onderlinge afstemming van de verslagleggingsverplichtingen op het gebied van de milieuwetgeving, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 166/2006 en (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG en 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad, Verordeningen (EG) nr. 338/97 en (EG) nr. 2173/2005 van de Raad, en Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (PbEU 2019, L 170/115).

het waterschap verslag van de resultaten van de monitoring. Hiervoor geldt dezelfde termijn als genoemd bij artikel 10.42b. Hierbij wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook de exacte einddatum van de termijn weer in lijn te brengen met de richtlijn omgevingslawaaai. Abusievelijk stond in dit artikel namelijk 1 juli in plaats van 18 juli, en dat wordt nu gecorrigeerd. Doordat de termijn aansluit bij de cyclus van de richtlijn omgevingslawaaai kunnen gemeenten die een actieplan opstellen, het monitoringsverslag en het actieplan combineren in één document. De termijn gaat gelden als de gemeente of het waterschap een basisgeluidemissie heeft bepaald.

Daarnaast is in het vierde lid van artikel 10.42b een redactionele wijziging doorgevoerd.

Onderdelen AG en AH (paragraaf 10.8.5 en artikelen 10.42c1 en 10.42c2 Omgevingsbesluit) [artikelen 20.6, eerste lid, en 20.8, eerste lid, Omgevingswet]

De artikelen 10.47 en 10.47a waren ten onrechte geplaatst in paragraaf 10.8.6 over het *Pollutants Release and Transfer Register* (PRTR). Die artikelen hebben daar echter geen betrekking op. Zij zijn nu verplaatst naar een eigen paragraaf over bodemkwaliteit. Daarbij is de standaardvolgorde aangehouden van de onderwerpen zoals die ook in het Bkl wordt gehanteerd in met name de hoofdstukken 5 en 11. Daardoor zijn beide artikelen nu ook hernummerd.

Onderdeel AJ (artikel 13.1 Omgevingsbesluit) [artikel 18.2, zesde lid, Omgevingswet]

Artikel 13.1 van het Omgevingsbesluit wijst op grond van artikel 18.2, zesde lid, van de Omgevingswet gevallen aan waarin in afwijking van artikel 18.2, vijfde lid, van die wet de bestuursrechtelijke handhavingstaak niet bij het college van burgemeester en wethouders berust op grond van de zogenoemde 'restbevoegdheid' van het college, maar bij een ander bestuursorgaan.

Bij dit besluit is artikel 13.1 van het Omgevingsbesluit in zijn geheel geherformuleerd in verband met de toevoeging van een aantal nieuwe onderdelen en in samenhang daarmee een herstructurering van het artikel, bestaande uit een nadere onderverdeling in twee afzonderlijke leden en de herschikking van een aantal bestaande onderdelen. Ook het opschrift van het artikel is in verband hiermee verduidelijkt. Bij de herschikking van de bestaande onderdelen is een beperkt aantal tekstuele omissies in die onderdelen, zoals een ontbrekende komma of een ontbrekend voorzetsel, hersteld. De nieuwe onderdelen vinden hun grondslag in de voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende regelgeving. Beoogd is steeds de bevoegdheden voor bestuursrechtelijke handhaving onder de Omgevingswet daarop te laten aansluiten, maar enkele bijzondere bevoegdheden zijn daarbij over het hoofd gezien.

Voor een goed begrip van het artikel moet worden vooropgesteld dat het in de daarbij aangewezen gevallen gaat om bij of krachtens de Omgevingswet gestelde regels die verplichten tot het doen of nalaten van een bepaalde gedraging. Als geen sprake is van een daartoe strekkend wettelijk voorschrift dat is overtreden, kan ook niet aan bestuursrechtelijke handhaving worden toegekomen. Dat volgt uit het begrip 'overtreding' in artikel 5:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Ook bij gevallen waarvoor interbestuurlijk toezicht de geëigende route is, is bestuursrechtelijke handhaving niet aan de orde. Dat geldt bijvoorbeeld voor bestuurlijke bevoegdheden zoals het vaststellen van beleidsplannen, het nemen van besluiten of het voldoen aan omgevingswaarden.

De volgende onderdelen van het artikel zijn nieuw toegevoegd: het eerste lid, onder a, b, onder 2°, d, onder 2°, f en g, en het tweede lid, onder b, c, d en f. Aan de nadere onderverdeling in twee leden ligt ten grondslag dat met de nieuw toegevoegde onderdelen een substantieel deel van artikel 13.1 bleek te bestaan uit onderdelen met een generieke verwijzing naar een alleen in algemene zin omschreven 'bestuursorgaan' of 'bevoegd gezag' in het artikel van de Omgevingswet waartoe de te handhaven wettelijke verplichting te herleiden is. Met het oog op de leesbaarheid zijn daarom deze onderdelen in het tweede lid opgenomen. Het eerste lid ziet in deze nieuwe opzet

op concreet benoemde bestuursorganen van het waterschap, de provincie of het Rijk waaraan in de nader omschreven gevallen de bestuursrechtelijke handhavingstaak is opgedragen. In die gevallen is het op voorhand al duidelijk dat het daarbij niet om het college van burgemeester en wethouders als handhavingsbevoegd gezag kan gaan. Immers, zoals al opgemerkt strekt artikel 13.1 van het Omgevingsbesluit juist tot aanwijzing van een ander handhavingsbevoegd gezag dan het college voor zover dat op grond van de restbevoegdheid in artikel 18.2, vijfde lid, van de Omgevingswet het handhavingsbevoegd gezag zou zijn. Vanwege de generieke omschrijving van 'bestuursorgaan' of 'bevoegd gezag' in het tweede lid, biedt dat lid de hiervoor bedoelde duidelijkheid echter niet. Bij een aantal van de onderdelen van het tweede lid zou gelet op de inhoud van de wettelijke verplichting in voorkomend geval ook het college van burgemeester en wethouders tot 'bestuursorgaan' of 'bevoegd gezag' moeten worden gerekend. In verband hiermee is aan de aanhef van het tweede lid de beperking toegevoegd dat in de onder de daarin aangegeven bestuursorganen alleen andere bestuursorganen dan het college van burgemeester en wethouders moeten worden verstaan. Dat het tweede lid niet benoemt welk bestuursorgaan is belast met de bestuursrechtelijke handhaving betekent overigens niet dat daarover nieuwe rechtsvragen kunnen ontstaan. De toedeling van de handhavingstaak is hier immers steeds gekoppeld aan een genomen besluit (onderdelen b, c, d en g) of aan een wettelijke regeling die een taak of bevoegdheid toedeelt (onderdelen a, e en f).

Op hoofdlijnen hebben de nieuw toegevoegde onderdelen van artikel 13.1 van het Omgevingsbesluit betrekking op de volgende onderwerpen:

- het peilbesluit, bedoeld in artikel 2.41 van de Omgevingswet (eerste lid, onder a en d, onder 2°, en tweede lid, onder b);
- een toegangsbeperking tot een Natura 2000-gebied of een bijzonder nationaal natuurgebied als bedoeld in artikel 2.45 van de Omgevingswet (eerste lid, onder b, onder 2°, en f, onder 1°);
- onderdelen van een projectbesluit waarvoor niet via artikel 18.2, eerste of derde lid, van de Omgevingswet al in de toedeling van de bestuursrechtelijke handhavingstaak is voorzien (tweede lid, onder c);
- het verbod tot het verrichten van activiteiten binnen de afpalingskring van een eendenkooi, bedoeld in artikel 8.5 van de Omgevingswet (eerste lid, onder f, onder 2°);
- verplichtingen op grond van hoofdstuk 19 van de Omgevingswet (bevoegdheden in bijzondere omstandigheden) (eerste lid, onder g, en tweede lid, onder d); en
- op grond van artikel 20.6 van de Omgevingswet gestelde verplichtingen tot gegevensverstrekking in afdeling 10.8 van het Omgevingsbesluit, voor zover niet gericht tot een bestuursorgaan (tweede lid, onder f).

Met deze wijziging zijn daarnaast de aanduidingen van ministers aangepast in overeenstemming met de huidige portefeuillevverdeling van het kabinet Rutte IV. Voor een uitgebreidere toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Onderdeel AK (artikel 13.3, eerste en derde lid, Omgevingsbesluit) [artikel 18.3 Omgevingswet]

Artikel 13.3, eerste lid, van het Omgevingsbesluit regelt welke bestuursorganen met instemmingsrecht, naast het bevoegd gezag, ook als handhavingsbevoegd gezag zijn aangewezen. Dit gaat over overtredingen van voorschriften van de omgevingsvergunning die betrekking hebben op de activiteit die aanleiding is geweest voor toekenning van het recht van instemming in de artikelen 4.20 tot en met 4.32 van het Omgevingsbesluit.

Aan artikel 13.3, eerste lid, van het Omgevingsbesluit is onder verlettering van de oorspronkelijke onderdelen f en g een nieuw onderdeel toegevoegd (het nieuwe onderdeel f) en is onderdeel g (nieuw) aangepast. Deze wijzigingen zijn alle wetstechnisch van karakter en houden verband met het nieuw toegevoegde artikel 4.30a van het Omgevingsbesluit en de in samenhang daarmee aangebrachte wijzigingen in artikel 4.31 van dat besluit. Met de aanwijzing in twee afzonderlijke artikelen van de gevallen waarin de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

respectievelijk de Minister voor Natuur en Stikstof het recht van advies en het recht van instemming heeft voor een aanvraag om een omgevingsvergunning, was ook de noodzaak ontstaan om in artikel 13.3, eerste lid, het oorspronkelijk alleen op de Minister van Landbouw, Natuur en Stikstof betrekking hebbende onderdeel nader op te splitsen in een onderdeel met betrekking tot die minister en een onderdeel met betrekking tot de Minister voor Natuur en Stikstof. In materiële zin zijn de gevallen waarin deze ministers in hun hoedanigheid van instemmingsorgaan als mede-handhavingsbevoegd gezag zijn aangewezen, niet gewijzigd. Voor een nadere toelichting op de achtergronden van de wijzigingen met betrekking tot de artikelen 4.30a en 4.31 van het Omgevingsbesluit wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij die wijzigingen.

Artikel 13.3, derde lid, van het Omgevingsbesluit kent bij een projectbesluit dat geldt als een omgevingsvergunning voor een aantal van de in het eerste lid genoemde activiteiten aan een bestuursorgaan niet zijnde een instemmingsorgaan een mede-handhavingsbevoegdheid toe naast het bevoegd gezag dat het projectbesluit heeft vastgesteld. De verlettering van onderdelen die in het eerste lid heeft plaatsgevonden, is voor zover relevant voor de in het derde lid daarnaar opgenomen verwijzing ook in dat lid tot uitdrukking gebracht.

Onderdeel AL (artikel 14.1 Omgevingsbesluit) [artikel 16.1, eerste lid, Omgevingswet]

In artikel 14.1, derde lid, van het Omgevingsbesluit zouden bedrijven ertoe worden verplicht om digitaal aanvragen in te dienen en meldingen te doen. Dit lid zou in eerste instantie nog niet in werking treden. Inmiddels is besloten dat dit lid komt te vervallen. Met de aanvaarding in de Tweede Kamer van het amendement-Leijten⁶⁴ geldt in beginsel het in de Algemene wet bestuursrecht vastgelegde uitgangspunt dat ook ondernemers en rechtspersonen moeten kunnen kiezen tussen de elektronische weg en de papieren weg. Nu het derde lid van artikel 14.1 van het Omgevingsbesluit niet aan deze norm voldoet en een onderbouwing voor een afwijking van deze norm ontbreekt, wordt deze bepaling geschrapt.

Deze verplichting komt – voor zover het de aanvraag om een omgevingsvergunning betreft – overeen met artikel 4.1, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht en artikel 6.20, tweede lid, van het Waterbesluit die voorafgaand aan de inwerkingtreding van het stelsel ook nog niet in werking zijn getreden.

Onderdeel AM (artikel 14.2 Omgevingsbesluit)

Met deze wijziging wordt een verkeerde verwijzing hersteld.

Onderdeel AO (artikel 15.4, derde lid, Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Omgevingswet]

Dit onderdeel ziet op wijzigingen van het eerste, tweede en derde lid van artikel 15.4 van het Omgevingsbesluit.

Het eerste lid regelt dat de op grond van artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet herberekende gpp's en bijbehorende gegevens worden aangeleverd aan het geluidregister. De Minister van Infrastructuur en Waterstaat is volgens artikel 3.2 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet verantwoordelijk voor de herberekening van gpp's bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Er was nog niet geregeld dat ook de gpp's gelegen langs provinciale wegen en lokale spoorwegen in beheer bij gemeenten moeten worden aangeleverd aan het geluidregister. Hiertoe is artikel 15.4 aangevuld. Het bestuursorgaan dat bevoegd is onder de Omgevingswet gpp's vast te stellen, levert de gegevens aan het geluidregister. De Minister van Infrastructuur en Waterstaat zal uitkomsten van de herberekening hiertoe beschikbaar stellen aan het bestuursorgaan conform het Informatiemodel Geluid (artikel 12.71e van de Omgevingsregeling).

⁶⁴ Kamerstukken II 2021/22, 35261, nr. 16.

De reden voor deze taakverdeling is dat daardoor de goede werking en data-integriteit van de Centrale voorziening geluidgegevens, als implementatie van het geluidregister, beter gewaarborgd is. De gegevens over een geluidbron zijn in het databestand gekoppeld aan een bronhouder (bestuursorgaan), en als de bronhouder na eerste aanlevering van data al direct wijzigt, dan vervalt in de gegevens de relatie tussen de data van de eerste aanlevering en de data van latere wijzigingen over dezelfde geluidbron. Bij overdracht van een geluidbron naar een andere beheerder van de geluidbron is dat terecht en onvermijdelijk, maar bij de eerste aanlevering van de gegevens is overdracht niet aan de orde (de overdracht heeft al eerder plaatsgevonden) en kan het vervallen van die relatie gemakkelijk vermeden worden. Het bestuursorgaan dat de gegevens moet aanleveren, kan namelijk het adviesbureau dat voor de Minister van Infrastructuur en Waterstaat de gpp's herberekent, machtigen om de gegevens aan te leveren. Op deze manier blijven de administratieve lasten voor het bestuursorgaan beperkt en kan een soepele overgang plaatsvinden van het regime van de Wet milieubeheer naar het regime van de Omgevingswet.

De wijziging van het tweede lid betreft de aanpassing aan de verlettering van de leden van artikel 10.42a, eerste lid. De wijziging van het derde lid heeft betrekking op de eerste verstrekking van gegevens voor het geluidregister van gegevens over activiteiten die rechtmatig worden verricht op het tijdstip van inwerkingtreding van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet. Daarvoor geldt een tijdstip voor verstrekking van gegevens dat afwijkt van artikel 10.42a van het Omgevingsbesluit. Vanwege de verlettering van leden en toevoeging van onderdeel h in artikel 10.42a, eerste lid, is de verwijzing in artikel 15.4, derde lid, gewijzigd en uitgebreid met de verwijzing naar onderdeel h. Bij 'activiteiten die rechtmatig worden verricht op het tijdstip van inwerkingtreding van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet' gaat het om activiteiten die zijn toegestaan op basis van een omgevingsvergunning of een melding in het kader van algemene regels op grond van de Wet milieubeheer.

Onderdeel AP (bijlage I bij het Omgevingsbesluit)

De begripsomschrijving voor "gebouw" vervalt in verband met de regeling van dit begrip in de Omgevingswet via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.

Onderdeel AQ (bijlage III bij het Omgevingsbesluit) [artikel 16.15, eerste lid, Omgevingswet]

Deze wijzigingen in onderdeel 1 van bijlage III bij het Omgevingsbesluit zijn wetstechnische wijzigingen en houden verband met het vervallen van artikel 3.105, onderdeel b, van het Bal. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel L, van dit besluit.

ARTIKEL V (Invoeringsbesluit Omgevingswet)

Vanwege het eigen regime voor de complexe bedrijven geldt daarvoor alleen een beperkt aantal paragrafen met algemene regels en zal het bevoegd gezag voorschriften aan de omgevingsvergunning verbinden. Er is aanvullend overgangsrecht nodig om te zorgen dat na de inwerkingtreding van de Omgevingswet nog een aantal algemene regels die op grond van hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit milieubeheer van toepassing waren op de complexe bedrijven van toepassing blijven. Artikel 8.1.7 van het Invoeringsbesluit Omgevingswet regelt dat de relevante paragrafen van het Bal, die de opvolger zijn van de regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer, gelden als vergunningvoorschriften die verbonden zijn aan de omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit van complexe bedrijven.

Het gaat bijvoorbeeld om regels over asbest bij een milieustraat die ook een ippc-installatie is of regels over een traumahelikopter voor grote ziekenhuizen met een ippc-installatie die zo'n helikopter hebben.

Voor de regels over een wasstraat of wasplaats, bedoeld in paragraaf 4.44, geldt daarbij geen drempel, zoals in artikel 3.23b van het Activiteitenbesluit. De betreffende vergunninghouder kan zo nodig een aanvraag doen om de als vergunningvoorschriften geldende eisen te laten wijzigen. Het bevoegd gezag wijzigt die voorschriften op de gronden geregeld in afdeling 8.10 van het Bkl.

ARTIKEL VI (Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet)

Dit artikel betreft wijzigingen aan artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet.

De eerste wijziging betreft een wijziging van eerste lid, onder d, van artikel XI Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet. Op grond van die bepaling moet een verzoek voor een rijksbijdrage voor 1 januari 2040 worden ingediend. De grondslag hiervoor volgt uit artikel 4, eerste lid, Kaderwet subsidies I en M. Bij deze termijn was ervan uitgegaan dat een saneringsprogramma, als bedoeld in artikel 22.18 van de Omgevingswet, uiterlijk op 18 juli 2038 zou zijn vastgesteld. Met de Verzamelwet Omgevingswet 20xx is deze termijn aangepast naar 18 juli 2039. De achtergrond daarvan was de samenhang met de vijfjaarcyclus voor actieplannen volgens de Richtlijn omgevingslawaaï⁶⁵, die ook met een jaar is opgeschoven⁶⁶. Daarnaast is de concept-Regeling sanering verkeerslawaaï 2022 gepubliceerd⁶⁷, waarin is opgenomen: "Een aanvraag voor een projectbijdrage wordt vóór 1 februari van een kalenderjaar ingediend, maar uiterlijk vóór 1 februari 2040." Het is daarom nodig de termijn in het eerste lid, onder d, aan te passen. Er is voor gekozen om de termijn niet met een jaar te verlengen, maar om aan te sluiten bij de indieningstermijn in de concept-Regeling sanering verkeerslawaaï 2022.

Daarnaast is een nieuw derde lid toegevoegd aan artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet. De bekostiging van de sanering ten laste van het Rijk is uitgewerkt in de Regeling sanering verkeerslawaaï 2022 (Rsv), waarvan op 29 november 2021 een concept is gepubliceerd op de website www.bureausaneringverkeerslawaaï.nl voor consultatie van betrokken partijen. De grondslag van deze regeling is de Kaderwet subsidies I en M. De Rsv is voor provincies en gemeenten geen subsidie maar een specifieke uitkering, en daarom is een aanvullende grondslag gewenst. In artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet stonden al bepalingen voor de bekostiging van de sanering ten laste van het Rijk. Daar wordt nu een derde lid aan toegevoegd, dat een aanvullende grondslag geeft voor de Rsv. Deze wijziging is gebaseerd op de grondslag van artikel 4, eerste lid, van de Kaderwet subsidies I en M.

ARTIKEL VII (Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken)

Bij dit artikel is in de opsomming van categorieën zogeheten beperkingenbesluiten in de bijlage bij artikel 2, eerste lid, van het Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken in de eerste plaats een aantal tekstuele onzorgvuldigheden hersteld (onderdelen 1, onder b, en 2). Die opsomming is met het oog op de invoering van de Omgevingswet eerder gewijzigd bij het Invoeringsbesluit Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit natuur Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit grondeigendom

⁶⁵ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaï (PbEG 2002, L 189).

⁶⁶ Verordening (EU) 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de onderlinge afstemming van de verslagleggingsverplichtingen op het gebied van de milieuwetgeving, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 166/2006 en (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG en 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad, Verordeningen (EG) nr. 338/97 en (EG) nr. 2173/2005 van de Raad, en Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (PbEU 2019, L 170/115).

⁶⁷ <https://www.bureausaneringverkeerslawaaï.nl/lokale-sanering-3/omgevingswet/regeling-sanering-verkeerslawaaï-2022/>.

Omgevingswet en het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022. De betreffende onzorgvuldigheden zijn daarbij ontstaan.

Verder is in onderdeel 1, onder a, van het artikel in de beschrijving van het betreffende beperkingenbesluit de eerdere verkorte weergave verduidelijkt, overeenkomstig de tekst van het artikellid dat de grondslag vormt voor dat besluit (artikel 10.19, eerste lid, van de Omgevingswet).

ARTIKEL VIII (Besluit bodemkwaliteit)

De wijziging van artikel 25h, eerste lid, van het Besluit bodemkwaliteit (verder: Bbk) betreft een correctie waardoor deze bepaling beter aansluit bij artikel 4.1264 van het Bal. Artikel 25h van het Bbk, dat via het Aanvullingsbesluit bodem in het Bbk is ingevoegd, heeft betrekking op het "vervaardigen, invoeren, voor toepassing in Nederland of voor handelsdoeleinden voor de Nederlandse markt voorhanden hebben, vervoeren of aan een ander ter beschikking stellen van bouwstoffen". Artikel 4.1264 van het Bal heeft in aanvulling op artikel 25h van het Bbk betrekking op het "toepassen van bouwstoffen". Dit laatste is geregeld in het kader van de Omgevingswet omdat het een activiteit betreft die rechtstreeks gevolgen kan hebben voor de fysieke leefomgeving. Dat is bij de handelingen die in artikel 25h van het Bbk worden opgesomd, niet het geval.

In artikel 25h van het Bbk is duidelijk aangegeven dat de bouwstoffen die worden toegepast, moeten voldoen aan de kwaliteitseisen die voor de bouwstoffen gelden.

In artikel 4.1264 van het Bal is het ook de bedoeling dat de daarin opgesomde handelingen alleen mogen worden verricht als de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen. Dit moet echter worden afgeleid uit de bepaling dat er een milieuverklaring bodemkwaliteit moet zijn waaruit blijkt dat aan de kwaliteitseisen is voldaan. Strikt genomen heeft deze bepaling alleen betrekking op de milieuverklaring bodemkwaliteit en staat hierin niet expliciet dat de bouwstoffen aan de kwaliteitseisen moeten voldoen. Het is wenselijk om dit in navolging van artikel 4.1264 van het Bal alsnog duidelijker te regelen omdat het hier een kernbepaling betreft hoe met bouwstoffen moet worden omgegaan.

De wijziging houdt daarom vooral in dat in artikel 25h, eerste lid, van het Bbk een nieuw onderdeel a is opgenomen, waarin expliciet is bepaald dat bouwstoffen moeten voldoen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen. Dat stond nog niet zo duidelijk in onderdeel a (door de invoeging van een nieuw onderdeel a is dat nu onderdeel b geworden), maar deze bedoeling kon wel worden afgeleid uit de bepaling dat er bij het verrichten van de in artikel 25h opgesomde handelingen een milieuverklaring bodemkwaliteit moet zijn waaruit blijkt dat de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de redactie van het voormalig onderdeel a (nu onderdeel b) van artikel 25h van het Bbk beter te laten aansluiten bij de redactie van artikel 4.1264 van het Bal, waardoor tot uitdrukking wordt gebracht dat degene die een handeling met bouwstoffen verricht, moet aantonen dat de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen. Het belangrijkste bewijsmiddel daarvoor is de milieuverklaring bodemkwaliteit. De nieuwe formulering van onderdeel a sluit ook beter aan bij de omschrijving van de begripsbepaling *milieuverklaring bodemkwaliteit* in artikel 1 van het Bbk, luidende: "*milieuverklaring bodemkwaliteit*: overeenkomstig dit besluit afgegeven verklaring waarin een uitspraak wordt gedaan met betrekking tot de kwaliteit van een bouwstof, grond, baggerspecie, mijnsteen, vermengde mijnsteen of de bodem en die bedoeld is om, behoudens bewijs van onjuistheid of onvolledigheid, als bewijsmiddel te dienen dat aan daarvoor geldende wettelijke bepalingen is voldaan". Hieruit blijkt ook dat de milieuverklaring bodemkwaliteit slechts een (belangrijk) bewijsmiddel is, maar niet als het ultieme bewijs moet worden beschouwd dat bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen, als er bewijs van het tegendeel wordt geleverd.

Omdat er in twee onderdelen van het eerste lid wijzigingen zijn aangebracht, is ervoor gekozen om het eerste lid eenvoudigheidshalve geheel opnieuw vast te stellen. Deze wijziging is gebaseerd op de grondslag van artikel 9.5.1 van de Wet milieubeheer.

ARTIKEL IX (Besluit van 4 maart 2020, houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012 en van enkele andere besluiten inzake de implementatie van de tweede herziening van de richtlijn energieprestatie gebouwen)

Onderdelen A en B

In het Besluit van 4 maart 2020, houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012 en van enkele andere besluiten inzake de implementatie van de tweede herziening van de richtlijn energieprestatie gebouwen⁶⁸ was in onderdeel J en K van dat besluit overgangsrecht opgenomen in artikel 6.37a en 6.43 van het Bbl. Dit overgangsrecht had betrekking op de keuring van airconditioningsystemen en de keuring van verwarmingssystemen en gold tot en met 2022. In het Koninklijk Besluit dat de inwerkingtreding van het Besluit van 4 maart 2020 regelt is al bepaald dat deze artikelen niet in werking treden op 1 januari 2024.⁶⁹ Nu dit overgangsrecht is uitgewerkt vervallen deze artikelen.

ARTIKEL X (Besluit van 11 maart 2021 tot technische aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot burgerluchthavens, militaire luchthavens en buitenlandse luchtvaartterreinen in verband met de invoering van de Omgevingswet)

Met het Besluit van 11 maart 2021 tot technische aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot burgerluchthavens, militaire luchthavens en buitenlandse luchtvaartterreinen in verband met de invoering van de Omgevingswet⁷⁰ wordt onder meer de begripsomschrijving van *gebouw* in het Luchthavenbesluit Lelystad (artikel II van dat besluit), het Besluit burgerluchthavens (artikel III van dat besluit) en het Besluit militaire luchthavens (artikel VI van dat besluit) in verband met de invoering van het stelsel van de Omgevingswet aangepast. In dat besluit werd voor het begrip *gebouw* verwezen naar het begrip *gebouw* als bedoeld in bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving. Via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx wordt het begrip *gebouw* geregeld op wetsniveau in de bijlage bij de Omgevingswet. Het Besluit van 11 maart 2021 tot technische aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot burgerluchthavens, militaire luchthavens en buitenlandse luchtvaartterreinen in verband met de invoering van de Omgevingswet is hierop aangepast.

Daarnaast beoogt deze wijziging enkele omissies te corrigeren in voornoemd besluit. Artikel II, onderdeel A, wijzigt de begripsbepaling van geluidsgevoelig gebouw in artikel 1, onderdeel f, Luchthavenbesluit Lelystad. Bij deze wijziging is per abuis de beperking ten aanzien van onderwijs- of gezondheidszorgfunctie die in de begripsbepaling onder het Bouwbesluit 2012 zat, verloren gegaan. Artikel III, onderdeel A, wijzigt daarnaast de begripsbepaling van bedrijfswoning in artikel 1 van het Besluit burgerluchthavens. Bij deze wijziging zijn per abuis de termen "bestemming" en "functie" verwisseld. Omdat sprake was van een onjuist aangrijppunt bij de wijzigingsopdracht, was deze niet uitvoerbaar.

ARTIKEL XI (Inwerkingtreding)

⁶⁸ Stb. 2020, 84.

⁶⁹ Stb. 2023, 113, onderdeel 37.

⁷⁰ Stb. 2021, 190.

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit. Bij koninklijk besluit kan voor de verschillende artikelen een verschillende datum van inwerkingtreding worden vastgesteld. Dit artikel biedt de mogelijkheid van gefaseerde inwerkingtreding. De onderdelen in dit besluit die samenhangen met de Verzamelwet Omgevingswet 20xx zullen in beginsel in werking treden op het moment dat de Verzamelwet Omgevingswet 20xx ook in werking treedt. De rest van het besluit (met uitzondering van artikel X) zal per 1 januari 2024, tegelijk met de Omgevingswet, in werking treden.

Artikel X treedt de dag na bekendmaking van dit besluit in werking. Dit houdt verband met een goede inpasbaarheid in de Koninklijke Besluiten die de inwerkingtreding regelen van alle wetgevingsonderdelen van de stelselherziening omgevingsrecht op 1 januari 2024. Het Koninklijk Besluit van 5 april 2023 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Invoeringswet Omgevingswet, de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, de Aanvullingswet bodem Omgevingswet, de Aanvullingswet natuur Omgevingswet, de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet en enkele andere wetten die met de Omgevingswet verband houden, alsmede het Besluit activiteiten leefomgeving, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving, het Omgevingsbesluit, het Invoeringsbesluit Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit natuur Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit grondeigendom Omgevingswet en enkele andere besluiten die daarmee verband houden⁷¹ regelt dat de wetten en algemene maatregelen van bestuur die verband houden met de Omgevingswet, net als de Omgevingswet zelf, op 1 januari 2024 in werking treden en dat bij de inwerkingtreding de juiste volgorde wordt gehanteerd. Het vaststellen van de volgorde van inwerkingtreding van deze wetten en algemene maatregelen van bestuur is erg belangrijk omdat het meer dan eens voorkomt dat verschillende wetten of algemene maatregelen van bestuur hetzelfde artikel wijzigen. Om het Besluit van 11 maart 2021 tot technische aanpassing van enige algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot burgerluchthavens, militaire luchthavens en buitenlandse luchtvaartterreinen in verband met de invoering van de Omgevingswet (Stb. 2021, 190) goed in te passen in de inwerkingtredingsvolgorde van het stelsel per 1 januari 2024 treedt artikel X de dag na bekendmaking van dit besluit in werking. Ook is gekozen het Besluit van 11 maart 2021 te wijzigen in plaats van het Luchthavenbesluit Lelystad, Besluit burgerluchthavens en het Besluit militaire luchthavens zelf. Hiermee wordt voorkomen dat voornoemd Koninklijk Besluit moet worden aangepast. Dit zorgt voor een eenduidigere volgorde van inwerkingtreding dat van belang is om tot een wetstechnisch correct eindresultaat te komen.

Om voornoemde reden is ook voor artikel X van dit besluit gekozen het Besluit van 4 maart 2020, houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012 en van enkele andere besluiten inzake de implementatie van de tweede herziening van de richtlijn energieprestatie gebouwen te wijzigen in plaats van het Bbl zelf.

De minister voor Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting,

⁷¹ Stb. 2023, 113.